

Jezus, het Wonder!

April Mei Juni 2008

EGW Notities
bij de Studiegids voor de
Volwassen Sabbatschool

Inhoud

Inleiding	3
1. Wie was Jezus?	5
2. Het mysterie van Zijn goddelijkheid	8
3. De realiteit van Zijn mens-zijn	12
4. De wijsheid van Zijn leer	15
5. Het wonderbaarlijke van Zijn werken	19
6. De uitdaging in Zijn uitspraken	22
7. Het verwarrende van Zijn gedrag	26
8. Zijn intieme wandel met God	29
9. De tederheid van Zijn liefde	33
10. De betekenis van Zijn dood	36
11. De kracht van Zijn opstanding	40
12. De doeltreffendheid van Zijn priesterschap	43
13. Zijn wederkomst als Koning en Vriend	47
Literatuurlijst	51

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

© Mrt. 2008

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

Inleiding

Wie leert vriendelijkheid en nederigheid van het Voorbeeld?

Wie streeft oprecht naar zelfbeheersing?

Wie neemt zijn kruis op en volgt Jezus?

Wie worstelt met zelfgenoegzaamheid?

Wie bouwt oprecht aan zichzelf en tracht met al zijn kracht satanische jaloezie en na-ijver, kwaadsprekerij en immoraliteit te overwinnen?

Wie reinigt zijn tempel van alle vuilheid en opent de deur van zijn hart opdat Jezus kan binnentreden?

Ik zou wel willen dat deze woorden indruk zouden maken op de gedachten van allen die ze lezen, opdat zij de gratie van nederigheid zouden cultiveren, zichzelf zouden verloochenen, meer gericht zouden zijn op de ander dan op zichzelf, en elkaars lasten zouden helpen dragen zoals Jezus deed!

O, dat wij ze op ons hart zouden binden als wij bedenken tot welk een lage staat en nederigheid de Zoon van God bereid is geweest neder te dalen, zodat wij deel zouden hebben aan de goddelijke natuur en zouden ontkomen aan het verderf dat in de wereld heerst door de begeerte!

Alle hoogmoed, alle zelfverheffing moet opzij geschoven worden en we moeten de vriendelijkheid en de nederigheid van Christus leren, anders zal er geen plaats voor ons zijn in het koninkrijk van God.

Het leven moet geborgen zijn met Christus in God.

Het anker van elke ziel moet uitgeworpen worden op de Rots, die voor ons gekleefd is; die Rots, die een gebroken wereld draagt. Laten we deze dingen in gedachten houden.

=RH July 5, 1887, al. 11.#131733

Het was niet alleen aan het kruis dat Christus Zichzelf heeft opgeofferd voor de mensheid. Terwijl Hij "is rondgegaan, weldoende en genezende allen" (Handelingen 10:38), was het voor Hem een dagelijkse ervaring Zijn leven te delen met de mensen. Zulk een leven kon slechts op één manier in stand gehouden worden: Jezus leefde in de afhankelijkheid van God en van de gemeenschap met God.

Vaak gaan mensen slechts zo nu en dan naar een stille plaats met de Allerhoogste en onder de schaduw van de Almachtige, om hersteld te worden. Zij verblijven daar voor slechts een korte tijd en de resultaten komen tot uiting in edele daden. Maar dan hapert hun geloof en wordt het contact met God verbroken, waardoor het levenswerk schade lijdt.

In het leven van Christus zien wij een constant vertrouwen en een voortdurende gemeenschap met God. Daardoor was Zijn dienst voor hemel en aarde zonder tekortkoming of nederlagen.

Christus weerspiegelen

Titus 2:11-14

Er staat ons een groot werk te doen als wij het eeuwig leven willen beërven. We moeten onheiligheid en wereldse begeerten afwijzen en een leven van gerechtigheid leven. Velen leren dat het enige wat nodig is om gered te worden, is in Jezus te geloven, maar wat zegt het woord der waarheid? – “Geloof zonder werken is dood.” We moeten “de goede strijd des geloofs strijden en het eeuwige leven grijpen,” ons kruis opnemen en dagelijks volgen in de voetstappen van de Verlosser. Er is geen verlossing voor ons behalve in Jezus, want het is door geloof in Hem dat wij de kracht ontvangen om kinderen Gods te worden. Maar het is niet alleen een passief geloof; het is geloof dat de werken van Christus doet. Jezus heeft gezegd: “Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.” We hebben zowel ons deel te doen als te geloven, want we worden geoordeeld naar onze werken.

Levend geloof komt tot uiting in een geest van opoffering en vroomheid ten aanzien van de zaak van God. Zij die dit bezitten, staan onder de banier van Prins Immanuel en voeren een succesvolle strijd tegen de machten der duisternis. Zij staan klaar om alles te doen wat de Kapitein hen gebiedt. Iedereen wordt aangespoord om “een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid” te zijn, want we moeten “de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven,” het karakter van Christus weerspiegelen en Zijn Geest openbaren. We moeten volgen in Zijn voetstappen, als geliefde kinderen. Door op Hem te zien, moeten we veranderen naar datzelfde beeld en het licht van de hemel weerkaatsen in de morele duisternis van de wereld.

Waar geloof in Jezus leidt tot zelfverloochening, maar hoe belangrijk de taak ook is, als het eigen-ik verheven wordt en gekoesterd wordt, zal het geloof in Jezus niet in het hart aanwezig zijn. De ware christen laat door een dagelijks leven van toewijding zien dat hij gekocht is voor een prijs en dat hij niet van zichzelf is. Hij beseft dat een oneindig offer gebracht is voor hem en dat dit leven oneindig veel waarde heeft door de verdiensten van het bloed van Jezus, Zijn bemiddeling en gerechtigheid. Maar terwijl hij de verheven voorrechten van het zoonschap van God begrijpt, is zijn hart vervuld met nederigheid. Er is komt geen roemen over heiligheid over de lippen van hen die wandelen in de schaduw van het kruis van Golgotha. Zij voelen dat hun zonden het lijden heeft veroorzaakt, dat het hart van de Zoon van God gebroken heeft en hun goedheid betekent niets. Zij die het dichtst bij Jezus leven, voelen hun diepste onwaardigheid en hun enige hoop is in de verdiensten van de gekruisigde en opgestane Verlosser. Net als Mozes, hebben zij een blik van de verheven majesteit van heiligheid gezien en zij zien dat hun eigen ontoereikendheid een schril contrast vormt met de reinheid en de verheven liefelijkheid van Jezus ...

Het is een fatale fout te denken dat u niets kunt doen om uw verlossing te bewerken. U moet samenwerken met de boodschappers van de hemel. We worden aangespoord om onszelf “te reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods.” U moet slim te werk gaan en wanneer u geestelijke dingen opmerkt, zult u zien dat er een strijd om u gevoerd wordt. Er is een kruis dat opgeheven moet worden op uw weg, een muur moet geslecht worden voordat u de eeuwige stad kunt binnengaan, een ladder beklommen worden voordat u bij de parelen poort aankomt. En als u uw eigen onmacht en zwakheid beseft en schreeuwt om hulp, zal een heilige stem tot u komen van de oorlogsvelden van de hemel die zal zeggen: “grijp mijn bescherming aan.” “En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.”....

Zij die verbonden zijn met Jezus, vormen een eenheid met de Maker en Onderhouder van alle dingen. Zij hebben een kracht die de wereld hen niet kan afnemen. Maar terwijl grote en verheven voorrechten aan hen gegeven worden, moeten zij zich niet alleen verheugen in hun zegeningen. Als beheerders van de velerlei genade Gods, moeten zij een zegen worden voor anderen. Zij zijn vertrouwd met de grote waarheden en “van een ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden.” Er zijn zwaarwegende verantwoordelijkheden gelegd op hen die de boodschap voor deze tijd hebben ontvangen. Van hen moet een invloed uitgaan die anderen zal trekken naar het licht van Gods woord. “Want ook Christus heeft Zichzelf niet behaagd.” Hij heeft geleefd voor het goede voor de mensen en wij moeten de werken van Christus doen. We moeten onze naasten liefhebben als onszelf. We moeten onze broeders hoeder zijn. “Christus heeft Zich voor ons gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken.” En het geloof dat deze ijver in ons opwekt, is het enige ware geloof. Als de rank aan de Ware Wijnstok blijft, komt die verbondenheid tot uiting in de vruchten die te voorschijn komen, “zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen.”

Als we ware gelovigen in Jezus zijn, zullen we de lichtstralen van Zijn heerlijkheid opvangen en weerkaatsen op de donkere paden van hen rondom ons. We zullen het welwillende karakter van onze Verlosser openbaren en velen zullen door onze invloed aangetrokken worden naar “het Lam van God dat de zonden der wereld wegneemt.” En zij zullen zichzelf geven in Zijn dienst, want Jezus zal “in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.” En zij, die Zijn naam hebben geëerd, die medewerkers met Hem zijn in het zoeken naar de redding van zielen, zullen ingaan in Zijn vreugde en zitten op Zijn troon om te delen in Zijn eeuwige heerlijkheid.

In Christus ontmoeten beeld en tegenbeeld elkaar. Hij is degene van wie Mozes in de wet en de profeten schreef. Hij is de manifestatie van de liefde van de Vader, de heerlijkheid van Zijn glorie, het uitgedrukte beeld van Zijn persoon. =RH 3 April, 1894, al. 7

Sabbat 29/3: (U bent de Christus; Matteüs 16:13)

De tijd naderde dat Jezus moest sterven en Zijn discipelen moest achterlaten om de koude en wrede wereld alleen tegemoet te treden. Hij wist met welk een bittere haat en ongeloof men hen zou vervolgen en hij wenste hen te bemoedigen en te versterken voor de beproevingen die hen te wachten stonden. Daarom ging Hij in zijn eentje weg en bad voor hen, voorspraak doende bij de Vader, dat in de tijd van die angstige test, die hen te wachten stond, hun geloof standvastig zou blijken en Zijn lijden en dood hen niet volledig zou overweldigen door wanhoop.

Wat een tedere liefde was dit, dat zelfs met zijn eigen naderende zielsangst voor ogen Hij naar hen uitreikte om hen, zijn metgezellen, te beschermen tegen gevaar!

Toen Hij zich weer voegde bij Zijn discipelen, vroeg Hij hen: "Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen ben? En zij zeiden: "Sommigen zeggen dat u Johannes de Doper bent; sommigen, Elia; en anderen, Jeremia, of een van de profeten." Hen nader vragende zei Hij: "Maar wie zegt gij dat Ik ben?"

Petrus, die altijd zijn woordje klaar had, antwoordde voor zichzelf en zijn broeders: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus antwoordde en zei tot hem: Gezegend zijt gij, Simon Bar-Jona; want vlees en bloed heeft dit niet aan u geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is."

Desondanks had het geloof van velen volledig gefaald en de macht van de priesters en bestuurders werd zwaar tegen hen aangewend en onder deze omstandigheden verkondigden de moedige discipelen Zijn evangelie. Jezus zag in deze erkenning het levende principe dat de harten van Zijn gelovigen in de komende eeuwen zou opwekken. Het is de mysterieuze werking van Gods Geest op het menselijk hart dat de meest nederige geest opheft en een kennis geeft dat boven alle aardse wijsheid uitgaat; het is een bekend-zijn met de heilige waarheden van God. Ja, inderdaad: "gezegend zijt gij Simon Bar-Jona, want vlees en bloed heeft het u niet geopenbaard."

... "Maar Hij zag hen aan en zeide: Wat betekent dan dit, dat er geschreven is: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden? En ieder, die op die steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen." En ook in Markus 12:10,11: "Hebt gij ook dit schriftwoord niet gelezen: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen." =2SP 271-272

Zondag 30/3: (Niet de Doper; Matteüs 16:14)

Dagelijks groeide het aantal discipelen, dat tot geloof kwam in Christus, en mensen uit steden en dorpen drongen samen om Hem te horen. Velen kwamen tot Hem om gedoopt te worden, maar Christus doopte er geen. Zijn discipelen voerden deze inzet uit. En terwijl Christus' discipelen grote aantallen doopten, ontstond er een discussie tussen de Joden en de discipelen van Johannes, of de handeling van de doop de zondaar reinigde van de schuld van de zonde. De discipelen van Johannes antwoordden dat Johannes alleen doopte tot bekering, maar Christus' discipelen tot een nieuw leven. Johannes' discipelen waren jaloers op de populariteit van Christus en zeiden tegen Johannes, refererend aan Christus: "Hij die met u was voorbij de Jordaan, waar u van getuigt, ziet deze doopt, en alle mensen komen tot Hem. Johannes antwoordde en zeide: een mens kan niets ontvangen tenzij het hem gegeven is uit de Hemel."

Met dit antwoord zegt hij feitelijk: waarom zouden jullie jaloers zijn voor mij? "Gij kunt zelf van mij getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet, maar ik ben voor Hem uit gezonden. Die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die erbij staat en naar hem luistert, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld."

Johannes, zo verre van jaloers op de voorspoed van Christus' zending, verheugde zich toen hij het succes zag van het werk dat Jezus was komen doen. Johannes verzekerde zijn discipelen dat zijn bijzondere zending was om de aandacht van de mensen op Christus te richten. "Hij moet wassen ik moet minder worden. Die van boven komt, is boven allen." [Johannes 3 : 30-32 ev.]

Johannes verzekerde zijn discipelen dat Jezus de beloofde Messias was, de Redder van de wereld. Terwijl zijn werk het einde naderde, leerde hij zijn discipelen om naar Jezus te kijken en Hem te volgen als de Grote Leraar. Het leven van Johannes was, met uitzondering van de vreugde die hij meemaakte bij het zien van het succes van zijn zending, zonder vreugde. Het was er een van verdriet en zelfverloochening. Hij die de eerste komst van Christus aankondigde, werd niet toegestaan Hem persoonlijk te horen spreken, noch te getuigen van de macht die door Hem werd uitgeoefend.

De stem van Johannes werd zelden gehoord, behalve in de woestijn. Zijn leven was eenzaam. De menigte was samen gekomen in de woestijn om de woorden van de wonderlijke profeet te horen. Hij had de bijl aan de wortel van de boom gelegd. Hij had zonde berispt, zonder angst voor de consequenties, en de weg bereid voor de dienst van Christus.

=RH 4 Maart, 1873, al.1-4; RH 1-21-73, 8-2-92, 4-3-94, 11-28-07; 1NL 101-104; 2SP 137-139; DA 241-243

Maandag 31/3: (Niet Elia of Jeremia of een andere Profeet; Matteüs 16:14)

Toen Christus in de wereld kwam, bedekte duisternis de aarde en diepe donkerheid de natiën. De levende, wijze raadgevingen van God werden met grote snelheid een dode letter. De kleine stille stem van God werd enkel nog gehoord door de meest toegewijde aanbieder, want het werd overschreeuwd en tot zwijgen gebracht door dogma's, stelregels en tradities van mensen. De lange ingewikkelde uitleggingen van de priesters maakten dat datgene wat het meest duidelijk en eenvoudig was, mysterieus, vaag en onduidelijk werd. Het streven van rivaliserende sekten verwarde het begrip van de mensen en hun valse godsdienstige theorieën waren verre verwijderd van de juiste waarheid.

Het was tijdens een crisis van deze omvang dat het Woord, de Waarheid, vlees werd en in ons midden kwam wonen. "In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God." [Johannes 1 : 1-14 ev.]. De Waarheid keek vanuit de hemel op de mensenkinderen, maar vond geen reflectie van Zichzelf in hen, want duisternis bedekte de aarde en diepe donkerheid de natiën.

Als de duisternis van valse theorieën, waardoor de glorie van God verborgen was voor de mensen, verjaagd zou worden, zou het licht van de waarheid schijnen, te midden van de morele duisternis van de wereld. Het was in de raadsbesluiten van God bepaald dat de eniggeboren Zoon van God Zijn hoge positie in de hemel moest verlaten en Zijn goddelijkheid moest bekleden met menselijkheid en naar de aarde komen. Geen uiterlijke schoonheid moest Hem ten deel vallen, behalve die van deugdzaamheid, genade, goedheid en waarheid, want Hij zou de eigenschappen van God aan de wereld presenteren. Maar de wereld, niet gewend om naar de waarheid te kijken, wendde zich af van het licht en keerde zich tot de duisternis van valse theorieën, want valse theorieën vielen beter in hun verdorven smaak dan de waarheid.

De Joden keken uit naar een Messias die hen zou bevestigen in hun arrogantie en trots en hen zou leiden in de overwinning over hun vijanden. Christus bezat elke eigenschap van karakter, opdat zij Hem konden accepteren, maar juist Zijn gerechtigheid stond hen in de weg om Hem te accepteren. Want Zijn gewoonten, karakter en leven waren verschillend van de gewoonten en handelingen van de Joden. Hij veroordeelde het kwaad waar Hij het ook tegenkwam en de smetteloze reinheid van Zijn leven en karakter, maakten dat zij die kwaad bedreven, zich te schande gemaakt voelden. Zijn handelen was in zo'n grote tegenstelling tot het handelen van de Schriftgeleerden en de Farizeeën en de religieuze leiders van die tijd, dat zij leken op witgepleisterde graven, hypocriete religieuze veinzers, die erop uit waren zich te verheffen door het aanwenden van heiligheid, terwijl ze van binnen vol roofzucht en onreinheid waren.

Ze konden echte heiligheid, echte ijver voor God niet tolereren, welke de onderscheidende kenmerken van Christus waren, want echte religie wierp een blaam op de geest die hen bezielde en op hun daden. =RH 6 Augustus, 1895, al.10; RH 11-11-90; ST 3-18-97, 6-17-97; PP 33-34; 1SM 246-248; DA 617-620

Dinsdag 1/4: (De Verwondering gaat Verder - 1; Lukas 1:1-4)

Dat God op zo'n manier geopenbaard zou worden in het vlees is inderdaad een mysterie en zonder de hulp van de Heilige Geest kunnen we niet verwachten dat we dit onderwerp zullen begrijpen. De meest nederige les die de mens moet leren is de nietigheid van de menselijke wijsheid en de dwaasheid van het proberen Hem te vinden, door eigen inspanningen en zonder hulp van God. Een mens mag zijn intellectuele krachten tot het uiterste inspannen, hij mag datgene hebben wat de wereld noemt een superieure opleiding, toch kan hij nog steeds in Gods ogen onwetend zijn. De filosofen uit de oudheid schepten op over hun wijsheid, maar hoe werd dat gewogen in de weegschaal van God? Salomo had grote kennis, maar zijn wijsheid was dwaasheid, want hij wist niet hoe hij op moreel gebied vrij kon zijn, vrij van zonde, met een krachtig karakter dat gevormd was naar het goddelijke evenbeeld. Salomo heeft ons de uitkomst van zijn onderzoekingen verteld, zijn ijverige inspanningen, zijn volhardend onderzoeken. Hij verklaarde zijn wijsheid geheel en al ijdelheid te zijn.

Door wijsheid kende de wereld God. De inschatting die zij hadden van het goddelijke karakter, hun onvolmaakte kennis van Zijn eigenschappen, vergrootten en verruimden hun geestelijke opvattingen niet. Hun verstand werd niet veredeld in overeenstemming met de goddelijke wil, maar zij dompelden zich onder in de grofste vorm van afgoderij. "Terwijl ze verklaarden dat ze wijs waren werden ze dwazen, en ze veranderden de glorie van de onvergankelijke God in een beeld zoals dat van de vergankelijke mens, en van de vogels, en viervoetige beesten, en kruipende gedierte." Dit is de waarde van alle verworvenheden en kennis zonder het hebben van Christus.

"Ik ben de Weg, de Waarheid, en het Leven," verklaarde Christus; "niemand komt tot de Vader dan door Mij." Christus is bekleed met macht om leven te geven aan alle schepselen . . . Het is de geest die levend maakt, het vlees doet geen nut . . ." [Johannes 6:57, 63]. Christus refereert hier niet aan Zijn leerstellingen, maar aan Zijn persoon, de goddelijkheid van Zijn karakter. [Johannes 5:25-27]

God en Christus wisten vanaf het begin van de afvalligheid van satan en van de val van Adam door de verleidende macht van de verleider. Het verlossingsplan was bedacht om het gevallen mensdom te redden, om hen een andere kans te geven. Aan Christus was het werk van Middelaar toegewezen vanaf het begin van de schepping door God, opgezet om voor eeuwig onze plaatsvervanger en borg te zijn. Voor de wereld geschapen werd, was het afgesproken dat de goddelijkheid van Christus omhuld zou worden in menselijkheid. "Een lichaam," zei Christus, "hebt gij voor mij bereid." Maar Hij kwam niet in de menselijke natuur totdat de volheid des tijd was bereikt. Toen kwam Hij naar onze wereld als een baby in Betlehem. =RH 5 April, 1906, al.10-13; BEcho 6-15-93; RH 7-25-99

Woensdag 2/4: (De Verwondering gaat Verder - 2; 1 Korintiërs 1:18-22)

Christus is de weg, de waarheid en het leven. Hij die van God kwam naar onze wereld gaf aanwijzingen over ieder onderwerp dat essentieel voor de mensen is om de weg te kunnen vinden naar de hemel. Voor Hem was de waarheid een altijd tegenwoordige, zichzelf bewijzende realiteit. Hij uitte geen suggesties, preeks geen gevoelens, naties of meningen, maar presenteerde aan de mensen alleen de betrouwbare, reddende waarheid. Zijn leven, gegeven voor deze zondige wereld, was vol ijver en directe resultaten, want Zijn werk was om verloren zielen te redden. Hij kwam als het ware Licht, schijnend te midden van de morele duisternis van bijgeloof en misvattingen en Hij werd aangekondigd door een stem uit de hemel die bekend maakte: "Dit is mijn geliefde Zoon, in wie Ik een welbehagen heb." En bij Zijn verheerlijking werd deze stem uit de hemel opnieuw gehoord: "Dit is mijn geliefde Zoon, in wie Ik een welbehagen heb; hoor naar Hem." Christus bracht naar deze wereld een zekere kennis van God en aan allen die Zijn woord aannamen en het gehoorzaamden, gaf Hij macht om zonen van God te worden.

Alles wat niet in waarheid begrepen wordt, is giswerk van mensen. Ogenschijnlijk hoogopgeleide en geleerde mannen kunnen dwazen zijn in de ogen van God. De verheven en wetenschappelijke uiteenzettingen van hun religieuze leerstellingen, hoe ze de zintuigen ook mogen strelen en ook al zijn ze van eeuw op eeuw doorgegeven en gekoesterd in de wieg van populair geloof, zijn bedrog en leugens als ze niet gevonden worden in de geïnspireerde lessen van Christus. Hij is de bron van alle wijsheid, want Hij plaatste Zichzelf rechtstreeks op het niveau met de eeuwige God. De glorie van het hemelse licht viel direct op Zijn menselijkheid en van Hem straalde het op de wereld. Terwijl Christus duidelijk een menselijke persoonlijkheid had en een beroep deed op de mensheid in treffende maar eenvoudige bewoordingen, vormde Hij zo'n perfecte eenheid met God dat Zijn stem vol gezag was, net als de stem van God vanuit het middelpunt van Zijn glorie . . . Christus was een leraar gezonden door God en Zijn woorden bevatten geen korreltje kaf of ook maar een schijn van wat niet essentieel is.

Maar veel van de kracht van menselijke instructie is bezoedeld met dwang en is niet uit waarheid. De leraren van tegenwoordig kunnen putten uit de ervaringen van leraren uit voorgaande eeuwen, maar ondanks het zwaarwegende belang dat gekoppeld is aan de woorden van de grootste auteurs, blijft het voor hen een groot onvermogen om hun ervaringen terug te traceren tot het eerste grote principe, de onfeilbare Bron van wijsheid.

Er is een pijnlijke onzekerheid, een constante zoektocht naar bevestiging die alleen gevonden kan worden in God. Men kan de trompet luiden over de menselijke grootheid, maar het blijft een onduidelijk geluid; het is niet betrouwbaar en men kan niet het risico nemen om erop te vertrouwen voor de redding van de zielen van de mensen. =AUG 27 Jan, 1909, al. 3-4,6; RH 12-15-91,12-22-91; AUG 1-27-09; FE 196-200

Donderdag 3/4: (Messias, Zoon van God; Johannes 17:3)

"En de hogepriester en de gehele Raad trachtten een getuigenverklaring tegen Jezus te vinden om Hem ter dood te kunnen brengen, maar ze vonden er geen. Want velen legden een valse getuigenis tegen Hem af, maar hun getuigenis stemde niet overeen. En er stonden enigen op, die een vals getuigenis tegen Hem aflegden, zeggende: Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze tempel, die met handen gemaakt is, afbreken, en binnen drie dagen een andere, niet met handen gemaakt, bouwen. Maar ook zo stemde hun getuigenis niet overeen. . . Wederom ondervroeg de hogepriester Hem en zeide tot Hem: Zijt Gij de Christus, de Zoon van de Gezegende?" "Ik bezweer u bij de levende God, dat gij ons vertelt of gij de Christus zijt de Zoon van God."

Op de beschuldiging van de hogepriester, zei Jezus, "Gij hebt het gezegd: Doch Ik zeg tot u, hierna zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechter hand der Macht en komende met de wolken des hemels." Met waardigheid en zekerheid waren deze woorden uitgesproken, want zij kwamen van de lippen van Een wiens geest met hen uitging. De eniggeboren Zoon van God was de spreker en in de harten van Zijn toehoorders flitste de overtuiging: "Nooit sprak een mens als deze Man."

Omdat Zijn gewichtige woorden zulke grote resultaten hadden, waren dit een van de wonderbaarlijkste momenten uit Zijn leven. Hij realiseerde Zich nu dat alle bedekking moest worden weggevaagd. De verklaring dat Hij een was met God was geuit. Hij had openlijk verklaard dat Hij de Zoon van God was, Degene naar wie de Joden zo lang hadden uitgekeken.

"Hierna zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende met de wolken des hemels." Op die dag zal Jezus de rechter zijn. Ieder verborgen ding zal in het licht van Gods tegenwoordigheid gebracht worden. Wat een contrast zal er dan zijn tussen zij die geweigerd hebben Christus aan te nemen en zij die Hem ontvangen hebben als hun persoonlijke Verlosser. Zondaren zullen dan hun zonden zien zonder zelfs maar een schaduw te hebben om de afschuwelijkheid ervan mee te bedekken. Zo ellendig zal die aanblik zijn dat zij zullen wensen verborgen te zijn onder de bergen of in de diepten van de zee, als ze maar zouden kunnen ontsnappen aan de toorn van het Lam. Maar degene die zijn leven geborgen heeft in God door Christus, kan zeggen: "Ik geloof in Hem die veroordeeld was door Pilatus en overgegeven was aan de priesters en bestuurders om gekruisigd te worden. Kijk niet naar mij, een zondaar, maar kijk naar mijn Advocaat. Er is niets in mij dat de liefde waard is die Hij voor mij ten toon heeft gespreid, maar Hij gaf Zijn leven voor mij. Zie mij aan in Jezus. Hij werd zonde voor mij, opdat ik de gerechtigheid Gods in Hem mocht worden." =YI 31 Mei, 1900, al. 1, 4-6; RH 12-2-02; NPU Gleaner 4-21-09; 12MR 398-411; DA 706-709; GC 641-645

Vrijdag 4/4: (Een Man van Smarten; Jesaja 53:3,4)

Gedurende het hele leven van Christus, was Hij een Man van smarten en bekend met verdriet en Hij moest de tegenspraak dulden van zondaars tegen Hemzelf. Zijn eigen natie was het meest verbitterd tegen Hem. De hogepriester en de oudsten hadden het voor het zeggen. Het waren zij, ogenschijnlijk de meest vromen, die verklaarden: "Door Beëlzebub, de overste der boze geesten, drijft Hij de geesten uit" (Lukas 11:15). Maar ze konden door hun tegenstand Hem niet stoppen in Zijn werk. Het bewijs van Zijn goddelijke macht groeide dagelijks wanneer Hij bewees dat Hij de zieken kon genezen en de doden tot leven kon wekken. . . .

Zelf het gewone volk, dat zich verbaasde over Zijn wonderen en in vervoering was over Zijn wijze woorden, wees minachtend naar Zijn afkomst. Zijn eigen bureu in Zijn geboortestad weigerden Hem aan te nemen als de Messias en weigerden naar Hem te luisteren als naar een profeet van God. Zijn eigen broers geloofden niet in Hem, dat Hij de Zoon van God was. Ze raakten geïrriteerd dat Zijn leven zonder uiterlijk vertoon en wereldse eer was. Zelfs Zijn eigen uitverkoren discipelen, niettegenstaande hun groot respect voor Hem, hun geloof in Zijn goddelijkheid en hun geloof dat Hij de lang verwachte Messias was, berispten Hem, omdat Hij niet aan hun verwachtingen voldeed om een tijdelijk koninkrijk op te richten en hen daarin hooggeplaatste posities en eer te geven.

Hij stond vaak alleen in Zijn verdriet, smart, lijden en ontberingen. De Verlosser van de wereld stierf als een misdadiger. De regering en het volk weigerden Hem aan te nemen, Hij die gekomen was om hen te redden. Hij was in de steek gelaten door Zijn eigen discipelen, verloochend door Petrus, verraden door Judas. De geest van satan had zich aan Hem opgedrongen. Ruwe soldaten bespotten Hem. De gewelddadige mensenmassa, opgehitst door de hogepriesters en oudsten, schreeuwden: "Kruisigt Hem!" Hij was gegrepen in de nacht en haastig gebracht naar het gerechtshof. Hij werd gekleed in oud scharlaken, koninklijk kleding en haastig van het ene gerechtshof naar het andere gesleept. . . .

Als we het voorbeeld van de Majesteit des Hemels in overweging nemen, die de smarten van de mensheid droeg en hun noden tot de Zijne maakte, zullen wij dan, ellendige, zondige schepselen, het lijden en de beproevingen schuwen, die onze Heiland met zo'n zachtmoedigheid en waardigheid droeg? En als mijn Meester zo geleden heeft, zou ik dan mopperen? Zou ik gemakzucht en eer zoeken? De HERE verhoede dat. Laat mij met de HERE meelijden in beproevingen en wanneer ik te schande word gemaakt. Ik ben in uitstekend gezelschap. Hij zei: "Verheugt u, en wees verblijd als u moet lijden om Zijn naams wil, want groot is uw loon in de hemel." =8MR 241-242; RH 8-27-89; 1Red 59-63. Citaten uit de les: DA 237, 239

====Les 2: 5-11 April

Het mysterie van zijn goddelijkheid

De Heer Jezus is de verpersoonlijking van de heerlijkheid van de Godheid. Het licht van de kennis van de heerlijkheid van God is te zien in het gezicht van Jezus Christus. God heeft Zichzelf aan de mens geopenbaard; Hij boog zich neder om de menselijke natuur aan te nemen en in Zijn Zoon zien we de heerlijkheid van de heilige karaktereigenschappen. =ST Dec 12, 1895, al.4

Sabbat 5/4: (Het grote en diepzinnige geheimenis; Johannes 1:1-3)

Dit hoofdstuk geeft het kader voor het karakter en de belangrijkheid van het werk van Christus. Als iemand die dit onderwerp begrijpt, schrijft Johannes alle macht aan Christus toe en spreekt hij over Zijn grootheid en majesteit. Hij werpt heilige stralen van kostbare waarheid als licht van de zon uit. Hij presenteert Christus als de enige Middelaar tussen God en de mensheid.

De leerstelling van de belichaming van Christus in menselijk vlees is een mysterie, "het mysterie dat in alle eeuwen en voor alle generaties verborgen is geweest" (Col. 1: 26). Het is het grote en diepzinnige mysterie van goddelijkheid. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond" (Johannes 1: 14). Christus nam de menselijke natuur aan, een natuur ondergeschikt aan Zijn hemelse natuur. Niets toont ons meer de wonderbaarlijke neerbuiging van God aan. Hij, "heeft de wereld zo liefgehad, dat hij Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft." (Johannes 3: 16). Johannes stelt dit fantastisch onderwerp met zo een eenvoud voor, dat iedereen dit idee kan bevatten en verlicht kan worden.

Christus nam niet zogenaamd de menselijke natuur aan; Hij nam het waarlijk aan. Hij beschikte in werkelijkheid over de menselijke natuur. "Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen" (Hebr. 2:14). Hij was de zoon van Maria; Naar menselijke afkomst was Hij was het zaad van David. Hij is verklaard een man te zijn, de Man Christus Jezus." Deze Man," schrijft Paulus, "is zoveel groter heerlijkheid dan Mozes waardig gekeurd, als de bouwmeester hoger eer geniet dan het huis." (Heb. 3:3)...

De wereld is door Hem gemaakt, "en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is" (Joh. 1:3). Als Christus alle dingen gemaakt heeft, bestond hij voor alle dingen. De woorden in verband hiermee gesproken zijn zo beslissend dat niemand in twijfel gelaten hoeft te worden. Christus was in wezen God en in de hoogste betekenis van het woord. Hij was met God vanaf de eeuwigheid, God in het geheel, gezegend voor altijd... Er is licht en heerlijkheid in de waarheid dat Christus een was met de Vader voor de fundamenten van de wereld werden gelegd. Dit is het licht schijnend in een donkere plaats, het schitterend makend met heilige originele heerlijkheid. Deze waarheid, oneindig mysterieus op zichzelf, verklaart andere mysteries en anderszins onverklaarbare waarheden, terwijl het omsloten is door licht, ontoegankelijk en onbegrijpelijk. =1SM 246-8; HP 41; TMK 11

Zondag 6/4: (Zijn Bestaan Vooraf - Wat het voor ons betekent; Kolossenzen 1: 15-20)

In de Zoon van God is de onuitsprekelijke goedheid van God geopenbaard; want in Hem komen barmhartigheid en waarheid tezamen, kussen gerechtigheid en vrede elkaar.

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Christus in het vlees, de zonde veroordelend in het vlees, was een volmaakte openbaring van God aan de wereld. Christus verklaarde: "Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij."

In antwoord op het verzoek van Philippus: "Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg. Jezus zei: "Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader? Geloofst gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken."

De Here Jezus is de verpersoonlijking van de heerlijkheid van de Godheid. Het licht van de kennis van de heerlijkheid van God is te zien op het gezicht van Jezus Christus. God heeft zichzelf aan de mens geopenbaard; hij boog Zich neer om onze natuur aan te nemen en in Zijn Zoon zien we de heerlijkheid van de heilige eigenschappen.

Zij die in Christus niet het heilige karakter zien, staan in de schaduw van satans verkeerde voorstelling van heiligheid. "De god dezer eeuw heeft hen met blindheid geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is."

"Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge." [Hebr. 1:3]

In Christus Jezus is een openbaring gegeven van de heerlijkheid van de Godheid. Alles wat de menselijke vertegenwoordiger voor het redden van zielen van God kan weten; de maatstaf van de kennis van de waarheid, waardoor hij het kan verkrijgen, is te vinden in Jezus is, want Christus is de vertegenwoordiger van de Vader. De meest fantastische waarheid die door mensen gevat kan worden is de waarheid:

"Immanuel, God met ons." Christus is de wijsheid van God. Hij is de grote: "Ik Ben" voor de wereld. Wanneer we de heerlijkheid van het heilige karakter zoals geopenbaard in Christus overpeinzen, worden we ertoe geleid uit te roepen: "O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods!" Deze wijsheid wordt getoond in de liefde die uitreikt naar het herstel van het verloren en gevallen mensdom.

=ST Dec 12, 1895, al. 3-5; RH 11-8-98; ST 12-12-95, 1-27-98, 1-2-96; AUGleaner 8-26-03; MH 421-423; FLB 40; SD 40

Maandag 7/4: (De Getuige van het Nieuwe Testament; Johannes 3:13; 8:23,58-59; 17:8,24)

Johannes 17: 1-5. Dit is een duidelijke verklaring over het vooraf bestaan van Christus. Als Hij niet een bestaan had voor de veronderstelde menselijke natuur, hoe kon Hij dan de heerlijkheid met de Vader bezitten voordat de wereld was? Voor allen die naar waarheid zoeken is dit een gewichtig onderwerp om te overdenken. De Heilige Geest zal bij al deze mensen zijn, om aan hen de heerlijkheid in deze fantastische waarheid te presenteren. O, dat het menselijke verstand versterkt mag worden, opdat het de heerlijkheid van de Verlosser mag begrijpen!

Christus bidt niet voor de manifestatie van de heerlijkheid van de menselijke natuur; omdat de menselijke natuur geen bestaan had in Zijn vooraf bestaan. Hij bidt tot Zijn Vader betreffende een heerlijkheid die Hij in Zijn eenheid met God bezit. Zijn gebed is dat van een Middelaar; de gunst waar Hij op aandringt, is de uitvoering van de heilige heerlijkheid die Hij bezat toen Hij een met God was. Dat de sluier verwijderd mag worden, zegt Hij, en laat Mijn heerlijkheid schijnen, de heerlijkheid die Ik had met U voordat de wereld was...

Maar hoewel de goddelijke heerlijkheid van Christus tijdelijk omsluiert en verduisterd was door Zijn aangenomen menselijkheid, hield hij toch niet op God te zijn toen Hij mens werd. Het menselijke nam niet de plaats van het goddelijke in, noch het goddelijke het menselijke. Dit is de geheimenis van Goddelijkheid. De twee uitdrukkingen menselijk en goddelijk, waren in Christus nauw en onafscheidelijk een en toch hadden ze onderscheidene persoonlijkheid. Hoewel Christus Zichzelf vernederde om mens te worden, was de Godheid toch nog van Hem. Zijn Godheid kon niet verloren gaan, terwijl hij trouw en waarachtig in Zijn loyaliteit stond. Omringd met zorgen, lijden en morele vervuiling, veracht en verstoten door de mensen, aan wie het orakel van de hemel was toevertrouwd, kon Jezus toch van Zichzelf spreken als de Zoon van mensen in de hemel. Hij stond klaar om Zijn goddelijke heerlijkheid opnieuw aan te nemen wanneer Zijn werk hier op aarde voorbij was...

Toen de inwonende heerlijkheid van Christus doorscheen, was het te intens voor Zijn zuivere en volmaakte menselijkheid om het volledig te verbergen. De schriftgeleerden en de Farizeeën erkenden Hem niet, maar hun vijandschap en haat werd gesmoord als Zijn majesteit door zijn menselijkheid heen scheen. De waarheid, verduisterd als het was door een sluier van vernedering, sprak tot ieder hart met niet mis te verstaand bewijs. Dit leidde tot de woorden van Christus: "Gij weet wie Ik ben." Mensen en duivels werden door het doorschijnen van Zijn heerlijkheid ertoe gedreven te bekennen: "Waarlijk dit is de Zoon van God." Aldus was God geopenbaard: aldus werd Christus verheerlijkt.

=ST May 10, 1899, al.1-3,11,13; ST 5-3-99; YI 6-21-00; 7ABC 460-463; TMK 12; LHU 17

Dinsdag 8/4: (Ogenschijnlijke tegenstellingen; Johannes 1:14,18; 1 Joh. 4:9)

Johannes schrijft: "Ik heb u niet geschreven, omdat gij de waarheid niet weet, maar omdat gij haar weet en omdat geen leugen uit de waarheid is. Wie is de leugenaar dan wie loochent, dat Jezus de Christus is? Dit is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Een ieder, die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader." Er zijn er die beweren groot licht te hebben, die zeggen dat ze communiceren met de geesten van de doden, die de heiligheid van Christus ontkennen en door zo te doen de Vader ontkennen Die Christus vertegenwoordigde op aarde. "Een ieder, die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader." De groep die de Vader en de Zoon ontkent, wordt steeds groter in de wereld en de naam die de Bijbel aan deze groep gegeven heeft, is de antichrist. Er zijn velen die hun namen in de kerkverslagen hebben, die beweren verheven vroomheid te bezitten en toch zouden zij als Christus onder hen verschijnen zou, de Zoon van God ontkennen. Er zijn mannen die beweren, predikanten van het evangelie te zijn, die hekserij onderwijzen en velen misleiden en duizenden op de weg van afvalligheid leiden....

Johannes kan geen gepaste woorden vinden om de wonderbaarlijke liefde van God voor de zondige mens te beschrijven, maar hij roept allen op om de liefde van God te aanschouwen, zoals het geopenbaard is in het geschenk van zijn eniggeboren Zoon.

Door de volmaaktheid van het gegeven offer voor het schuldige mensdom, zullen zij die in Christus geloven en tot Hem komen, gered worden van de eeuwige ondergang. Christus was één met de Vader en toch toen de zonde onze wereld binnentrad door de overtreding van Adam, was hij gewillig om af te stappen van de verhevenheid van één die gelijk was aan God, die in een voor de mensheid ondoorgrondelijk licht vertoefde, zo vol van heerlijkheid dat geen mens zijn gezicht kon aanschouwen en leven, om zich over te geven aan belediging, bespottung, lijden, pijn en dood om aan de onveranderlijke eisen van de wet van God te voldoen, en een weg ter ontsnapping voor de overtreder te maken door zijn dood en gerechtigheid.

Dit was het werk dat zijn Vader Hem gegeven had te doen en zij die Christus aanvaardden, geheel vertrouwen op Zijn verdiensten, worden de geadopteerde zonen en dochters van God; worden erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Jezus Christus. "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het (ook)." Laat niemand zo misleid worden door de vijand dat hij zou denken dat het een vernedering is voor een mens, hoe getalenteerd of geleerd of geëerd hij ook is, om Christus te aanvaardden.

Ieder mens zou naar de hemel moeten kijken met eerbied en dankbaarheid en in verwondering uitroepen Ziet, welk een grote liefde de Vader ons heeft geschonken! Wij worden kinderen van God genoemd." = ST July 4, 1895, al.4,7; GCB 4-8-01; TMK 60; 7ABC 488

Woensdag 9/4: (De Godheid van Christus; Matteüs 3:3; Johannes 1:1,18; 20:28)

"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de enig geborene des Vaders, vol van genade en waarheid." Christus kwam naar de wereld om het karakter van de Vader te openbaren en om het gevallen mensdom te verlossen. De Verlosser van de wereld was gelijk aan God. Zijn gezag was als het gezag van God. Hij verklaarde dat Hij geen bestaan had los van de Vader. Het gezag waardoor Hij sprak en wonderen deed, was uitdrukkelijk de Zijne, en toch verzekert Hij ons dat Hij en de Vader één zijn. Johannes getuigde van Christus en wees iedereen op Hem als de beloofde Messias. Toen hij Jezus voor hem zag, verkondigde hij: "Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt. Deze is het, van wie ik zeide: Na mij komt een man, die vóór mij geweest is, want Hij was eer dan ik." "Immers uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade, want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen."

Als wetgever, oefende Jezus het gezag van God uit; zijn bevelen en besluiten werden ondersteund door de Heerschappij van de eeuwige troon. De heerlijkheid van de Vader was geopenbaard in de Zoon; Christus weerspiegelde het karakter van de Vader. Hij was zo volkomen verbonden met God, zo volkomen omsloten in zijn omhullend licht, dat wie de Zoon had gezien, de Vader had gezien. Zijn stem was als de stem van God. Let op Zijn gebed voor zijn kruisiging: "En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was." Opnieuw zegt Hij: "Geloof gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is?" "Niemand kent de Vader dan de Zoon; ... [Matt 11:27, Joh. 14:9 ev.]

Christus werd verkeerd beoordeeld door de Joden, omdat hij niet constant bij de wet stilstond zoals die geschreven stond op de stenen tafelen. Hij nodigde de mens uit om van Hem te leren, want Hij was een levende vertegenwoordiging van de wet van God. Hij was de enige in menselijke kledij die tussen een volk van getuigen kon staan en op hen ziende kon zeggen: "Wie van u overtuigt mij van zonde?" Hij wist dat niemand enige tekortkoming in zijn karakter en gedrag kon aantonen. Wat een macht gaf zijn vlekkeloze reinheid aan zijn instructies, wat een kracht aan zijn berispingen, wat een gezag aan zijn bevelen! De waarheid werd nooit verzwakt op Zijn lippen, verloor nooit haar heiligheid, omdat het weergegeven werd in het heilige karakter van haar Verdediger.

=RH Jan 7, 1890, al. 1-3; RH 7-20-97; ST 11-23-91, 8-29-95; YI 9-16-97; Mar 76, HP 250

Donderdag 10/4: (En er is meer; 1 Kor. 1:3; 2 Kor. 13:14; Openb. 20:6; 22:3)

"God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende." De Zoon van God bekleedde goddelijkheid met menselijkheid. Jesaja beschrijft Hem met: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid."

God in menselijke natuur is het geheimenis van goddelijkheid. Christus, de eniggeboren Zoon van de Vader, was de afdruk van het beeld van de persoonlijkheid van Zijn Vader, de helderheid van zijn heerlijkheid en Hij kwam tot de wereld niet om het te veroordelen, maar om het te redden. God was in Christus in de menselijke vorm en Hij verdroeg al de verzoeken waarmee de mens werd overvallen. Voor ons nam Hij deel aan het lijden en de beproevingen van de bedroefde menselijke natuur.

"Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht. Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden."

In Zijn menselijke natuur is Hij "in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht geweest," Hij heeft "zelf in verzoeken geleden," maar er was geen greintje zonde in Hem. De vernedering van de Zoon van God was onderdeel van het plan van God voor het tonen van goddelijke wijsheid aan de gevallen mens. Alleen goddelijkheid gemengd met menselijkheid kon de mensheid bereiken en geestelijk leven schenken aan hen, die "dood waren door hun overtredingen en zonden."

Om het herstel van de gevallen te bewerkstelligen, was het noodzakelijk dat de wil van de mens in harmonie kwam met de heilige wil. Gods bedoeling was dat de mens zich aan het heilige Model zou aanpassen....

Christus, de hoog verhevene van God, God wonend in menselijkheid, moet worden liefgehad en gehoorzaamd. Zijn leven is een patroon welke de hele wereld moet nabootsen. Een ieder van ons mag God kennen in Christus, één met iedere gelovige. Iedereen mag samen met Paulus verklaren: "Voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God." Het kruis van Christus is het verzekerde bewijs dat er vergeving van zonde is. Christus gekruisigd, is de bron van alle wijsheid en deugdzaamheid voor de mens. =ST Jan 2, 1896, al. 1-2,5; 5BC 1130-1131; LHU 17; FLB 47, 187; Mar 302

Vrijdag 11/4: (Onze Dierbare Verlosser; Jesaja 57:15-18)

Onze dierbare Verlosser staat voor de Vader als onze middelaar en bereidt herenhuizen voor allen die in Hem geloven als hun persoonlijke Redder. Laten zij die de heilige standaard willen bereiken, de Schriften zelf onderzoeken, zodat ze kennis mogen verkrijgen van het leven van Christus en Zijn missie en werk begrijpen. Laten ze Hem aanschouwen als Advocaat, staande binnen het voorhangsel, in Zijn hand het gouden wierookvat, waarvandaan de heilige wierook van de verdiensten van zijn gerechtigheid opstijgt tot God namens hen die tot Hem bidden. Zouden ze Hem zo kunnen zien, dan zouden ze de zekerheid hebben dat ze een machtige, invloedrijke Advocaat in de hemelse gewesten hebben en dat hun rechtsgeding wordt gewonnen bij de troon van God.

Wat een ervaring mogen wij opdoen aan de voetbank der genade, welke onze enige zekere schuilplaats is! U mag het feit erkennen dat God achter zijn beloften staat en dat u niet hoeft te vrezen voor het onderwerp van uw gebeden of eraan te twijfelen dat Jezus uw verzekering en plaatsvervanger is. Als u uw zonden belijdt, als u berouw hebt over uw ongerechtigheden, neemt Christus uw schuld op Zich en bedeeft u toe met Zijn eigen gerechtigheid en kracht. Aan hen die verbroken van hart zijn, geeft Hij de gouden olie van liefde en de rijke schatten van Zijn genade. Het is dan dat u mag zien dat uw zelfopoffering aan God, door de verdiensten van Christus, u oneindig waardevol maakt, want bekleed met het kleed van de gerechtigheid van Christus, wordt u zonen en dochters van God. Zij, die de Vader naderen en deze boog der belofte inzien en vragen om vergiffenis in de naam van Jezus, zullen hun verzoek ingewilligd krijgen. Bij de allereerste uitdrukking van berouw, presenteert Christus de nederige petitie van de smekende voor de troon als Zijn eigen wens namens de zondaar. Hij zegt: Ik zal de Vader voor u bidden."

Jezus, onze dierbare Verlosser, kon ons niet blootgesteld zien aan de fatale valstrikken van satan, en nalaten een oneindig offer namens ons te brengen. Hij plaatste Zichzelf tussen satan en de verzochte ziel en zei: "'Ga achter mij, satan.' Laat mij dichterbij deze verzochte ziel komen." Hij heeft medelijden en houdt van iedere nederige, bevende smekeling. Hij verkwikt de geest van de nederige en de verbrokenen. "Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzeld en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven." [Zie ook Jesaja 57:16-8, John 3:16].

= YI Jan 16, 1896, al. 4-5

Citaten uit de les: ST 8-29-00

Verdere studie: "God With Us," DA 19-26; GC 524

De volledigheid van zijn mensheid en de volmaaktheid van Zijn goddelijkheid zijn voor ons de basis waardoor wij met God verzoend kunnen worden. =7ABC 487

Sabbat 12/4: (Volledig mens; Johannes 1:14)

“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God ... Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; 5 en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen. ... Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.” Deze klinkende woorden schallen door de eeuwen heen tot in onze tijd. Zij zijn vol van zekerheid, want Johannes meende elke woord dat hij uitte. Geïnspireerd als ze zijn door God, bezitten deze woorden kracht die iemand, die niet gelooft in Christus als zijn persoonlijke Verlosser, niet kan vatten. Ze bevatten een diepe betekenis en een brede toepassing en zijn eeuwige waarheid voor een ieder die gelooft. ..

Het lijden en sterven van Christus plaatst leven in en door Hem, op een eeuwige basis van zekerheid. Hij nam de menselijke natuur aan. Hij werd mens zoals wij. Hij was vaak hongerig, dorstig en vermoeid. Hij had menselijke emoties, want we zien Hem huilen om het verdriet van anderen en klagen over het oordeel dat over Jeruzalem zou komen vanwege haar onbekeerlijkheid. Toen Hij in deze wereld was, leefde Christus een compleet menselijk leven, opdat Hij als de vertegenwoordiger van de menselijke familie zou kunnen staan. Hij werd op alle manieren als wij verzocht. Als de Prins des Levens in de menselijke gedaante, heeft Hij de prins der duisternis ontmoet en lopend over de grond waar Adam viel, verdroeg Hij elke test waarin Adam faalde. Elke verzoeking die de mens zou kunnen ondergaan, heeft Hij ondergaan en overwonnen.

Als Hij niet volledig mens was geweest, dan kon Christus niet onze plaatsvervanger zijn. Hij kon niet in Zijn mensheid dat volmaakte karakter bereiken die wij allen moeten bereiken. Hij was het licht en het leven van de wereld. Hij kwam naar de aarde om de mensen te dienen, dat zij niet langer onder de heerschappij van satans engelen zouden staan. Maar terwijl Hij in de menselijke natuur was, was Hij afhankelijk van de Alomtegenwoordige voor Zijn leven. In Zijn menselijkheid, heeft Hij beslag gelegd op de goddelijkheid van God en elk lid van de menselijke familie heeft het voorrecht hetzelfde te doen. Christus heeft niets gedaan wat de menselijke natuur niet kan als het deelneemt aan de goddelijke natuur.

=ST June 17, 1897, al. 1,7-8; RH 4-23-95, 8-6-95, 11-11-90, 4-14-96, 1-7-90; ST 11-23-97, 11-21-95

Zondag 13/4: (In de aanwezigheid der geheimenis; 1 Timoteus 3:16)

“En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: (God), die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid.”

Hoe meer we het onderwerp van de verlossing van het menselijk ras bestuderen, hoe groter de diepten die wij vinden, maar als wij denken aan de heerlijkheid van de Verlosser, dan zijn daar diepten die we niet kunnen vatten. Het is de heerlijkheid van de Prins des Levens en de machtigste krachten van de mens kunnen het niet volledig begrijpen. De engelen zelfs verlangen ernaar een blik te werpen in het geheimenis en het wonderbare onderwerp. Schrijvend over de inspiratie door de geest van God, zegt de Apostel Petrus: “Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde.” [1 Petrus 1:8-12 ev].

Het is om het hemelse universum de voorwaarden van het verbond der verlossing te laten zien, dat Christus de straf voor het menselijk ras droeg. De troon van gerechtigheid moet eeuwig en voor altijd zeker gesteld worden, ook al zou het ras verdelgd worden en een andere schepping de aarde bevolken. Door het offer dat Christus zou brengen, zou alle twijfel voor altijd verdwijnen en het menselijk ras zou gered worden, als zij terug zouden keren naar hun verbondstrouw. Christus alleen kon de eer van het Godsbestuur herstellen. Het kruis van Calvarie zou door ongevallen werelden gezien worden, door het hele hemelse universum, door satanische machten, door het gevallen mensdom, en elke mond zou verstommen.

In het offeren van Zichzelf zou Christus de wet eren en verhogen. Hij zou het verheven karakter van het Godsbestuur aantonen en aantonen dat die op geen enkele manier gewijzigd kon worden om de mens in zijn zondige staat tegemoet te komen. ..

Christus was de majesteit van de hemel, de bevelhebber van het hemelse heir. Maar Hij legde zijn kroon af en deed Zijn hemelse koningsgewaad af en nam de menselijke natuur aan, opdat de mens de mensheid zou naderen. Als de Verlosser van de wereld, heeft Hij alle ervaringen meegemaakt die wij ook moeten ondergaan. Hij nam de gestalte van een man aan. Hij vernederde Zichzelf omwille van het grote werk dat moest worden gedaan voor het menselijk ras...

Christus heeft in de plaats van de mens geleden en Hij gaf Zijn leven voor het leven van de wereld. Ieder die zijn zonde belijdt en zich tot Hem keert, is Zijn erfgenaam. Zijn dood bewijst dat Gods bestuur zonder fouten is. Satans aanklacht over tegenstrijdigheden in Gods gerechtigheid en genade, werd boven alle twijfel weerlegd.

=ST July 12, 1899, al. 1-2,12-13; ST 5-28-94; 1SM 246-251; 3SP 257-263; FLB 48; AG 186; UL 260

Maandag 14/4: (Toen was er een conflict; 1 Johannes 4:1-3)

In de wereld van tegenwoordig zien we elke vorm en mate van scepticisme. Er zijn hooggeplaatste ontrouwe lieden, zij, die geloven in de leugenachtige wonderen van het spiritisme en zij, die de aanspraken van de waarheid ontkennen. Zij allen behoren tot de groep die Johannes beschrijft en worden beheerst door de antichrist. Onwetendheid over het karakter van God, trots om te geloven en de liefde voor de zonde zijn de bron van ontrouw. Mannen ontkennen de goddelijkheid van Christus, minachten de Bijbel en denken dat ze ontslagen zijn van persoonlijk verantwoordelijkheid afleggen aan God. Zij brengen de Bijbel in diskrediet door hun "valselyk zo genoemde wetenschap." Deze twijfelaars kunnen onderzoeken starten en de meest nederige en devote christenen zouden te verbijsterd zijn om te weten hoe te antwoorden. Maar omdat hun vragen niet beantwoord kunnen worden, is dat nog geen bewijs dat de Bijbel niet waar is ... De waarheid van Gods woord zal geopenbaard worden aan hen die een nederig hart hebben, die zullen zijn aanspraken begrijpen en zijn voorschriften gehoorzamen. Het is trots van eigen meningen dat leidt tot scepticisme en tot het ontkennen van de goddelijkheid van Jezus Christus. Scepticisme heeft zijn oorsprong in de liefde tot zonde, liefde tot ambitie en zelfverheffing.

Jezus, de Verlosser van de wereld, is het kanaal waardoor alle zegeningen komen en zij, die weigeren Hem te erkennen als de goddelijke Zoon van God, zeggen in feite: "Ik wil niet dat deze man over mij heerst." Zij zijn eigengereid, opgeblazen met trots en eigenbelangrijkheid, terwijl zij hun wil niet wensen op te geven voor een leven in harmonie met Gods wil, maar de verdraaiingen van valse profeten accepteren en ertoe gebracht worden om te weigeren Christus als de Zoon van God te erkennen. Sceptici en trouwelozen kunnen belijden dat ze goede daden verrichten, maar zij worden ernstig misleid. Zij vertreden het bloed van het verbond en beschouwen datgene wat hen rechtvaardigt als iets onheiligs. Er zijn velen die niet zo ver gaan als de ontrouwen en toch zijn zij hard op weg net zo ontrouw te worden. Zij betwijfelen alles wat goddelijk is en zoeken naar manieren om alles naar hun gewone en natuurlijke niveau neer te halen... Het enige wat gedaan kan worden, is om deze sceptici met rust te laten totdat zij zelf naar licht verlangen. Laten zij die verwickeld zijn in een conflict met deze verraderlijke tegenstanders beseffen dat zij niet te doen hebben met mensen, niet strijden "tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten."

De samenzwering van het kwaad zoekt ernaar om het verstand van de mens te vergiftigen met onjuistheden en zij verhullen het licht der waarheid.

=ST Sept 3, 1894, al.1-3; ST 9-3-94; 10-15-94

Dinsdag 15/4: (Hij nam onze natuur aan; Galaten 4:4)

De Heer heeft ons onderwezen om God onze Vader te noemen, om Hem te beschouwen als de fontein van vaderlijke liefde, de bron van de liefde die stroomt van eeuw naar eeuw door de kanalen van het menselijk hart. Al het medelijden, mededogen en liefde die aan de wereld geopenbaard zijn, zijn ontsprongen aan de troon van God en zijn, vergeleken met de liefde die in Zijn hart is, als een fontein met een oceaan. Zijn liefde stroomt onophoudelijk door om de zwakke sterk te maken, de bange moedig en om morele moed te geven aan de dwalende. God werkt door Christus en de mens kan tot de Vader komen in de naam van de Zoon. Onze wetenschap en ons lied is: "Zie wat de Heer heeft gedaan voor mijn ziel."

Wie kan de gave van Oneindige Liefde bevatten? "Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen."...

Hier waren liefde en wonderbare genade die triomfeerden over ongerechtigheid. Vergelding viel op niemand minder dat de Zoon van de Oneindige God en het universum der hemelen verheugde zich in de heerlijkheid van Gods goedgunstigheid en zelfopoffering in het geven van de Prins der hemelen aan onze wereld. Zulk een liefde was onbegrijpelijk voor de hemelse engelen. Christus kwam naar de wereld om de verloren parel te zoeken en Hij moest door de poorten van de dood om Zijn verloren sieraad terug te vinden... Iedereen die in geloof naar Hem opziet, zal genezen van zijn geestelijke ziekten. Hij is de Balsem van Gilead, Hij is de grote Geneesheer. Christus was bereid om de voorwaarden, die nodig waren voor de verlossing van de mens, te accepteren. Geen engel, geen mens, was waardig om het grote werk te doen. Alleen de Zoon des mensen moet verhoogd worden, want alleen een onsterfelijke natuur kon het verlossingsproces doorstaan. Christus stemde ermee in om Zichzelf in verbinding te stellen met de ontrouwe en zondige, om deel te hebben aan de menselijke natuur, om Zijn eigen bloed te geven en om Zijn ziel te geven als een zondoffer.

In de raadsbesluiten van de hemel werd de schuld van de mens gemeten, de toorn op de zonde werd geschat en toch heeft Christus zijn besluit bekend gemaakt, dat Hij de verantwoordelijkheid voor het voldoen aan de voorwaarden op Zich zou nemen, waardoor er hoop gegeven zou worden aan het gevallen ras. Hij begreep de machteloosheid van de menselijke ziel en verenigde menselijkheid met Zichzelf, zoals de wijnstok ranken en de twijgen aan zichzelf knoopt, totdat, ader aan ader en vezel aan vezel, de takken verbonden zijn met de levende Wijnstok.

=ST Mar 5, 1896, al. 3-4, 6; ST 3-5-96; YI 9-13-00, 1-3-01; 21MR 402-405; FE 398-404; LHU 166

Woensdag 16/4: (Hij voelde onze pijn; Hebreeën 4:15,16)

Onze Verlosser ligt niet in het nieuwe graf van Josef. Over het gehuurde graf heeft Hij verklaard: "Ik ben de opstanding en het leven." Hij was aan het menselijk oog onttrokken en vertoeft in de directe nabijheid van God. Daar doet Hij bemiddeling voor hen, die door het geloof tot God komen. Hij brengt hen voor Zijn Vader en zegt: "Op grond van de merktekens van de nagels in Mijn handen, doe ik beroep op vergeving voor hen en heb Ik verzoening voor hen gedaan."...

God ziet en heeft tedere sympathie met degenen die verleid worden. Hij hoort hun smekende stem en ziet de wanhoop. Niet een kreun, niet een zucht, niet een traan ontgaat Hem. Is Christus niet naar deze wereld gekomen om het verlossingsplan uit te werken ten behoeve van de mens, om hem te wijzen dat hij verzoeken van de vijand kan weerstaan? Zal God dan Zijn kinderen iets ontzeggen dat hun karakters zal vervolmaken? Als Hij niet van ons hield, dan had Hij dit grote offer niet gebracht.

Laat uw geloof in het donkerste uur de zware wolken rondom u doorboren, want Christus staat achter u en Hij doet alle dingen goed. We hebben een God die Zich aan het verbond houdt, die al onze noden kent; een God die de goedheid en tederheid van een herder met Zijn majesteit verenigt. Hij heeft bij Zichzelf gezworen dat Hij in al onze noden zal voorzien. Heb vertrouwen in Hem, want Zijn eer staat op het spel. Hij zal niet nalaten te doen wat Hij heeft beloofd. Hij zal Zijn belofte nakomen. Absolute kracht is bij Hem en geen enkele hindernis kan voor Hem blijven bestaan. Zijn verstand is oneindig. Hij kan niet falen. Hij is nooit van Zijn stuk te brengen als het gaat om de middelen die Hij kan gebruiken ...

De Heer Jezus heeft degenen die in Hem geloven uitverkoren om erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Hem te zijn van een onvergankelijke en reine erfenis die altijd blijft. Laten wij in de blijde boodschap geloven die Hij ons zendt. Laten wij een leven van hoop en vertrouwen leven. Christus heeft ons de sleutel gegeven die de hemelse voorraadschuren van zegeningen opent. Hij verklaart: "En wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde."...(Johannes 14:13)

De gave van Christus is onze zekerheid van hulp in moeilijkheden en van overwinning in conflicten. In Christus is de kracht van Zijn volk, want aan Hem is alle macht gegeven. "Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd Hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de HERE verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat."...(Jesaja 40:29-31)

=ST Dec 30, 1903, al.4,6,7,9,11; RH 3-1-92, 8-15-93, 1-7-04; ST 12-30-03, 5-10-99; AUGleaner 8-26-03; YI 12-28-99; 3SM 195-198; TM 354-357; TMK 80; RC 20

Donderdag 17/4: (Een Eeuwige Solidariteit; 1 Timoteus 2:5)

Jezus werd mens opdat Hij kon bemiddelen tussen de mens en God. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, Hij had omgang met het menselijk ras, zodat Hij, met Zijn lange menselijke arm de mensheid kon omarmen en met Zijn goddelijke arm de troon van God kon vastgrijpen. En Hij deed dit, opdat Hij de mens kon herstellen in zijn oorspronkelijke staat, die hij, door satans aanlokkelijke verleiding in Eden was kwijtgeraakt. Opdat de mens zou beseffen dat hij er voor zijn huidige en zijn eeuwige welzijn goed aan doet om de voorschriften van God te gehoorzamen. Ongehoorzaamheid is niet in overeenstemming met de natuur die God in Eden aan de mens gaf.

De volkomenheid van Zijn menselijkheid, de volmaaktheid van Zijn goddelijkheid, zijn voor ons de grond waarop we verzoend worden met God. Het was toen wij nog zondaren waren dat Christus voor ons is gestorven. We hebben verlossing door Zijn bloed, en de vergeving van onze zonden. Zijn door nagels doorboorde handen zijn uitgestrekt naar de hemel en naar de aarde. Met een hand houdt Hij de zondaren op aarde vast en met de andere grijpt Hij de troon van de Oneindige vast en op die manier brengt Hij verzoening tot stand voor ons. Christus staat vandaag als onze Advocaat voor de Vader. Hij is de enige Middelaar tussen God en mensen. Hij draagt de merktekens van Zijn kruisiging en Hij pleit de zaak van onze zielen.

Christus is opgestegen naar de hemel, als een geheiligd mens. Hij heeft Zijn menselijkheid meegenomen naar de hemelse hoven en door de eeuwigheid zal Hij de merktekens dragen, als teken dat Hij elk mens in de stad van God heeft verlost....

Het is ons voorrecht om Jezus in gedachten te houden en Hem te zien staan tussen de mensheid en de eeuwige Troon. Hij is onze Advocaat, die onze gebeden en offers als een geestelijke offerande aan God brengt. Jezus is het grote, zondeloze vredeoffer, en door Zijn verdienste kunnen God en mensen met elkaar communiceren. Christus heeft Zijn menselijkheid de eeuwigheid binnen gebracht. Hij staat voor God als de vertegenwoordiger van ons ras.

Alleen Jezus kon die zekerheid aan God geven, want Hij is gelijk aan God. Hij alleen kon een middelaar zijn tussen God en mensen, want Hij bezit goddelijkheid en menselijkheid. Jezus kon daarom zekerheid geven aan beide partijen over de vervulling van de gestelde voorwaarden. Als de Zoon van God gaf Hij zekerheid aan God ten behoeve van ons en als het eeuwig Woord, als een gelijk de Vader, verzekert Hij ons van de liefde van de Vader voor ons, wij, die geloven in Zijn gegeven woord. Toen God ons van Zijn onveranderlijk raadsbesluit wilde overtuigen, gaf Hij zijn eniggeboren Zoon om een lid van de menselijke familie te worden en voor eeuwig de menselijke natuur te dragen als het bewijs dat God zich aan Zijn woord gehouden heeft.

=7ABC 487-8; BEcho 5-1-99; ST 3-14-95; RH 5-7-89, 3-12-01; LHU 24; FLB 205; AG 177

Vrijdag 18/4: (In het Kleed van het Vlees; Matteüs 3:17)

Christus kwam precies zoals de profetieën voorspeld hadden. Hij was "de weg, de waarheid en het leven," en de lichtstralen van de Zon der Gerechtigheid die de morele duisternis uiteenspleet, zodat de oprechten van hart de waarheid mogen zien. De afwezigheid van uiterlijk vertoon en wereldse grootsheid hebben veel afkeurende opmerkingen van het volk over hem teweeg gebracht. Twijfel en kritiek omringden Hem aan alle kanten. Christus heeft zelf de menselijke condities op aarde uitgekozen. Hij heeft de laagste maatschappelijke plaats verkozen. Hij was de majesteit van de hemel en Hij wist dat de wereld onder de indruk zou zijn van pracht en praal en alles zou doen voor uiterlijk vertoon en grootsheid, maar Jezus eerde hen die door de wereld met minachting bejegend werden. De geboorteplaats van Christus was verstoken van gemak, laat staan van luxe en rijkdom. En zijn hele leven in deze wereld was net zo nederig als het thuis van Zijn jonge jaren.

De Verlosser van de wereld vond het belangrijk dat de mensen niet tot Hem aangetrokken werden door een aards karakter. Het licht en de schoonheid van de hemelse waarheid alleen moest de aantrekkingskracht zijn. De uiterlijke heerlijkheid, de wereldse eer, die de aandacht trekt van mensen, zou Hij niet gebruiken. Hij heeft zichzelf benaderbaar gemaakt voor allen, onderwees reine en verheven principes van waarheid, als iets dat hun aandacht waard was. Maar hoewel Hij nederig geboren was en zo een pretentieloos leven leidde, liet God Hem niet zonder een getuigenis. De machten van de hemel bewezen Hem eer. Wonderen in de hemel boven en tekenen op aarde beneden getuigden van Zijn kracht en majesteit. Bij Zijn doop verklaarde een stem uit de hemel: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb." De heldere heerlijkheid van God in de gestalte van een duif van glanzend goud omringde Hem. [Joh. 1:9,10 ev]

Christus kwam om de Vader te openbaren. We zagen in Hem het beeld van de onzichtbare God. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en kwam naar de wereld om de valse ideeën van satan, die de middelen waren geweest waardoor de gedachten van de mensen ten aanzien van het karakter van God waren misvormd, te weerleggen. We konden de heerlijkheid van God niet onbedekt in Christus zien en leven, maar toen Hij kwam in de menselijke gedaante, konden we dicht tot onze Verlosser naderen. We worden opgeroepen om de Here, onze Vader te aanschouwen in de persoon van Zijn Zoon. Christus kwam in het kleed van het vlees, met de heerlijkheid van een onderworpen mens, zodat verloren mensen kunnen communiceren met Hem en leven. Door Christus kunnen we iets begrijpen van de persoon die Hij is in de heerlijke heiligheid. =ST Jan 20, 1890, al.3-5; ST 1-20-90, 7-30-96; RH 10-22-95; 5BC 1103

Citaten uit de les: 1SM 244; LHU 74; DA 25; 6BC 1054

Verdere studie: ST 6-30-96

====Les 4: 19 - 26 April

De wijsheid van Zijn leer

De Bergrede is de hemelse zegen aan de wereld, een stem van de troon van God. Het was aan de mens gegeven om de wet van plicht en het licht van de hemel te zijn en hun hoop en troost in vertwijfeling. Hier gebruikt de Vredestichter, de Hoogste Leraar, de woorden welke Zijn Vader hem gaf om uit te spreken. =7T 268

Sabbath 19/4: (Waarheid gebracht met Gezag; Marcus 1:22)

Jezus ontmoette de mensen op hun eigen territorium, als iemand die bekend was met hun verwarringen. Hij maakte de waarheid beeldschoon door het in de meest directe en eenvoudige manier te presenteren. Zijn taalgebruik was zuiver, verfijnd en helder als een stromende beek. Zijn stem was als muziek voor degenen die hadden geluisterd naar de monotone tonen van de rabbi's. Maar terwijl Zijn onderwijs eenvoudig was, sprak Hij als iemand met autoriteit. Dit kenmerk van Zijn onderwijzing was in tegenstelling met die van alle anderen. De rabbi's spraken met twijfel en aarzeling, alsof de geschriften geïnterpreteerd moesten worden om zowel het een als het compleet tegenovergestelde te betekenen. De toehoorders werden elke dag geconfronteerd met grotere onzekerheden. Maar Jezus zag de geschriften als onbetwistbare autoriteit. Wat zijn onderwerp ook was, Hij presenteerde het met kracht, alsof Zijn woorden niet tegengesproken konden worden.

Ook al was Hij eerder ernstig dan onstuimig, Hij sprak als iemand die een duidelijk doel moest vervullen. Hij moest de realiteit laten zien van het eeuwig leven. In elk thema werd God geopenbaard. Jezus trachtte de spiraal van verdwazing te doorbreken, waardoor mensen waarde bleven hechten aan aardse dingen. Hij plaatste de dingen, die in dit leven grote waarde hadden voor de mensen als ondergeschikt aan de dingen van eeuwige invloed, maar Hij negeerde de waarde ervan niet. Hij leerde dat hemel en aarde aan elkaar verbonden zijn en dat kennis van goddelijke waarheid mensen beter voorbereidt op de plichten van elke dag...

Zijn liefhebbende medelijden kwam als een aanraking van genezing op vermoeide en verdrietige harten. Zelfs te midden van stormen van kwade vijanden, was Hij omringd door een atmosfeer van vrede. De schoonheid van Zijn gelaat, de liefde van karakter, maar vooral de liefde uitgedrukt in woord en klank, dreef iedereen, die niet in ongelof gehuld was, naar Hem toe. Als het niet voor de aangename, hartelijke geest was geweest die doorscheen in elke blik en woord, zou Hij niet het hart van de grote menigten hebben geroerd zoals Hij deed. De lijdende mensen die naar Hem toe kwamen voelden dat Hij belang stelde in hun noden als een trouwe en zachtaardige vriend en zij verlangden ernaar om meer van de waarheden te weten die Hij hen leerde. De hemel was dichtbij gebracht. Zij verlangden ernaar om in Zijn buurt te blijven, dat de troost van Zijn liefde steeds bij hen zou zijn. =DA 253-4; ST 3-26-96, 2-29-92; TMK 189

Zondag 20/4: (De Bergrede; Matteüs 5-7)

De Bergrede is de hemelse zegen aan de wereld, een stem van de troon van God. Het was aan de mens gegeven om de wet van plicht en het licht van de hemel te zijn, hun hoop en troost in vertwijfeling. Hier gebruikt de Vredestichter, de Hoogste Leraar, de woorden welke Zijn Vader Hem gaf om uit te spreken.

De acht zaligheden zijn Christus' groet, niet alleen voor hen die geloven, maar voor de hele menselijke familie. Hij lijkt voor een ogenblik te zijn vergeten dat Hij op de aarde is en niet in de hemel en Hij gebruikt de gewoonlijke begroeting van de Wereld van Licht. Zegeningen rollen over Zijn lippen als een stroom van een lang verzegelde vloed van rijk leven.

Christus laat er geen onduidelijkheid over bestaan over de karaktertrekken welke Hij altijd zal erkennen en zegenen. Van de eierzuchtige idolen van de wereld richt Hij zich tot hen, die ze verloochenen en spreekt uit dat allen gezegend zijn die Zijn licht en leven ontvangen. Voor de arme van geest, de zachtaardige, de nederige, de zorgelijke, de verstotene en de vervolgte opent Hij zijn veilige armen en zegt: "Komt tot mij en Ik zal u rust geven." Matteüs 11:28....

... Wat een pijn heeft Christus doorstaan om raadsels niet langer raadsels te laten zijn, maar duidelijke, eenvoudige waarheden!...

Een serieuze studie, onder gebed, van de Bergrede zal ons voorbereiden om de waarheid te verkondigen om het licht dat wij ontvangen hebben door te geven aan anderen. We moeten eerst aan onszelf werken, de grondbeginselen van de waarheid ontvangen met een nederig hart en deze uitvoeren in absolute gehoorzaamheid. Dit zal vreugde en vrede geven. Aldus eten wij het vlees en drinken wij het bloed van de Zoon van God en worden wij sterk in Zijn kracht. Ons leven is gelijk geworden aan Zijn leven. Onze geest, onze neigingen, onze gewoontes zijn gevormd naar Zijn wil, waarvan God heeft verklaard: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb." Matteüs 3:17.

Door alle tijden heen zullen de woorden die Christus sprak op de berg hun kracht behouden. Elke zin is een juweel uit het schathuis van de waarheid. De principes die in deze rede duidelijk uitgesproken zijn, zijn voor alle leeftijden en voor alle soorten mensen. Met goddelijke energie beeldde Christus Zijn geloof en hoop uit door les voor les uit te leggen hoe gezegend zij waren, omdat zij tot rechtvaardige karakters gevormd waren. Door het leven te leven van de Levengever, door geloof in Hem, kan iedereen de norm bereiken die in Zijn woorden naar voren kwam. Is zo'n verworvenheid niet een levenslange, onvermoeibare inzet waard? =7T 268-270; AUGleaner 1-27-09; 5BC 1083-1086; Ed 77-83; SpTEd 5-7; CT 438-442; MB 7-17; LHU 170

Maandag 21/4: (Wat Hij onderwees over God; Matteüs 5:8,9; 18:5,6,10; 19:13,14; Johannes 4:22-24; 10:27-30)

Profetie heeft duidelijk het karakter van Christus' koninkrijk voorgezegt. Hij plande een regering die niet zou dwingen; Zijn onderdanen zouden geen onderdrukking kennen. De symbolen van aardse regeringen zijn wilde beesten, maar in het koninkrijk van Christus worden mensen opgeroepen om niet een woest beest te zien, maar het Lam van God. Hij kwam niet als een woeste tiran, maar als de Mensenzoon; niet om tegen de naties te strijden met zijn ijzeren kracht, maar om "goed nieuws te prediken onder de zachtmoedigen"; "om de gebrokenen van hart te helen, om vrijheid te verkondigen aan de gevangenen en de opening van de gevangenis voor hen die werden vastgehouden"; "om alle rouwenden te troosten." Hij kwam als de goddelijke Restaurateur en bracht de rijke en overvloedige genade uit de hemel naar de onderdrukte en vertrapte mensheid, zodat door de kracht van Zijn rechtvaardigheid, de mens, hoe verlaagd en klein hij ook is, een deelnemer aan goddelijkheid kon zijn.

In de ogen van de wereld was Christus in sommige dingen eigenaardig. Altijd een vriend voor hen die Zijn bescherming het meest nodig hadden, hielp hij de armen en werd een vriend van hen, die door de trotse en de hoogmoedige Joden werden vermeden. De verlatenen voelden Zijn bescherming en de overtuigde, berouwvolle ziel was bekleed met Zijn verlossing. En Hij vroeg van hen, die Hij had geholpen, dat ook zij hulp en bescherming zouden bieden aan de onderdrukten. Geen ziel die de beeltenis van God draagt, mag aan de voetenbank van de menselijke macht achtergelaten worden. De grootst mogelijke vriendelijkheid en vrijheid is om toegestaan te worden te mogen drinken van het bloed van Christus. Steeds weer gaf Christus de waarde aan van ware nederigheid en liet ons zien hoe noodzakelijk het is dat wij ons oefenen in behulpzaamheid, medelijden en liefde naar elkaar...

Christus leerde dat Zijn kerk een geestelijk koninkrijk is. Hijzelf, de Vredevorst, staat aan het hoofd van Zijn kerk. In Zijn eigen menselijkheid, met goddelijkheid in Hem, stelde Hij zich aan de wereld voor. Het gewelddadige einde van Zijn missie was om een zondoffer te zijn voor de wereld; om door het vergieten van bloed een verzoening te maken voor de hele mensheid. Met een hart dat altijd geraakt wordt met de gevoelens van onze zwakheid, een oor die altijd wil luisteren naar het gehuil van lijdende mensen, een hand altijd klaar om de ontmoedigen en wanhopigen te redden, deed Jezus, onze Redder, er alles aan om goed te doen. Zijn woorden lieten hoop opleven; zijn leringen zetten mensen aan tot geloof en waren de reden dat zij hun vertrouwen op Hem vestigden.

=RH Aug 18, 1896, al. 3-4,7; ST 4-8-03, 6-3-08; RH 5-17-98, 8-11-96, 4-16-95, 11-17-96; SSW 12-1-91, 1-1-96; 6T 348-348; HP 99-100

Dinsdag 22/4: (Wat Hij leerde over vergeving; Matteüs 6:12-14)

Onze Redder leerde Zijn discipelen te bidden: "Vergeef ons onze schulden, gelijk wij ook vergeven onze schuldenaren." Hier wordt een belangrijke zegening gevraagd met een voorwaarde. Wij verklaren deze voorwaarden zelf. We vragen of de genade van God aan ons gelijk mag zijn aan de genade die wij anderen geven. Christus legt uit dat dit de regel is waarop God ons zal behandelen: "Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven." Prachtige voorwaarden! Maar hoe weinig worden ze begrepen of wordt er aandacht aan gegeven. Een van de meest voorkomende zonden, die wordt vergezeld met de meest verderfelijke gevolgen, is de bevrediging van een onvergeeflijke geest. Hoeveel mensen koesteren vijandigheid of wraak en buigen daarna voor God en vragen om vergeven te worden, zoals ook zij vergeven. Waarlijk, het kan niet zo zijn dat zij begrijpen wat de betekenis is van dit gebed, of zij zouden het niet over hun lippen kunnen krijgen. Wij zijn afhankelijk van de vergevende genade van God elke dag en elk uur; hoe kunnen wij dan bitterheid en kwaadwilligheid koesteren jegens onze medezondaren! Als Christenen in al hun dagelijkse omgang de principes van dit gebed zouden uitdragen, wat zou er dan een gezegende verandering plaatsvinden in de kerk en in de wereld! Dit zou het meest overtuigende getuigenis zijn die we kunnen geven over de echtheid van Bijbelse religie...

Wij worden aangespoord door de apostel: "De liefde zij ongeveinsd. Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld." Paulus wilde ons het onderscheid laten zien tussen de eerlijke, onzelfzuchtige liefde, welke wordt aangemoedigd door de geest van Christus en de uitdrukingsloze, bedrieglijke buitenkant, welke overvloedig in de wereld aanwezig is. Deze gemene namaak heeft vele zielen misleid. Het wist het onderscheid tussen goed en kwaad uit door het eens te zijn met de overtreder, in plaats van hem nauwgezet zijn fouten te laten zien. Zo'n verloop ontstaat nooit uit echte vriendschap. De geest door welke het aangemoedigd wordt, verblijft alleen in het zinnelijke hart. Terwijl de Christen altijd vriendelijk, medelevend en vergevend zal zijn, kan hij geen genoeg nemen met zonde. Hij zal afkeer hebben van het kwade en gehecht zijn aan het goede, ook al kost dat hem de band van vriendschap met de goddeloze. De geest van Christus zal ons leiden om zonde te haten, terwijl we bereid zijn om een offer te brengen om de zondaar te redden.
=ST Feb 1, 1883, al. 11,13; ST 8-21-84, 2-14-95; YI 6-1-93; HM 1-1-92; 5T 169-172; MB 113-116; RC 203; AG 328; TDG 121; FLB 131

Woensdag 23/4: (Wat Hij leerde over nederigheid; Matteüs 22:25-28)

Als wij kinderen van God zouden willen zijn in daad en in woord, moeten wij eerst het koninkrijk van God zoeken en zijn gerechtigheid en beslissen dat wij uitvoerders van het woord van Christus willen zijn, dat we liever God gehoorzamen dan mensen. Wij moeten menselijke leiders eren in wie wij de liefde van Christus' karakter zien, maar we moeten God en Hem, die de Boodschapper van God was, niet onteren door mensen vleiende titels te geven. De grootste Leraar die de wereld ooit gekend heeft, heeft dit voorbeeld niet achtergelaten om door ons nagevolgd te worden. Hij noemde geen feilbaar, zondig mens bij een naam die alleen God behoort. Geen mens hoorde de titel van eerwaarde of weleerwaarde van zijn lippen, als Hij het over mensen had. Onze hoogste eer is onze nederigheid. Christus, de meest verhoogde onder mensen en engelen, verzoekt ons om van Hem te leren, die zachtmoedig en nederig van hart is. Degenen die zichzelf hoog in het aanzien plaatsen, werden door Christus berispt als hypocriet. Hij zei dat zij het koninkrijk in de hemel niet in zouden gaan, noch anderen toestemming konden geven om dat te doen.

.... Jezus riep Zijn discipelen bij zich en zei: "Gij weet, dat de regeerders der volken heerschappij over hen voeren en de rijksgroten oefenen macht over hen. Zo is het onder u niet. Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn." Dit betekent dat zij die belangrijk zouden zijn in de kerk van God, zich moeten gedragen als ware herders in Zijn kerk. Zij moeten het voorbeeld volgen dat Christus heeft gegeven. [Mt 20:27, 28 ev] . . .

De lessen die aan de discipelen van Christus gegeven zijn, zitten vol betekenis en geven de meest nuttige instructies aan hen, die geloven. Wij moeten niet de manier, lering of voorbeeld volgen van mensen die de macht hebben op aarde, maar wij moeten hulp verlenen aan anderen, dienaren zijn van iedereen, "gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen." Het koninkrijk van God is gevestigd op andere grondbeginselen dan de koninkrijken van deze wereld. Er zullen geen rangen en standen zijn onder de dienaren van Christus. Christus zegt: "U bent allen broeders." De rijke, de arme, de geleerde, de ongeleerde, de gevangene en de vrije zijn gelijk in Gods erfdeel en hij die in de ogen van God het meest verhoogd wordt, is hij die de meest onvervalste nederigheid heeft, het diepste gevoel van zijn onwaardigheid, het meeste besef van zijn afhankelijkheid van God. Zij die God echt liefhebben hebben hun medemens echt lief. Zij blijven zoeken om het goede te doen voor al deze mensen die met hen verbonden zijn. Dit zijn medearbeiders, samen met God.

=ST July 16, 1896, al. 3,5,7; RH 7-5-87, 3-8-92; ST 1-15-85; TMK 56

Donderdag 24/4: (Wat Hij leerde over genade en geloof; Efeziërs 2:8,9)

De genade van Christus en Zijn gerechtigheid zijn aan de mens gegeven als een cadeau. De apostel Paulus, gedreven door de Heilige Geest, zegt: "God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, – door genade zijt gij behouden, ..." (Ef 2:4-8)

De gedachte dat de gerechtigheid van Christus aan ons is toegeschreven, niet door enige verdienste van onze kant, maar als een geschenk van God, is een kostbare gedachte. De vijand van God en mensen wil niet dat deze waarheid duidelijk wordt verkondigd, want hij weet, dat als de mensen dit geschenk volledig ontvangen, zijn macht gebroken zal zijn. Als hij hun gedachten in zijn macht heeft, zodat twijfel, ongelof en duisternis de ervaring van hen zijn, die zeggen kinderen van God te zijn, kan hij hen overwinnen door verleiding. Het eenvoudig geloof welke God op zijn woord gelooft, zou aangemoedigd moeten worden. Gods mensen moeten dat geloof hebben welke vasthoudt aan goddelijke macht, "Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God." Zij die geloven dat God door Christus hun zonde heeft vergeven, zouden niet door verleiding moeten falen om de goede strijd van geloof te strijden. Hun geloof zou sterker moeten worden tijdens hun christelijke leven, net als hun woorden zullen verklaren: "het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde."

Geloof is vertrouwen in God, - geloven dat Hij van ons houdt en het beste weet wat goed voor ons is. Dus in plaats van onze eigen weg te volgen, leidt het ons om Zijn weg te kiezen. In plaats van onze onwetendheid, accepteert het Zijn wijsheid; in plaats van onze zwakheid, Zijn kracht; in plaats van onze zondigheid, Zijn gerechtigheid. Ons leven, wat we zijn, alles is al van Hem. Geloof erkent Zijn eigendomsrecht en accepteert Zijn zegen. Waarheid, rechtschapenheid, reinheid, zijn eraan ontsprongen als geheimen van het succes van het leven. Het is geloof dat ons in bezit brengt van deze beginselen. Elke goede impuls of streven is een gave van God. Geloof ontvangt van God het leven dat alleen ware groei en efficiëntie kan produceren.

Hoe het geloof beoefend moet worden, zou heel duidelijk gemaakt moeten worden. Aan elke belofte van God zijn voorwaarden verbonden. Als we Zijn wil willen doen, is al Zijn kracht onze kracht. Welke gave Hij belooft, ligt in de belofte zelf. "Het zaad is het woord Gods." Zo zeker als het eikenloof in de eikel zit, zo zeker is het dat het geschenk van God in Zijn belofte zit. Als wij de belofte ontvangen, dan hebben we de gave.

=RH Dec 24, 1908, al. 1-4; RH 1-29-95, 2-10-91, 9-3-89, 7-8-09; YI 12-16-97; ST 4-11-95; 1SM 392-394; TDG 72; LHU 156; OHC 118

Vrijdag 25/4: (Maak nooit compromissen met de Waarheid; Jakobus 4:4, Romeinen 8:6,7)

In een van Zijn vertrouwelijke gesprekken met Zijn discipelen, kort voor Zijn kruisiging, liet Jezus aan Zijn volgelingen Zijn erfenis van vrede na. Hij zei: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaaagd." De vrede die Christus naliet aan Zijn discipelen en waarvoor wij bidden, is de vrede die geboren is uit waarheid en welke niet verbannen kan worden door scheidingen die door de waarheid zijn ontstaan.... Maar vrede kan niet verkregen worden door het compromitteren van principes en Christus heeft niet één keer getracht het door verraad aan de heilige waarheid te verkrijgen. Zijn hart liep over van liefde voor elk mens die Hij had gemaakt, maar deze diepe liefde maakte niet dat Hij riep: "vrede, vrede en geen gevaar," toen er geen veiligheid was voor de zondaar. Christus begreep de kracht van satans verleidingen, want hoewel zonder zonden, was Hij wel op alle mogelijke manieren verleid, net als wij. Maar Hij heeft de schuld van de zonde nooit minder voorgesteld. Hij was de Redder, de Verlosser van de wereld en kwam om Zijn mensen te redden van hun zonden....

Er zal nooit echte eenheid ontstaan tussen hen, die onder de banier van de aartsbedrieger staan en hen, die onder de met bloed bevelkte banier van Prins Emmanuel staan. De volgelingen van Christus kunnen de dingen die vrede maken volgen, zij mogen eerlijk verlangen naar het overwinnen van de geest van wanklank door de geest van vriendelijkheid en liefde, maar de vijand zal zijn manschappen in stelling brengen om strijd en verdeeldheid te zaaien. Het is een grove fout van een deel van de kinderen van God, om te proberen een brug te slaan over de kloof die hen scheidt van de kinderen van de duisternis door meegaande principes, door compromissen te sluiten met de waarheid. Het is de gave van de vrede van God dat vrede maakt met de wereld, dat verbroedering brengt in de wereld. Het offer is te waardevol om, omwille van vrede met de wereld, de principes van de waarheid op te geven.

.... Het was de reinheid van het karakter van Christus dat de vijandigheid van een losbandige wereld beroerde. Zijn onbevleete gerechtigheid was een continue berisping van hun zonde en onreinheid, maar Christus heeft geen enkele principe van de waarheid gecompromitteerd om de gunst van de wereld voor Zich te winnen. Laat dan de volgelingen van Christus het in hun gedachten opslaan dat zij nooit een compromis sluiten met de waarheid, nooit zelfs een heel klein beetje van de principes opgeven voor de gunst van de wereld. Laten ze vasthouden aan de vrede van Christus.

=BEcho Apr 9, 1894, al. 1,6,7; RH 7-24-94; ST 7-11-95; COL 293-300

Citaten uit de les: 1MCP 245

Elke ware christen zal een zedingsgeest hebben, want een christen zijn betekent net zoals Christus zijn.
=Wm 55

Sabbat 26/4: (Onze meelevende Verlosser; Matteüs 9:36)

In het machtig werk van Christus was voldoende bewijs om een ieder te overtuigen. Maar de Joodse leiders wilden de waarheid niet. Zij konden niets anders doen dan de werkelijkheid van de werken van Christus erkennen, maar zij veroordeelden ze allemaal. Zij werden gedwongen om toe te geven dat bovennatuurlijke kracht Zijn werk begeleidde, maar zij verklaarden dat deze kracht van satan kwam. Geloofden zij dit echt? Nee, maar zij waren zo vastbesloten dat de waarheid niet tot hun bekering mocht leiden, dat zij het werk van de Geest van God aan de duivel toeschreven. Op die manier begingen zij de zonde tegen de Heilige Geest, waarvoor geen vergiffenis is in deze of in de toekomstige wereld.

Wij lezen opnieuw over Christus: "Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben. Toen zeide Hij tot zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst."

Wat een meelevende Verlosser! Wat een liefde! Wat een ongeëvenaarde liefde hebt U! Hoewel Hij aangeklaagd werd door de grote mannen van Israël, dat Hij zijn werken van genade deed door de kracht van de prins der duivelen, was Hij als iemand die niets zag en niets hoorde. Het werk waarvoor Hij uit de hemel gekomen was, moest niet nagelaten worden. Waarheid moest aan de mensen geopenbaard worden. Het Licht der wereld moest Zijn stralen laten schijnen in de duisternis van zonde en bijgeloof. De waarheid vond geen plaats in de harten van diegenen, die de eersten hadden moeten zijn om haar te ontvangen, omdat zij gehinderd werden door vooroordeel en goddeloos ongeloof. Onder diegenen die niet zulke verheven voorrechten hadden, bereidde Christus harten voor om zijn boodschap te ontvangen. Hij maakte nieuwe zakken voor nieuwe wijn.

Elke waarheid is door de God van de hemel omgeven met een invloed die gelijk is aan haar karakter en belangrijkheid. Het verlossingsplan, dat alles betekent voor een verloren en verdorven wereld, zou verkondigd worden en de Geest van God in Christus Jezus werd in een levend contact gebracht met het hart van de wereld. Licht en waarheid galmden door het universum. Het verlossingsplan, dat de ziel verheugt en voorbereidt op de grote kracht van God, werd bekend gemaakt; een waarheid zo groot, zo diep, zo volledig en volmaakt, dat het middelpunt zou zijn van alle waarheid die tot dan toe is geopenbaard.
=RH Apr 30, 1901, al. 13-16

Zondag 27/4: (Wat voor Man is deze?; Matteüs 8:1-9, 18-27)

Zij haasten zich naar Hem en buigen zich over zijn liggende gestalte. Verwijtend roepen zij:

"Meester, Meester, trekt Gij het U niet aan dat wij vergaan?" Hun harten zijn verdrietig, omdat Hij zo vredig rust, terwijl gevaar en dood hen bedreigen en zij zo hard hebben gewerkt tegen het geweld van de storm. Deze wanhopige kreet wekt Jezus uit zijn verkwikkende slaap. Terwijl de discipelen zich terug naar hun roeispanten haasten om een laatste inspanning te doen, staat Jezus op. Hij staat in Zijn goddelijke majesteit in het nederige vaartuig van de vissers, tussen het woeden van de storm, de golven die over de boeg slaan en de felle bliksemschichten, die een lichtspel spelen op Zijn kalm en onbevreesd gelaat. Hij heft zijn hand, die zo vaak gebruikt werd in daden van genade, op en zegt tot de woedende zee: "Zwijg, wees stil." De storm gaat liggen, de hoge golven zinken weg tot rust. De donkere wolken rollen weg en de sterren komen tevoorschijn; het schip ligt bewegingloos op een kalme zee. Dan keert Jezus Zich naar zijn discipelen en bestraft hen zeggende: "Waarom zijt gij zó bevreesd? Hoe hebt gij geen geloof?"

...Zij hadden Hem moeten roepen bij het eerste teken van gevaar, dan zou Hij hun angst hebben verlicht. Maar in hun pogen om zichzelf te redden vergaten zij dat Jezus aan boord was. Hoe velen zijn er die in de moeilijke omstandigheden van het leven, onder verslagenheid en gevaar, alleen vechten tegen de stormen van tegenslag, vergetende dat er Een is die hen kan helpen. Zij vertouwen op hun eigen kracht en bekwaamheid tot zij, verbijsterd en ontmoedigd, denken aan Jezus en Hem nederig aanroepen om hen te redden. Hoewel Hij verdrietig hun ongeloof en zelfvertrouwen bestraft, faalt Hij nooit om hun ernstige roep te horen en hen de hulp te geven die zij nodig hebben.

Heen en weer geslingerd op de woedende golven der diepte, moet de vermoeide reiziger eraan denken dat Jezus op de zee was in een tijd van net zulk gevaar; dat Zijn stem de verschrikkelijke storm beval om te gaan liggen; dat de woedende elementen gehoorzaamden aan Zijn bevel en Zijn trouwe volgelingen werden gered. Wanneer de golven over ons zinkend scheepje slaan en de bliksemschichten de schuimende branding, die ons bedreigt met onmiddellijke vernietiging, verlicht, mogen wij in ons gevaar eraan denken dat Jezus aan boord is. Hij hoort onze hartverscheurende roep en Hij zal nooit diegenen verlaten die hun vertrouwen in Hem stellen.

Op het land of op de zee, slapend of wakend, als wij onze Heiland in ons hart hebben, is er geen reden om bang te zijn. De roep van geloof zal altijd beantwoord worden... Een levend geloof in de Verlosser zal de levenszee kalm maken en zal ons redden uit gevaar op de manier waarvan Hij weet dat het beste is.
=2SP 308-310; ST 10-30-07; RC 19; MH 17-25; GW 41-47; DA 334-336; TMK 48

Maandag 28/4: (Het pure wonder ervan; Matteüs 9:27-34; 12:22,23; 14:25-31,34-36; 15:29-31; 20:29-34; Marcus 2:1-12; Lukas 6:19)

De zending van Jezus kwam tot uiting in overtuigende wonderen. Zijn leer verbaasde de mensen. Het was niet het tegenstrijdige jargon van de wetgeleerden, vol mystiek, beladen met absurde formaliteiten en betekenisloze vereisten, terwijl het eens een stelsel was geweest van waarheid, dat tegemoet kwam aan de behoeften van het hart. Zijn leer was duidelijk, helder en alomvattend. De praktische waarheden die Hij uitsprak hadden een overtuigende kracht en trokken de aandacht van de mensen.

Menigten talmde aan Zijn zijde, zich verbazend over Zijn wijsheid. Zijn manier van doen was in overeenstemming met de grote waarheden die Hij verkondigde. Er was geen verontschuldiging, geen aarzeling, geen schijn van twijfel of onzekerheid, dat het anders zou kunnen zijn dan Hij verklaarde. Hij sprak van het aardse en het hemelse, van het menselijke en het goddelijke, met volstrekt gezag; en het volk "stond versteld over Zijn leer, want Hij leerde hen als gezaghebbende".

Hij had van Zichzelf gezegd dat Hij de Messias was, maar het volk wilde Hem niet ontvangen, hoewel zij Zijn wonderbaarlijke werken zagen en zich verwonderden over Zijn wijsheid. Hij beantwoordde niet aan hun verwachtingen van de Messias... Hij werd niet erkend als "de waarheid," het "licht der wereld," hoewel Hij sprak zoals nog nooit iemand gesproken had, want zijn verschijning was nederig en bescheiden. Hij kwam zonder gevolg met aardse praal en heerlijkheid. Maar toch was er een majesteit in zijn verschijning die getuigde van Zijn goddelijke karakter. Ook al was Zijn manier van doen zachtmoedig en innemend, toch bezat Hij een gezag dat respect en bewondering afdwong. Hij beval, en ziekte verliet de lijder. De doden hoorden Zijn stem en leefden, de treurende verheugden zich en de vermoeiden en belasten vonden rust in Zijn medelijdende liefde.

... Zijn wandel werd begeleid door nieuwsgierige menigten die op een teken wachtten. De kreupelen, de blinden, de verlamden, de melaatsen en diegenen die getroffen waren door allerlei ziekten, kwamen tot Hem en Hij genas hen allen. Diegenen die gekomen waren om kritiek uit te oefenen en te veroordelen, hoorden dat de mensen God verheerlijkten; en Zijn roem verspreidde zich van stad tot stad. De hemel bevestigde Zijn aanspraken door machtige openbaringen, maar de boze harten van mensen, vol ongeloof veroorzaakt door vooroordeel, verwierpen deze bewijzen van Zijn waarheid en hielden vast aan hun holle tradities. Zij waren niet bereid om Hem te erkennen als de lang verwachte Messias, door hun verkeerde voorstelling over de wijze van Zijn komst en de aard van Zijn zending. Zij wandelden in de duistere schaduw van menselijke theorieën.

=RH Feb 7, 1888, al. 4-6; RH 1-18-98, 3-1-92; ST 10-1-96, 3-10-90, 6-10-89, 6-8-91; 16MR 89-96

Dinsdag 29/4: (Het achterliggende motief; Matteüs 4:23-25)

Jezus begon zijn werk met het verbreken van satans macht over hen die lijden. Hij gaf de zieken hun gezondheid terug, gaf gezichtsvermogen terug aan de blinden, genas de verlamden, waardoor zij opsprongen van vreugde en God verheerlijkten. Hij gaf gezondheid terug aan diegenen die ziek en vele jaren lang gebonden waren geweest door satans wrede macht. Hij troostte de zwakken, de bevenden en de wanhopigen met genadige woorden. De zwakke, lijdende mensen, die satan triomferend gebonden hield, werden door Jezus uit zijn greep losgerukt en zij werden tot gezondheid van lichaam en grote blijdschap en vreugde gebracht. Hij wekte de doden op tot leven en zij verheerlijkten God voor de machtige vertoning van Zijn macht. Hij werkte op een machtige manier voor allen die in Hem geloofden.

Het leven van Christus was vol van woorden en daden van goedertierenheid, genegenheid en liefde. Hij was altijd vol aandacht om te luisteren naar de ellende en verlichtte het lijden van een ieder die tot Hem kwam. Menigten droegen in hun eigen persoon het bewijs van Zijn goddelijke kracht. Toch waren velen beschaamd over de nederige, maar machtige Leraar nadat het werk volbracht was. Omdat de leiders niet in Hem geloofden, waren de mensen niet gewillig om Jezus aan te nemen. Hij was een man van smarten en bekend met verdriet. Zij konden het niet verdragen om beheerst te worden door Zijn eenvoudige, zelfverloochenende leven. Zij wensten de eer te genieten die de wereld geeft. Toch volgden velen de Zoon van God en luisterden naar Zijn onderwijzing, en de woorden die zo minzaam van Zijn lippen kwamen. Zijn woorden waren vol betekenis en toch zo duidelijk dat de zwakste ze kon begrijpen.

Satan en zijn engelen verblindden de ogen en verduisterden het begrip van de Joden en zetten de voornaamsten van het volk en de leiders ertoe aan om het leven van Jezus te nemen. Anderen werden gestuurd om Jezus bij hen te brengen, maar toen zij naderden tot waar Hij was, waren zij zeer verbaasd. Zij zagen Hem vol van medeleven en medelijden bij het zien van menselijke ellende. Zij hoorden hoe Hij in liefde en tederheid de zwakken en bedroefden bemoedigend toesprak. Zij hoorden Hem ook met een gezaghebbende stem, de macht van satan bestraffen en zijn gevangenen vrij te laten. Zij luisterden naar de woorden van wijsheid die van Zijn lippen kwamen en zij waren geboeid. Zij konden Hem niet gevangen nemen. Zij keerden naar de priesters en oudsten terug zonder Jezus. Daar werd hen gevraagd: "Waarom hebt gij Hem niet medegebracht?" Zij vertelden wat zij gezien hadden van Zijn wonderen en de heilige woorden van wijsheid, liefde en kennis die zij hadden gehoord en zij besloten zeggende: "Nooit heeft een mens zó gesproken, als deze mens spreekt!"

=EW 159-160; RH 10-16-94; ST 7-6-88, 6-25-96; SD 311; ML 230

Woensdag 30/4: (Teken van een Nieuwe Dag; Matteüs 11:2-6)

Hoe kort was het geleden dat de Doper op Jezus geweest had en verklaard had: "Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." "Hij is het, van wie gij niet weet, Hij, die na mij komt." Joh. 1:29, 27. En nu de vraag: "Zijt Gij het, die komen zou?" Het was erg bitter en teleurstellend voor de menselijke natuur (die naar iets anders had uitgekeken) ...

De Heiland beantwoordde de vraag van de discipelen niet onmiddellijk. Terwijl zij daar verwonderd over Zijn zwijgen stonden, kwamen de zieken en de bedroefden naar Hem toe om genezen te worden. De blinden vonden tastend hun weg door de menigte; alle soorten zieken, sommigen op eigen kracht, sommigen gedragen door hun vrienden, drongen zich verlangend in de tegenwoordigheid van Jezus. De stem van de machtige Geneesheer drong door tot het dove oor. Een woord, een aanraking met Zijn hand, opende de blinde ogen om het licht van de dag, de natuur, de gezichten van vrienden en het gelaat van de Verlosser te aanschouwen. Jezus bestrafte ziekte en verdreef koorts. Zijn stem bereikte de oren van de stervenden en zij stonden op in gezondheid en levenskracht. Verlamde bezetenen gehoorzaamden aan Zijn woord, hun krankzinnigheid verliet hen en zij aanbaden Hem. Terwijl Hij hun ziekten genas, onderwees Hij het volk. De arme boeren en arbeiders, die door de rabbi's gemeden werden als onrein, verzamelden zich dicht bij Hem en Hij sprak tot hen de woorden van eeuwig leven...

Het beginsel van zelfverloochening van het leven van de Doper, was het beginsel van het koninkrijk van de Messias. Johannes wist heel goed hoe vreemd dit alles was voor de beginselen en de verwachtingen van de leiders in Israël. Dat wat voor hem overtuigend bewijs was van de goddelijkheid van Christus zou voor hen geen bewijs zijn. Zij keken uit naar een Messias die niet beloofd was. Johannes zag dat de zending van de Heiland van hen alleen haat en veroordeling kon ontvangen. Hij, de voorloper, dronk slechts (een weinig) van de beker die Christus zelf tot de bodem moest drinken...

De profeet Johannes was de verbindende schakel tussen de twee bedelingen. Als de vertegenwoordiger van God stond hij vooraan om de verhouding van de wet en de profeten aan te tonen aan de christelijke bedeling. Hij was het kleinere licht, dat gevolgd zou worden door het grotere. De geest van Johannes was verlicht door de Heilige Geest, zodat hij licht zou kunnen laten schijnen over zijn volk, maar geen enkel ander licht heeft ooit of zal ooit zo helder schijnen op de gevallen mens, als dat wat voortvloeide uit de leer en het voorbeeld van Jezus. Christus en Zijn zending werden niet goed begrepen in de typen van de slachtoffers van de schaduwdienst. Zelfs Johannes had het toekomstige onsterfelijke leven door de Heiland niet volledig begrepen.

=DA 216-220; ST 9-17-96; RH 3-4-73; MH 34-43; 2SP 70-74

Donderdag 1/5: (Het teken van het Uiteindelijke Herstel; Handelingen 3:19-21)

Christus kondigde Zijn zending tot de wereld aan toen Hij, in de synagoge van Nazareth, uit de profetie van Jesaja las: "De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden en vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren." Wat een werk lag er voor Hem! – om te verkondigen het aangename jaar des Heren. Deze periode omvat tijdperk na tijdperk en strekt zich uit van eeuw tot eeuw, zolang de genadetijd duurt. God wacht voortdurend totdat Hij ons vragen en kloppen hoort; wacht totdat de mensheid komt naar Hem, die alleen ons kan helpen. Hij verlangt ernaar om hun zonden te vergeven en hen te ontvangen als Zijn eigendom. Hij zal elke berouwvolle ziel aannemen die tot Hem komt, want het was om dit werk te doen dat God Zijn eniggeboren Zoon zalfde....

Maar de tijd was aangebroken dat de profetie vervuld zou worden. "Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht; over hen die wonen in een land van diepe duisternis, straalt een licht." Jesaja 9:1.

Het werk van Christus was om de geopende deur van genade aan de wereld aan te bieden, waardoor een ieder een onbelemmerde toegang mag hebben door geloof en bekering. Hij hield al de schatten van wijsheid in Zijn hand. Eeuwige waarheid kwam van Zijn lippen als kostbare juwelen en de betekenis werd in de geest en in de harten gebracht van diegenen die Zijn woorden ontvingen. Hij was gekomen om traditie en bijgeloof uit te roeien en de aarde te bezaaien met waarheid; om hen in plaats van de geboden van mensen de geboden van God te geven...

Wij mogen goddelijke hulp ontvangen in het werk dat Christus aan Zijn volgelingen heeft overgelaten. Zijn belofte is: "Gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde." En deze belofte is "voor u ... en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal." Wanneer moeilijkheden ontstaan, moet de eerste gedachte op God gericht worden in gebed. Dit was de gewoonte van Christus en Hij is onze kracht. Wij hoeven niet te falen of ontmoedigd te zijn. Door te zien op Hem, Die door onze zonden is doorboord, zien wij Degene die de Vader heeft gegeven om de verzoening voor onze zonden te zijn; en niet voor onze zonden alleen, maar ook voor de zonden van de gehele wereld.

=ST 6-16-87, 4-16-94, 1-10-00; RH 8-13-95, 2-3-85, 7-12-98; RH 11-19-01; YI 7-19-00; DA 632-634; COL 415-421

Vrijdag 2/5: (Goed doen!; handelingen 10:38)

Van de onderwijzing van Christus werd verklaard door degenen die Hem gehoord hebben: "Nooit heeft een mens zó gesproken, als deze mens spreekt!" Dit zou waar geweest zijn over Christus als Hij alleen onderwezen had op het gebied van het fysieke en het intellectuele of in zaken van zuivere theorie en speculatie. Hij zou geheimen hebben kunnen onthullen waarvoor eeuwen van werk en studie nodig zijn geweest om die te doorgronden. Hij zou aanduidingen op wetenschappelijk gebied hebben kunnen geven die voedsel voor gedachten en aanmoediging voor uitvindingen konden verschaffen tot het einde van de tijd. Maar Hij deed dat niet. Hij zei niets om nieuwsgierigheid te bevredigen of zelfzuchtige ambitie te stimuleren. Hij hield zich niet bezig met abstracte theorieën, maar met dat wat volstrekt noodzakelijk is voor de ontwikkeling van het karakter; dat wat het vermogen van de mens zal vergroten om God te kennen en zijn kracht vermeerderen om goed te doen. Hij sprak over die waarheden die met de levenshouding te maken hebben en die de mens verenigen met de eeuwigheid.

De onderwijzing van Christus, net zoals Zijn genegenheden, omvatten de wereld. Er kan nooit een omstandigheid in het leven zijn, een crisis in de menselijke ervaring, die niet voorzien is in Zijn onderwijzing en waarvoor haar beginselen geen les inhouden. De woorden van de Prins der Leraren zullen een gids zijn voor al Zijn medewerkers tot het einde van de tijd.

Geen enkele leraar heeft ooit zulk een uitgesproken respect voor mensen aan de dag gelegd als onze Here Jezus Christus. Hij stond bekend als de vriend van tollenaars en zondaars. Hij ging om met alle klassen en bezaaide de wereld met waarheid. Op de marktplaats en in de synagoge verkondigde Hij zijn boodschap. Hij verlichtte elke aard van lijden, zowel lichamelijk als geestelijk. Aan alle wateren zaaide Hij het zaad van de waarheid...

Het was niet alleen aan het kruis dat Christus zichzelf opofferde voor de mensheid. Terwijl Hij "rondging goed doende," was het voor Hem een dagelijkse ervaring Zijn leven uit te gieten. Zo'n leven kon slechts op één manier volgehouden worden. Jezus leefde in afhankelijkheid van God en in gemeenschap met Hem. De mens begeeft zich nu en dan naar de binnenkamer van de Allerhoogste, onder de schaduw van de Almachtige; zij blijven daar slechts gedurende enige tijd en het resultaat is zichtbaar in edele daden. Maar dan schiet hun geloof tekort, de gemeenschap wordt onderbroken en het levenswerk bedorven. Maar het leven van Jezus was een leven van voortdurend vertrouwen, gedragen door voortdurende gemeenschap en Zijn dienst voor hemel en aarde was zonder fouten of aarzeling. Als mens smeekte Hij bij de troon van God, tot Zijn menselijkheid gevuld was met een hemelse stroom, die menselijkheid met goddelijkheid verbond. Hij ontving leven van God om dat leven aan de mensen door te geven.

=ST June 7, 1905, al. 7-11; ST 7-9-94; BTS 1-1-09; SW 10-3-05; RC 228, GC 611-612

===Les 6: 3 – 9 Mei

De uitdaging in Zijn uitspraken

Wie de Bijbel wil bestuderen en verlangend is om de waarheid te gehoorzamen, die zal goddelijke verlichting ontvangen. =DA 459

Sabbat 5/3: (Over Heilige Grond; Johannes 7:46)

Hoewel de Verlosser geen rijkdom had, geen uiterlijke grandeur vertoonde, niet met wereldlijke pompeusheid kwam, werden Zijn woorden van belofte, gebod en verzekering uitgesproken met de waardigheid van goedheid, grootheid en macht. De mensen luisterden met verbazing en verwondering en de indruk op hun verstand werd geuit door de dienaren van de tempel, die kwamen om Hem gevangen te nemen in opdracht van de schriftgeleerden en priesters. Ze luisterden geboeid naar Zijn woorden van hemelse wijsheid en hun opdracht vergetend gingen ze terug zonder hun gevangene. De priesters en schriftgeleerden vroegen: "Waarom hebt gij Hem niet medegebracht?" en ze antwoordden: "Nooit heeft een mens zó gesproken, als deze mens spreekt!"

Niemand kon naar Zijn genadevolle woorden luisteren en aan de overtuiging ontkomen dat Hij een persoon was van superieure goedheid en wijsheid. De emoties van Zijn luisteraars veranderde van bewondering voor Zijn welsprekendheid naar het verlangen om het grote karakter te hebben, die Hij hun voorhield zowel in perceptie als voorbeeld. Terwijl Hij vertelde over thema's van eeuwigheidswaarde, hingen ze als gehypnotiseerd door de kracht ervan aan Zijn lippen. Diegene die op deze wijze aangetrokken werden tot de vitale waarheden die Christus presenteerde, stonden op heilige grond, vlakbij de rivieren van het Water des levens. Met welk een diepe, indrukwekkende kracht riep Hij tot de massa op de laatste dag van het feest, zeggende: "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinkel!", bij een andere gelegenheid verklaarde Hij: "Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben." "Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten."

Christus is een open fontein, een onuitputtelijke fontein, waar mensen steeds opnieuw van mogen drinken en altijd verse voorraad mogen vinden. Maar niemand zal ooit tot Hem komen, behalve diegenen die reageren op de aantrekkingskracht van Zijn liefde. Niemand zal eten van het brood des levens dat uit de hemel is nedergedaald; niemand zal drinken van het levenswater, vloeiend van de troon van God, behalve diegenen, die gehoor geven aan het pleiten van de Heilige Geest. Als aldus God de schatten des hemels gegeven heeft in de gave van Zijn eniggeboren Zoon, hoe zal dan de zondaar ontsnappen, als hij deze grote verlossing negeert en geen waarde hecht aan de grote voorziening van God?

=ST mei 2 1892 al.1-3; ST 5-2-92, 5-8-93, 7-23-96; DA 459-460; RC 32; TMK 51-52

Zondag 4/5: (Over huwelijk en onthouding; Matteüs 19:3-12)

Bij de Joden was het een man toegestaan zijn vrouw weg te sturen voor de meest triviale overtredingen, en de vrouw had dan de vrijheid opnieuw te huwen. Deze praktijken leidden tot grote ellende en zonde. In de Bergrede verklaarde Jezus eenvoudig dat er geen ontbinding van het huwelijk kon zijn, dan op grond van ontrouw aan de huwelijkse gelofte. "Iedereen," zei Hij, "die zijn vrouw wegzendt om een andere reden dan ontucht, maakt, dat er echtbreuk met haar gepleegd wordt; en al wie een weggezondene trouwt, pleegt echtbreuk." (Matteüs 5:32).

Toen de Farizeeën Hem naderhand ondervroegen over de wettigheid van echtscheiding, verwees Jezus Zijn toehoorders terug naar de instelling van het huwelijk bij de schepping.

"Mozes heeft u met het oog op de hardheid uwer harten toegestaan uw vrouwen weg te zenden, maar van den beginne is het zo niet geweest." (Matt. 19:8) Hij verwees hen naar de gezegende dagen in de hof van Eden, waar God vaststelde dat alle dingen "zeer goed" waren. Daar hadden de Sabbat en het huwelijk hun oorsprong, een tweeledige instelling voor de heerlijkheid van God voor het welzijn van de mensheid. Toen de Schepper de handen van het heilige paar verenigde in het huwelijk, zei Hij: "Een man zal zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aankleven en zij zullen een zijn." (Gen. 2:24) Hij stelde de wet van het huwelijk in voor al de kinderen van Adam tot het einde der tijden.

Tegen het einde van de geschiedenis van deze aarde, zal satan met al zijn macht werken, om op dezelfde manier en met de zelfde verleidingen als waarmee hij het oude Israël verzocht, net voordat ze het beloofde land binnen gingen. Hij legt valstrikken voor diegene die beweren de geboden Gods te bewaren en die bijna aan de grens van het hemelse Kanaän zijn. Hij zal zijn macht tot het uiterste aanwenden om hun zielen te vangen en het door God geleerd volk op hun zwakste punten te pakken. Diegene die hun lagere hartstochten niet ondergeschikt hebben gemaakt aan de hogere macht van hun wezen, diegene die toegelaten hebben hun gedachten te laten wegdrijven op een stroom van sensuele toegeeflijkheid van basale hartstochten, zal satan vernietigen met zijn verleidingen – om hun zielen te bevuild met bandeloosheid.

God wil dat mensen schone harten en een reine harten hebben, om voor Hem te staan in het oordeel. De standaard moet verhoogd worden, de verbeelding gereinigd, de verslaving aan verlagende praktijken moet opgegeven worden en de ziel moet verhoogd worden tot reine gedachten en heilige werken.
=TSB 79-87; TSB 13-19; FLB 252-254

Maandag 5/5: (Over vergeving; Matteüs 18:21,22)

Als je broeders een fout begaan hebben, moet u ze vergeven, u moet niet zeggen, zoals sommigen die beter zouden moeten weten: "Ik denk niet dat zij nederig genoeg zijn, ik denk niet dat zij hun zonden echt belijden." Met welk recht oordeelt u over hen, alsof u weet wat er in hun harten omgaat? Het woord van God zegt: "Als het hem berouwt, vergeef het hem, en als hij tegen u zeven keer op een dag zondigt en zeven keer per dag tot u zegt - het berouwt mij -, dan zult u hem vergeven". En niet alleen zeven keer maar zeventig keer zeven keer zult gij het hem vergeven, net zoals Christus het u vergeeft.

God heeft vrijwillig onze zonden vergeven en ons gevraagd hetzelfde te doen. De Heer heeft ons het voorbeeld gegeven om te laten zien hoe wij onze broeder moeten behandelen. Indien God omwille van Christus onze zonden heeft vergeven, dan zou u de zonden van uw broeder tegen u moeten vergeven. Als u uiteindelijk een overwinnaar wil zijn, zal het alleen zijn vanwege de gerechtigheid van Christus, vanwege het grote geduld, genade en vergevingsgezindheid van God. Maar als u geen vriendelijkheid liefde en een vergevende geest tegenover uw broeders koestert, zult u niet tot diegene behoren die de vergeving van God ontvangen...

Jezus heeft ons geleerd dat de armen niet in opstand moeten komen tegen hen die aan de macht zijn. Ze moeten hun onderdrukking niet weerstaan, maar tegelijkertijd wordt er een verschrikkelijk oordeel voorspeld over diegene die de armen tiranniseren: "Welaan dan, gij rijken, weent en maakt misbaar over de rampen, die u zullen overkomen." God zegt dat de dienaar trouw moet zijn aan zijn meester en tevreden moet zijn omwille van Christus, maar Hij verzekert de meester dat hij ook een Meester heeft die zijn daden in hun volheid zal vergelden. Hij geeft de regel: "Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus." We ontvangen geen vergeving omdat, maar naar de mate waarin wij vergeven. De grond voor alle vergeving, is dat toen wij allen nog zondaren waren, Christus voor ons gestorven is.

...Berouw en geloof zijn de voorwaarden waarop verlossing gegeven wordt. Abraham werd gerechtvaardigd door geloof, maar het was het geloof dat gehoorzaamheid uitwerkte. Laten allen die beweren de waarheid te geloven, doeners van het woord te zijn, dat duidelijk onderwijst dat de geest van vergeving gekoesterd moet worden en dat dit noodzakelijk is voor de mens om vergeving van God te ontvangen. De zondaar die vergeven en aanvaard is door Christus, zal zijn broeder graag, vrijwillig en volledig vergeven

=ST Feb 14, 1895, al. 2-5; HM 1-1-92; RH 11-16-86; COL 248-251

Dinsdag 6/5: (Over rijkdom en geven; Lucas 12:32-34)

Er zijn maar twee plaatsen het universum waar we onze schatten naar toe kunnen brengen, in het pakhuis van God of in het pakhuis van satan en alles wat niet aan God is gewijd, wordt gerekend tot de voorraad van satan en versterkt zijn zaak. De Heer wil dat de middelen aan ons toevertrouwd, gebruikt zullen worden om Zijn koninkrijk op te bouwen. Zijn goederen zijn aan Zijn beheerders toevertrouwd, zodat die er zorgvuldig mee handelen en de goederen rente opleveren in de redding van zielen...

Waar leven is in een kerk, daar is toename en groei. Daar is ook een constante wisselwerking van geven en nemen, ontvangen en teruggeven aan God van wat van Hem is. Aan elke ware gelovige geeft God licht en zegen en dit geeft de gelovige door aan anderen, in het werk dat hij doet voor de Heer. Terwijl hij geeft van hetgeen hij ontvangt, wordt zijn vermogen om te ontvangen vergroot en wordt er ruimte gemaakt voor een verse voorraad genade en waarheid. Helderder licht, toegenomen kennis worden de zijne. Het leven en groei van de kerk is afhankelijk van dit geven en nemen. Hij die ontvangt, maar nooit geeft, zal spoedig niet meer ontvangen...

God roept Zijn volk om op te staan en hun verantwoordelijkheden op te nemen. Een vloed van licht schijnt van Zijn woord en de genegeerde verplichtingen moeten ter hand worden genomen. Wanneer we aan onze verplichtingen voldoen, door de Heer Zijn tienden en offeranden te geven, zal de weg geopend worden voor de wereld om de boodschap te horen, die de Heer het wil laten horen. Als onze mensen de liefde van God in hun harten zouden hebben, als elk kerklid begiftigd zou zijn met de geest van zelfverloochening, zou er geen gebrek aan middelen zijn voor nationale en internationale missies; onze bronnen zouden vermenigvuldigd worden, duizend deuren van bruikbaarheid zouden geopend worden; en wij zouden uitgenodigd worden om binnen te gaan. Als de bedoeling van God uitgevoerd was door de boodschap van genade in de wereld te brengen, zou Christus gekomen zijn en zouden de heiligen zijn verwelkomd in de stad van God.

Als er ooit een tijd was waarin er offers moeten worden gebracht, dan is dat nu. Mijn broeders en zusters, wees thuis spaarzaam. Doe de afgoden weg die tussen u en God staan. Geef uw egoïstische genoegens op, ga niet, ik smeed het u, met de middelen die u heeft gekregen uw huis verfraaien, uw geld behoort God toe en aan Hem zult u verantwoording moeten afleggen over het gebruik ervan. Gebruik het geld van de Heer niet om de wensen van uw kinderen te honoreren. Leer hun dat God een recht heeft op alles wat zij bezitten en dat niets dit recht kan opheffen.

=RH Dec 24, 1903, al.7-8,11-12; RH 12-6-87, 1-8-89; ST 4-4-95; MM 9-1-92; 1T 168-70; 5T 463-7

Woensdag 7/5:(Over Perfectie; Matteüs 5:48)

"Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is." Een mens moet volmaakt zijn in zijn omgeving zoals God perfect is in Zijn omgeving. Hoe kan zo'n hoge standaard worden bereikt? De vereiste volmaaktheid is gebaseerd op de volmaaktheid van Christus, "die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing." Hij gaf het bevel dat volmaaktheid is, Hij die van geboorte menselijk was, hoewel verbonden met goddelijkheid. Hij heeft over de weg gelopen waar wij moeten gaan en Hij zegt: "zonder Mij kunt gij niets doen.. Maar met Hem kunnen wij alles, dus een "volmaakt karakter kunnen we ontvangen ...

"Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is." Dit is de standaard die God Zijn kinderen voorhoudt, het is de standaard van het Christus-gelijk-zijn. Christelijkheid houdt totale overgave in aan de wil van God. Dan kan er van ons worden gezegd: "Gij hebt de volheid verkregen in Hem."

Wanneer zulke mogelijkheden zich aan ons aandienen, wanneer we inzien dat het ons voorrecht is om christelijke volmaaktheid te verkrijgen, zouden we dan niet streven naar deze standaard? Zou het niet ons doel zijn om de hoge eer te waarderen en te begrijpen wat ons wordt voorgehouden? Christus heeft ons laten zien hoe het hemelse universum de wezens waardeert voor wie Hij zo'n groot offer heeft gebracht. Mannen en vrouwen zijn van God door schepping en verlossing en in diegenen die Christus aanvaardden, investeert Hij Zijn sterkte...

Toen Christus zei: "gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is," had Hij een doel van reinheid en actie in gedachte. Het is essentieel voor elke ziel die naar meer kennis verlangt, om deze reinheid te bezitten. Er is een grote noodzaak voor reinheid en kennis.

Volmaaktheid kan alleen verkregen worden door de genade, door God gegeven. Hij zal de efficiëntie van elke ziel zijn, die verlangt naar heldere, vergezichten van morele waarden. Maar Hij verlangt naar de samenwerking van het menselijk aandeel. Matigheid moet beoefend worden in alle dingen, bij het eten, bij het drinken en in alle gewoonten van het leven. Christus heeft Zijn discipelen verteld: "indien iemand achter Mij wil komen, hij neme zijn kruis op en volge Mij.'. Hij wil dat wij Hem in ernst volgen. Hij wil dat wij een geheel bezielde ernst cultiveren. Sommigen zullen dit enthousiasme noemen, maar indien er een onderwerp in de wereld is dat enthousiasme zou moeten opwekken, dan is dat het onderwerp van verlossing.

=ST July 26, 1899, al.1-3,11-12; RH 11-16-86, 5-19-10, 10-7-09, 9-7-86; ST 10-17-95; YI 11-8-94; MB 76-77; 6MR 4-9; Mar 227

Donderdag 8/5: (Over familie; Johannes 19:25-27)

In de naam van Jezus wil ik degenen verzoeken, die vanwege hun hoge positie denken meer gezegend te zijn door God dan hun medemensen, om in de school van Christus de les te leren van de jongeling. Vele duizenden hebben zijn voorbeeld gevolgd en zich afwendt van de hemelse rijkdom en hebben gekozen voor aardse rijkdom. Maar wie kan zich dit veroorloven?" Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen. Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten."

"Indien iemand tot Mij komt," zegt Jezus, "en niet haat [minder houdt van hen dan van God] zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn." Weer verklaart Christus: "Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn."

Dit is een voorwaarde van God. Hij zal niets minder accepteren. Hij is God. Hij is onze schepper. We zijn gekocht met een prijs en wat voor een prijs - het bloed van de enig geboren Zoon van God! Wij zijn eigendom van God. Door schepping en door verlossing zijn wij van Hem. Hij houdt ons de voorwaarden voor, op grond waarvan wij gered worden. We moeten God liefhebben met geheel ons hart, verstand en kracht en onze naaste als onszelf. Alleen een volkomen toewijding zal geaccepteerd worden door God en voor deze levenslange dienst geeft Hij ons de hele hemel. "Want gij zijt duur gekocht; zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn." (SV) Terwijl we aan de voorwaarden van God voldoen geven we Hem alleen maar terug wat van Hem is. Allen die gered willen worden moeten dit doen. Het is essentieel voor allen die de hemelse schat willen bezitten, om dit principe te begrijpen en in praktijk te brengen. Het lijkt misschien voor diegenen, die net als de jongeman in een hoge vertrouwelijke positie met grote bezittingen verkeren, teveel om alles op te geven en Christus te volgen. Maar dit is noodzakelijk voor een ieder, die de hemel wil winnen. Een christen zijn is een discipel van Christus worden. Dit betekent gehoorzaamheid en niets minder zal worden geaccepteerd. Zelfovergave is het fundament van de onderwijzingen van Christus. Vaak wordt het gepresenteerd en uitgedrukt in een taal die autoritair overkomt, omdat er geen andere manier is om mensen te redden, dan de dingen weg te snijden, die, als ze worden toegelaten, het gehele wezen demoraliseren.

=YI May 27, 1897, al. 12-15; RH 11-15-92, 12-28-97; ST 7-21-98; DA 753-753

Vrijdag 9/5: (Over offeren ; Lucas 9:23-26)

De vervulling van de belofte dat wij erfgenamen met Christus zullen zijn berust op onze bereidwilligheid onszelf te verloochenen. Als Christus Zijn koninkrijk in bezit neemt, zullen het diegene zijn die op aarde Hem gevolgd zijn in zelfopoffering en zelfverloochening, die de beloning van eeuwigdurend leven zullen ontvangen.

De oproep van Christus tot zelfopoffering en onvoorwaardelijke overgave betekent de kruisiging van het eigen-ik. Om gehoorzaamheid mogelijk te maken moeten we een onvoorwaardelijk geloof in Hem hebben als het perfecte voorbeeld en duidelijk beseffen dat wij Hem moeten vertegenwoordigen bij de wereld. De karakters van diegene die werken voor Christus moeten worden gevormd naar Zijn karakter. Ze moeten binnen Zijn kaders werken; ze moeten Zijn leven leiden. Zijn oproep tot onvoorwaardelijke overgave zal voor hun het belangrijkste van alles zijn. Ze moeten geen aardse gebondenheid of interesse toestaan hen te beletten Hem de eer van hun harten en de dienst van hun leven te geven. Ernstig en onvoorwaardelijk dienen ze samen te werken met God om de verloren zielen te redden uit de macht van de verleider.

Zij die aldus verbonden zijn met Christus, leren constant van Hem, en gaan door verschillende stadia van vooruitgang in christelijke ervaring. Moeilijkheden en verbijstering ondervinden ze, opdat ze steeds beter de wil en weg van Christus mogen leren.

"Neem Mijn juk op u," zei Christus terwijl Hij op deze aarde als mens werkte. Constant droeg Hij het juk van onderwerping, de moeilijkheden ondervindend, die menselijke wezens ondervinden, de verzoeken dragend die zij moeten ondergaan. De vijand zal constant aanvallen zoals hij Christus heeft aangevallen, ons aan grote verleidingen blootstellen. Maar voor iedereen is er een ontsnapping. "Neem Mijn juk op u." zegt Christus "en leer van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart, gij zult rust vinden voor uw zielen, want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." Gods trouwe werkers accepteren hun roeping met een begrip van de voorwaarden waaronder ze de Meester dienen, die voor hen is gekruisigd. Ze zijn bereid te gaan waar God hen heenzendt, ze houden hun bezittingen gereed voor Zijn gebruik, en zien zichzelf als beheerders van Zijn genade.

Zulke christenen acht Christus een plaats waard in Zijn koninkrijk. Hun harten kloppen hetzelfde ritme als dat van Christus, terwijl ze de Macedonische roep horen, zeggen ze: "Heer hier ben ik, zend mij."

=ST June 10, 1908, al. 5-9; ST 7-26-05, 10-21-08; SW 6-11-03; AUCR 2-1-04; UL 235

Verdere studie: 5ABC 455, 456

Hij leerde dat karakter kostbaar was en dat elk moment van het leven op zo'n manier in de dienst van God besteed moet worden, dat we het reddende zout zijn dat de maatschappij behoedt voor moreel verval.
=YI Dec 12, 1895, al. 5

Sabbat 10/5: (Onwaarheid Ontmaskeren; Matteüs 11:16-19)

Vlak voordat Jezus deze woorden uitte, had Hij gesproken over Johannes de Doper. Hij had gezegd tegen de menigte: "Wat zijt gij in de woestijn gaan aanschouwen?" [Matteüs 11:7-9]. "Deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend mijn bode voor uw aangezicht uit, die uw weg voor u heen bereiden zal. Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter dan Johannes..." [Lukas 7:27-30].

Zij die het getuigenis van Johannes verwierpen, waren niet bereid om het getuigenis van Hem te ontvangen over Wie Johannes gesproken had: "Hij moet wassen, ik moet minder worden." De schriftgeleerden, Farizeeën en opperpriesters waren vastbesloten dat zij de bewijzen van de waarheid niet zouden zien en zij negeerden de geopenbaarde conclusies. Om hun zaak van koppig ongelooft te rechtvaardigen, lieten ze geen mogelijkheid ongemoeid om elk aspect van de onderwijzing van Jezus te verdraaien, verkeerd toe te passen of te vervalsen ...

...De Farizeeën waren niet blindelings tegen de leer van Christus, want de waarheid maakte diepe indruk op hun verstand, maar zij verzetten zich en gingen juist tegengesteld aan hun overtuiging in tegen de waarheid en sloten hun ogen opdat ze niet zouden zien, verhardden hun harten, opdat zij niet zouden begrijpen en zich bekeren en Christus hen kon genezen. In hun zelfrechtvaardiging waren ze te trots om de hulp die Christus hen aanbood, om tot Hem te komen, te accepteren...

De boodschapper van de hemel kan er niet op hopen hen, die vastbesloten zijn zich tegen de waarheid te verzetten, tevreden te stellen. Christus omschrijft hen door te zeggen: "Wij hebben voor u op de fluit gespeeld en gij hebt niet gedanst; wij hebben klaagliederen gezongen en gij hebt geen misbaar gemaakt."

Welke weg de boodschapper ook mag kiezen, hij zal tegenwerking ontmoeten van de tegenstanders van de waarheid en zij zullen een halszaak maken van elke afwijking in gedrag, gewoonte of karakter van de pleiter, om zodoende te voorkomen dat zij er de juiste aandacht aan zouden geven. Als er maar iets is dat de tegenstanders kunnen gebruiken om het karakter van hem die hen de waarheid brengt, te vervalsen of diens handelen verkeerd uit te leggen, dan zullen ze er gretig gebruik van maken om hen die de waarheid zouden willen accepteren en gehoorzamen op het verkeerde been te brengen en te weerhouden het te horen en erin te geloven.

=RH Oct 18, 1892, al. 2-3,6; RH 1-18-98

Zondag 11/5: (Nalatige Ouders?; Lukas 2:41-51)

Terwijl de ouders van Christus met onrust in het hart hun Zoon aan het zoeken waren, zagen ze een grote samscholing bij de tempel. Zij drongen naar voren en toen zij op het punt stonden de tempel binnen te gaan, trok het geluid van de stem van Jezus hun aandacht. Hoewel ze Hem niet konden zien vanwege de mensenmassa, wisten ze dat er geen andere stem als die van Hem was, met die vreemde rustige melodie. De ouders baanden zich een weg door de menigte en toen zagen ze hun Zoon zitten in het midden van ernstig kijkende, geleerde doctoren van de wet. Ze stelden Hem vragen, alsof ze steeds dieper wilden dringen in Zijn karakter om achter het bewijs van superieure kennis te komen over de profeten, die de onwaarheden en misleidingen in de gedachten van priesters en volk openbaarden ...

Jozef is te verbaasd om iets te zeggen. Iemand wenkt Jezus dat Zijn ouders Hem wensen te spreken. Gehoorzaam aan hun wensen, dringt Hij door de menigte heen naar hen toe. Als ze wat apart staan van de massa en Maria hoort dat haar Zoon niet vastgehouden is tegen Zijn wil, maar zo diep onder de indruk was van de edelen van Israel dat Hij, dat dacht ze, Zijn plicht aan Zijn ouders vergeten was, wist ze niet wat ze van Zijn gedrag moest denken. Iets als dit was nog niet eerder voorgekomen in Zijn leven. Dit leek op onverschilligheid tegenover hun ongerustheid. Maria berispte Jezus: "Kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan? Zie, uw vader en ik zoeken U met smart!" En Hij zeide tot hen: "Waarom hebt gij naar Mij gezocht? Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders? .."

Jozef en Maria waren op een speciale manier geëerd door de verantwoordelijkheid te ontvangen voor de Verlosser van de wereld. Engelen hadden Zijn geboorte verkondigd aan de herders op de velden van Bethlehem en wijzen uit het Oosten hadden Hem speciale eer gebracht. God had aan Jozef instructies gegeven hoe hij het leven van het kind moest beschermen. Maar de verwarring van teveel praten, had ertoe geleid dat ze hun heilige last uit het oog verloren en Jezus voor een hele dag lang vergeten waren. Toen Jozef en Maria opgelucht waren dat ze hun Zoon weer teruggevonden hadden, voelden ze zich niet gedrongen om hun nalatigheid toe te geven, maar reageerden ze zich af op Jezus.

We hebben hier het bewijs dat Jezus niet onwetend was over Zijn hemelse missie op aarde, zelfs niet tijdens Zijn kinderjaren. Jezus zegt letterlijk tegen Zijn moeder Maria: begrijpt u mijn taak niet en de aard van mijn zending? Hij maakt hier voor het eerst Zijn speciale relatie met God bekend.

=YI Aug 1, 1873, al.2-3,5-6; ST 7-30-96; YI 9-1-73, 11-21-95, 11-28-95, 12-5-95, 12-12-95, YI 1-2-96, 8-30-94; BEcho 12-15-92; 2SP 31-40; TDG 59

Maandag 12/5: (Boosheid Tonen?; Matteüs 17:17; 21:12,13; Markus 3:1-5)

Jezus keert zich naar de man die lijdt en zegt: "Gij, stomme en dove geest, Ik beveel u: ga van hem uit en kom niet meer in hem." Er is een harde schreeuw en een vreselijk gevecht. De onreine geest lijkt het leven van zijn slachtoffer te willen meenemen bij het uitgaan. Dan ligt het lichaam bewegingloos en naar het schijnt levenloos. De schare fluistert: "Hij is dood." Maar Jezus neemt hem bij de hand en tilt hem op en stelt hem in volmaakte gezondheid van geest en lichaam, voor aan zijn vader. Vader en zoon loven de naam van hun Verlosser

"Maar als Gij iets kunt doen, help ons en heb medelijden met ons!" Hoe vele door zonde belaste zielen hebben dit gebed geuit. En aan allen is het antwoord van de meelevende Verlosser: "Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk dengene, die gelooft." (Markus 9:23,SV). Het is geloof dat ons verbindt met de hemel en ons kracht geeft om het tegen de machten der duisternis op te nemen.

In Christus heeft de Here het middel aangereikt om elke zondige neiging te onderdrukken, elke verleiding te weerstaan, hoe sterk die ook is. Maar velen voelen dat zij geloof tekort komen en daarom blijven ze bij Christus vandaan. Laten deze zielen, in hun hulpeloze onwaardigheid, zichzelf neerwerpen op de genade van de meelevende Heiland. Kijk niet naar uzelf, maar naar Christus. Hij die de zieken genezen heeft en duivelen uitgedreven heeft, toen Hij onder de mensen was, is vandaag dezelfde machtige Verlosser. Geloof komt door het woord van God. Grijp dan die belofte: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." Joh. 6:37. Werp uzelf neer aan Zijn voeten en roep uit: "Heer ik geloof; kom mijn ongeloof te hulp." U kunt nooit verliezen als u dit aldoor blijft doen.

In een korte tijd hebben de geliefde discipelen grote heerlijkheid en extreme vernedering gezien. Zij hebben de mensheid veranderd zien worden naar het beeld van God en hebben het zien afzakken naar de gelijkenis van satan... En deze machtige Verlosser, die maar een paar uren daarvoor voor de ogen van Zijn discipelen verheerlijkt was, boog zich voorover om het slachtoffer van satan van de grond op te tillen, waar hij lag te kronkelen en hem volledig gezond van verstand en lichaam aan zijn vader terug te geven.

Het was een gelijkenis van de verlossing, de goddelijke, die van de heerlijkheid des Vaders gekomen was, die zich voorover boog om de verlorenen te redden. Het gaf ook een voorstelling van de missie van de discipelen. Niet alleen op de bergtop met Jezus in de uren van geestesvervoering, moet het leven met Christus geleefd worden. Er is ook een werk voor hen te doen in de dalen. Zielen die satan heeft geknecht, wachten op woorden van geloof en gebed om bevrijd te worden.

=DA 428-429; ST 11-30-76; SJ 69-71; 2SP 197-199

Dinsdag 13/5: (Andermans eigendommen vernielen?; Matteüs 8:28-32; 21:18,19)

Toen de boze geesten vroegen om in de kudde zwijnen te mogen gaan, was het satans bedoeling om Jezus de pas af te snijden in dat gebied. Door de zwijnen te vernielen, leden de eigenaren behoorlijk veel verlies en de vijand was niet onkundig van het feit dat deze situatie de reden zou kunnen worden dat Jezus in het hele gebied als ongewenst persoon zou worden aangemerkt... Deze vernieling van eigendommen leek, in de ogen van de eigenaren, van veel groter belang dan de vreugde van twee gekken, die hun verstand terugkregen, niet meer geboeid hoefden te worden met kettingen en niet langer een gevaar vormden voor de mensen die in hun buurt kwamen.

... Er kwam paniek onder de mensen; de inwoners begrepen dat dit hun financiële ondergang kon betekenen. Een menigte drong zich in afkeuring op aan Jezus over het verlies van hun eigendommen en ze verzochten Hem om hun omgeving te verlaten. Zij stonden onverschillig tegenover de gekken die beter geworden waren en nu op verstandige wijze met Jezus spraken. Zij kenden hen heel goed, want zij hadden lange tijd de gemeenschap geterroriseerd. Maar de wonderlijke genezing van deze mannen leek minder belangrijk dan hun eigen zelfzuchtige belangen. Ze waren in alle staten en zeer ontstemd over hun verlies en het vooruitzicht dat Jezus in hun midden verbleef vulde hen met ongenoegen. Zij drongen er bij Hem op aan om hun kuststreek te verlaten. De Heiland gaf toe aan hun verzoek en ging onmiddellijk in het schip met Zijn discipelen en verliet hen vanwege hun hebzucht en ongeloof.

De inwoners hadden voor zich het levende bewijs van de macht en de genade van Hem, maar ze hebben hem uit hun midden verdreven. Zij zagen dat de gekken bij zinnen gekomen waren, maar ze waren bang voor het vooruitzicht van armoede die de Heiland naar hun mening over hen heen had gebracht door de prins der duisternis voor hun ogen te bestraffen. Hij werd behandeld als een onwelkome indringer en zij keerden de onbetaalbare Gave des Hemels de rug toe en weigerden blindelings Zijn genadebezoek.

We hebben niet de gelegenheid om Christus persoonlijk de rug toe te keren zoals de Gadarenen deden, maar er zijn velen vandaag aan de dag die weigeren om Zijn onderwijzing aan te nemen, omdat als ze dat zouden doen, zij hun wereldse genoegens zouden moeten opgeven. Velen keren hun hart van Jezus af, in hun streven naar de genoegens des levens en zijn bang dat Zijn aanwezigheid in hun leven hen armoede zal brengen. Net als de zelfzuchtige Gadarenen, gaan zij voorbij aan Zijn genade en onbeleefd drijven ze Zijn Geest weg. Op deze zijn de woorden van toepassing: "Gij kunt niet God dienen en mammon."

=3Red 88-89; 2SP 311-317; LHU 84

Woensdag 14/5: (Negeren van vervolgd?; Matteüs 25:36; 10:38)

Voor velen was het lot van Johannes de Doper een mysterie. Zij vroegen zich af waarom hij aan zijn lot werd overgelaten in de gevangenis. Ons menselijk verstand kan het mysterie van deze duistere voorzienigheid niet doorgronden, maar het kan nooit ons vertrouwen in God beschamen als we eraan denken dat Johannes slechts deelde in het lijden van Christus ...

Jesus is niet opgetreden om Zijn dienstknecht te bevrijden. Hij wist dat Johannes de test zou doorstaan. De Heiland was graag naar Johannes toegegaan om zijn mistroostige kerker aangenamer te maken. Maar Hij mocht zichzelf niet in handen geven van de vijand en Zijn eigen zending in gevaar brengen. Hij had zijn trouwe dienstknecht graag bevrijd. Maar ter wille van duizenden, die in latere jaren gevangen genomen en gedood zouden worden, moest Johannes de beker van het martelaarschap drinken. Terwijl de volgelingen van Jezus hun tijd zouden uitzitten in eenzame gevangenissen, of door het zwaard, marteling of geseling ... zou het een bemoediging voor hun harten zijn als ze aan Johannes de Doper zouden denken, die hetzelfde lot had ondergaan en over wiens trouw Christus zelf getuigenis gegeven had.

Satan werd toegestaan om het korte aardse leven van Gods boodschapper af te snijden, maar dat leven dat "is verborgen met Christus in God," kon de vernietiger niet bereiken, Kol 3:3. Hij heeft er alles aan gedaan om Christus verdriet aan te doen, maar hij heeft Johannes niet kunnen verslaan. De dood heeft hem slechts voor eeuwig buiten het bereik van verleiding gesteld

God leidt Zijn kinderen nooit anders dan zij zelf geleid zouden willen worden, als zij het eind van het begin zouden zien en de heerlijkheid van het doel zouden ontdekken, die zij vervullen als medewerkers van God. Noch Henoch, die in de hemel werd opgenomen, noch Elia die in een vurige wagen opgestegen is, zijn groter en meer geëerd dan Johannes de Doper, die eenzaam in een kerker gestorven is. "Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden" (Filippenzen 1:29). En van alle gaven die de hemel kan geven aan mensen, is gemeenschap met Christus in Zijn lijden het meest gewichtigst en meest eervol

Het was Johannes niet gegeven om vuur vanuit de hemel te doen neerkomen, of doden op te wekken, zoals Elia, noch heeft hij in de naam van God met een staf gezwaaid zoals Mozes. Hij was gezonden om de komst van de Heiland aan te kondigen en de mensen op te roepen om zich voor te bereiden voor Zijn komst. Zo getrouw deed hij zijn taak, dat toen de mensen zich herinnerden wat hij over Jezus had gezegd, zij konden zeggen: "Johannes deed wel geen enkel teken, maar al wat Johannes van deze zeide, was waar." Elke discipel van de Meester wordt opgeroepen om zulk een getuigenis over Hem te geven.
=CC 278-279; RH 8-2-98; 15MR 260-262; MH 54-56; DA 214-220

Donderdag 15/5: (Omgaan met de Verstotenen; Matteüs 10-13; 11:18,19; Lukas 5:32; 1 Korintiërs 1:26-28)

Matteüs was welgesteld, maar hij was bereid alles op te geven voor zijn Meester. Hij had veel vrienden en kennissen die hij graag wou uitnodigen om volgelingen van Jezus te worden en hij had het verlangen dat zij een gelegenheid zouden hebben om Hem te ontmoeten. Hij was er zeker van dat zij onder de indruk zouden zijn van Zijn verfijnde en simpele leer, gebracht zonder pretenties en uiterlijk vertoon...

"En het geschiedde toen Hij in het huis aanlag, zie, vele tollenaars en zondaars kwamen en lagen mede aan met Jezus en zijn discipelen. En toen de Farizeeën dit zagen, zeiden zij tot zijn discipelen: Waarom eet uw meester met de tollenaars en zondaars?" Het was met een grote minachting dat ze dit vroegen. Jezus liet het niet aan Zijn discipelen over om deze spottende vraag te beantwoorden, maar antwoordde zelf: "Zij, die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig, maar zij, die ziek zijn." [Matteüs 9:10-12] Hier verduidelijkt Hij Zijn taak, door de vergelijking te maken met een doctor, wiens werk niet ligt bij gezonde mensen, maar bij hen die ziek zijn. Hij die gekomen was om zondezieke zielen te redden, moest zich begeven onder hen die de vergevende genade en meelevende liefde het hardst nodig hadden....

Jezus was gekomen om onder Zijn volk hen, die gewond waren door de zonde te genezen, maar zij weigerden de aangeboden hulp; zij vertraden Zijn onderwijzing en achten Zijn werken van weinig belang. De Heer keerde Zich daarom om naar hen, die wel naar Zijn woorden wilden luisteren. Matteüs en zijn compagnons gehoorzaamden de vermaningen van de Meester en volgden Hem. De verachte tollenaar werd een van de meest toegewijde evangelisten. Zijn onzelfzuchtig hart ging uit naar zielen die licht nodig hadden. Hij weerde zondaren niet af door zijn eigen vroomheid ten toon te stellen en tegenover hun zondigheid te stellen, maar verbond zichzelf met hen door vriendelijke sympathie, wanneer hij aan hen het kostbare evangelie van Christus bracht. Zijn arbeid werd gekenmerkt door opmerkelijke successen. Velen van hen die aanzaten bij het feest en geluisterd hadden naar de goddelijke raadgevingen van Jezus, werden instrumenten van licht voor de mensen....

De grootste gave van de hemel was aan de wereld gegeven. Vreugde voor de armen, want Christus was gekomen om hen erfgenamen van Zijn koninkrijk te maken! Vreugde voor de rijken, want Hij zal hen leren hoe zij hun aardse goederen zo konden inzetten, dat ze voor hen een zekerheid van eeuwige rijkdom zouden opleveren. Vreugde voor de onwetenden, want Hij was gekomen om hen de wijsheid tot redding te geven! Vreugde voor de geleerden, want Hij zal aan hen diepere mysteries openbaren dan ze ooit zouden kunnen bedenken!

=2SP 188-191; RH 4-30-01; 16MR 89-96; 4Red 39-45; RC 204

Vrijdag 16/5: (Openbaring van Geheimenissen; Johannes 12:26)

Jezus zag in iedere ziel een persoon aan wie de oproep voor Zijn koninkrijk moest worden gegeven. Hij bereikte de harten van de mensen door onder hen te zijn als een die ernaar verlangde hen het goede te geven. Hij zocht hen op in de straten, in hun huizen, in hun boten en in de synagoge, op de stranden van het meer, op het bruiloftfeest. Hij ontmoette hen bij hun dagelijks werk en toonde interesse voor hun wereldse bezigheden. Hij gaf hen Zijn adviezen aan huis en bracht gezinnen in hun eigen huizen onder de invloed van Zijn goddelijke aanwezigheid. Zijn sterke persoonlijke sympathie hielp mee om hun harten te winnen. Vaak zonderde Hij zich af op de bergen voor eenzame gebeden, maar dat was als voorbereiding voor Zijn werk te midden van de mensen bij hun dagelijkse bezigheden. Na Zijn stille gebeden ging Hij op pad om de zieken te genezen, de onwetenden te onderwijzen en de banden van satan te verbreken.

Het was door persoonlijk contact en persoonlijke onderwijzing dat Jezus Zijn discipelen leerde. Soms leerde Hij hen, al zittend op de berghellingen; soms bij de zee of lopend langs de wegen. Hij openbaarde aan hen de geheimenissen van het koninkrijk van God. Hij was niet zo prekerig als de mensen van vandaag. Waar er ook harten geopend waren om de boodschap te horen, legde Hij hen de waarheid van de weg tot verlossing uit. Hij droeg Zijn discipelen niet op om dit of dat te doen, maar zei: "Volg Mij." Hij nam hen mee op Zijn rondreizen door het platteland en de steden, opdat zij zouden zien hoe Hij de mensen leerde...

Het voorbeeld dat Christus gaf van hoe Hij zichzelf verbond met de belangen van de mensheid, zou door iedereen opgevolgd moeten worden die Zijn woord prediken en door allen die het evangelie der genade ontvangen hebben. We moeten sociale contacten niet afzweren. We moeten ons niet afzonderen van anderen. Om alle klassen van mensen te bereiken moeten we hen ontmoeten waar zij zijn. Zij zullen zelden uit zichzelf naar ons toekomen. Niet alleen van de kansel worden de harten van de mensen aangeraakt door de waarheid. Er is een ander werkveld, nederiger naar het schijnt, maar even vol beloften. Het wordt gevonden in de huizen van de armen en in de paleizen van de rijken; in ziekenhuizen en op bijeenkomsten van onschuldige sociale evenementen ...

We zouden de wereld nooit de valse indruk moeten geven dat Christenen een somber, ongelukkig volk zijn. Als onze ogen gericht zijn op Jezus, zullen we een meelevende Verlosser zien en zal het licht van Hem op ons schijnen. Waar Zijn Geest regeert, is er blijvende vrede. En er zal ook vreugde zijn, want er is een kalm, heilig vertrouwen in God. =DA 151-152

Citaat uit de les: MH 143

Verdere studie: DA 151

====Les 8: 17 -23 Mei

Zijn intieme wandel met God

Het leven van een christen is er een van vooruitgang. Hij gaat voort van kracht tot kracht, van genade naar genade en van heerlijkheid naar heerlijkheid, ontvangende het hemels licht die Christus, ten koste van Zichzelf, mogelijk maakte voor de mens om te verkrijgen. =ST 7 augustus 1879, al. 12

Sabbat 17/5: (Geroepen tot heerlijkheid en deugd, 1 Johannes 2:6)

Elk persoon moet een eigen ervaring opdoen. Niemand kan voor zijn verlossing afhankelijk zijn van de ervaring of handelen van een ander. We moeten bekend raken met Christus teneinde Hem op een juiste manier te vertegenwoordigen in deze wereld. "Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd" (2 Petrus 1:3, SV). Niemand kan als verontschuldiging aandragen onze opvliegende aard, ons misvormd karakter, onze egoïsme, nijd, jaloezie of welke smet dan ook op ziel, lichaam of geest. God heeft ons geroepen tot heerlijkheid en deugd. Wij dienen die oproep te gehoorzamen....

Christus zegt tot ons: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht". Wij dienen voortdurend van Christus te leren. Samen met Hem het juk dragend in perfecte evenwicht, moeten wij ons hele leven leerlingen zijn. Dan zijn wij inderdaad "medearbeiders met God". Wij kunnen alleen acceptabele leraren zijn als wij leren van Christus' zachtmoedigheid en nederigheid. Wij moeten constant leren deze eigenschappen ons eigen te maken. Als wij deel hebben aan de goddelijke natuur, zullen de geërfde en aangeleerde neigingen tot kwaaddoen, worden weggesneden uit ons karakter en wij worden tot een levende kracht ten goede gemaakt....

De bediening van Christus vereist voortdurende gehoorzaamheid. We moeten lopen zoals Hij liep, nauwgezet Zijn voetstappen volgen, Zijn zachtmoedigheid en nederigheid tonen. "Gaan er twee tezamen, zonder dat zij het eens geworden zijn?" "Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft." De bediening van Christus is puur en verheffend. Het pad dat hij bewandelde is niet een van zelfverheerlijking, zelfverheffing. Hij spreekt tot Zijn kinderen, zeggende: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij". De prijs voor de hemel is overgave aan Christus. De weg naar de hemel is gehoorzamen naar Zijn bevel: verloochenen jezelf, neem je kruis op en volg Mij. Zoals Jezus op weg ging, zo moeten wij op weg gaan. Het pad dat Hij volgde, moeten wij ook volgen, want dat pad leidt naar de woningen, die Hij voor ons aan het voorbereiden is.

=RH Apr 24, 1900, al. 4,7,9; SW 6-4-03; ST 5-7-96, 10-22-94; RH 3-6-88, 5-5-91; YI 11-8-94; 5T 219-224; AA 558-561

Zondag 18/5: (De beginjaren, Lukas 2:40, Johannes 1:4; 8:2)

Het voorbeeld van Jezus is een licht voor de jongeren maar ook voor de volwassenen, want Zijn kinderjaren en jeugd waren voorbeeldig. Vanaf de eerste jaren was Zijn voorbeeld volmaakt. In zowel Zijn fysieke als geestelijke natuur volgde Hij de goddelijke orders van groei op, geïllustreerd door een plant, zoals Hij wenst dat het bij alle jeugd is. Hoewel Hij de Majesteit des hemels, de Koning der ere was, werd Hij een baby in Betlehem en vertegenwoordigde Hij een korte tijd de hulpeloze baby, die verzorgd wordt door zijn moeder. In Zijn kinderjaren deed Hij de dingen van een gehoorzaam kind. Hij sprak en handelde met de wijsheid van een kind en niet van een volwassene, respecteerde Zijn ouders en voldeed aan hun wensen op een behulpzame manier naar de mogelijkheden van een kind. Maar in elke fase van Zijn ontwikkeling was hij volmaakt, met de eenvoudige, natuurlijke gratie van een zondeloos leven. De heilige schrift zegt over Zijn kinderjaren het volgende: "Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem." En over zijn jeugd staat er: "En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen."

Jezus deed niet, zoals vele jongeren, zijn tijd besteden aan amusement. Hij legde zich toe op een studie van de Schrift, want Hij wist dat die waardevolle instructies in zich hebben voor hen die daarin hun raad zoeken. Hij was getrouw in Zijn huiselijke taken en de vroege ochtenduren, bleef hij niet Zijn tijd in bed verdoen, maar trok hij zich terug op een rustige plek om te mediteren, de Schrift te onderzoeken en te bidden. Elke profetie die betrekking had op Zijn werk en bemiddeling was bekend bij Hem, vooral die verwezen naar Zijn vernedering, verzoening en bemiddeling. In Zijn kinderjaren en jeugd stond Zijn doel in het leven Hem altijd voor ogen, een aansporing voor Zijn onderneming, het werk ten behoeve van de gevallen mens. Hij zou het zaad zaaien dat hun dagen zou verlengen en het genadige doel van de Heer zou voorspoedig zijn in Zijn handen...

Jezus was de bron van genezende genade voor de wereld en ondanks al die opgesloten jaren in Nazareth, stroomde zijn leven over in stromen van sympathie en tederheid. De bejaarde, de treurende en de zondige, de kinderen die speelden met hun onschuldige vreugde, de kleine schepselen uit de bosjes, het geduldige lastdier, allen waren gelukkiger in Zijn nabijheid. Hij, wiens krachtige woorden de werelden bijeen hield, nam de tijd om een gewonde vogel te verzorgen. Er ontging Hem niets, niets wat Hij te min achtte om te dienen.

=YI May 25, 1909, al. 1-2,5,10; BEcho 12-15-92; YI 11-3-86, 7-27-93, 8-23-94, 8-30-94; RH 2-25-96; ST 9-17-94

Maandag 19/5: (Aan het begin van Zijn bediening; Matteüs 4:4)

Hoewel de enige Zoon van de Almachtige God zichzelf vernederde en menselijke natuur op Zich nam, was Zijn geloof, door beproeving en testen, opgewassen tegen de verleiding omwille van de mensheid. Jezus liep over de grond waar Adam was gevallen, maar hij struikelde niet. Satan verliet het veld als een verslagen vijand, duidelijk verworpen. Op de woorden van Christus: "Ga achter Mij, satan!" kon de machtige gevallen engel niet anders dan gehoorzamen. Krachtigere engelen waren aanwezig op het strijdveld, bewaakten de belangen van de verleide ziel, klaar om de verleider te weerstaan...

In de grote strijd tussen de Vorst van het licht en de vorst van duisternis, overwon Jezus ten gunste van de mens. Als satan maar een greintje voordeel had opgelopen, zoals bij de eerste Adam, dan zou de mens onder zijn beheer zijn gebleven, zonder een glimp van hoop zouden zij van de aardbodem verdwijnen. Maar ten behoeve van de mens overwon Jezus de gevallen vijand: satan was overwonnen. Door de overwinning van Christus, kon de mensheid zich verheffen in morele waarden, niet door iets dat zij zelf hadden gedaan, maar vanwege het grote werk dat gedaan was voor hen door de enige Zoon van God. Als vervanger en borg van de mens, in de gedaante van een mens, door goddelijke kracht, plaatste Christus de mens op veilige grond. Door in Hem te geloven als onze persoonlijke Verlosser, plaatsen wij onszelf onder Zijn bloedbevleete banier en kan het kwade ons niet meer van onze standaard afbrengen, zolang wij loyaal blijven aan Hem die voor ons stierf. In al de verleidingen van satan, ligt een diepgelegen plan, een duister doel, om aan te sturen op de vernietiging van de menselijke ziel. Maar wij zullen staan voor deze vijand net als Christus. Hij presenteerde Christus de drie grote verleidingen, die de mensheid overheersen. Hij werd getest op het punt van voeding, valse veronderstellingen en het verkrijgen van wereldse macht en eer. Satan probeerde Hem van Zijn integriteit af te brengen door Hem uit te dagen met betrekking tot Zijn relatie met God door een bepaalde handeling waardoor een speciaal wonder van God vereist zou zijn om Hem te redden; en hij lokte Hem met de wereld en haar eer, als Hij voor hem zou neerknielen en hem aanbidden. Maar in elke verleiding kon Christus de verleider weerstaan in het belang van de mens en zorgde Hij voor genade naar de mate waarin Christus die geeft, zodat ieder mens in Hem meer dan een overwinnaar mag zijn.

=BEcho Dec 1, 1893, al. 7-9; ST 9-5-95, 8-4-90, 7-28-90; BEcho 11-15-92; RH 7-5-92, 5-14-08; 1Red 45-51

Dinsdag 20/5: (In zijn leven van Gebed; Lucas 6:12)

Het leven van een levende christen is een leven van gebed. Het pad van de rechtvaardige schijnt meer en meer naar de perfecte dag toe. Het leven van een christen is een leven van vooruitgang. Hij gaat voort van kracht naar kracht, van genade naar genade, van heerlijkheid naar heerlijkheid, ontvangende het hemelse licht, dat Christus ten koste van Zichzelf, mogelijk gemaakt heeft voor de mens om te verkrijgen. De christen kan zijn licht niet op de juiste manier laten schijnen, tenzij hij een toenemende goddelijke verlichting ontvangen heeft, die overeenstemt met zijn groei in de kennis van de Bijbelse waarheden. De kracht en heerlijkheid van de toegankelijke hemelen zullen het hem mogelijk maken nieuwe verleidingen te weerstaan en zwaardere verantwoordelijkheden op zich te nemen. Onbeproefde gebeurtenissen staan de christen te wachten. Nieuwe gevaren omringen hem. En onverwachte verleidingen dringen zich constant aan hem op. Onze grote Leider wijst ons op de geopende Hemelen als de enige bron van licht en kracht....

Als mens voelde Christus de behoefte aan kracht van Zijn Vader. Hij koos bepaalde plekken om te bidden. Hij hield van de eenzaamheid van de bergen, waar hij gemeenschap had met Zijn Vader in de hemel. Door dit te doen, werd hij gesterkt voor de taken en verzoeken van de dag. Onze Verlosser vereenzelvigd zich met onze behoeften en zwakheden en Hij wordt een leverancier, een nachtwaker, op zoek naar Zijn Vaders verse leveringen aan kracht, om daardoor versterkt en verfrist te worden, gesterkt voor taak en verleiding. Hij is ons voorbeeld in alles. Hij is een broeder in onze tekortkomingen, maar werd niet overheerst door dezelfde hartstochten. Als de Zondeloze, wees Zijn natuur het kwade af. Hij doorstond moeiten en zielenpijn in een wereld van zonden. Zijn menselijkheid maakte gebed een noodzakelijkheid en een voorrecht. Hij eiste de goddelijke steun en gemak die Zijn Vader gereed had staan om aan Zijn Zoon te geven, die de vreugden van de hemel had verlaten en als Zijn thuis, een koude en ondankbare wereld verkoos, in het belang van de mens. Christus vond vreugde en rust in de gemeenschap met Zijn Vader. Hier kon Hij zich ontdoen van alle leed die Hem bedrukte. Hij was een man van smart en bekend met verdriet.

Gedurende de dag werkte Hij ernstig aan het redden van de mens van de vernietiging. Hij genas de zieken, hij troostte de treurende en bracht blijdschap en hoop aan de uitzichtlozen. Hij wekte de doden op tot leven. Als Zijn werk aan het einde van de dag erop zat, ging Hij, avond na avond, weg van de verwarrende stad en boog Zijn lichaam zich op een afgelegen plek in overgave aan zijn Vader...hoe veel te meer zouden zwakke, zondige sterfelijke mensen de behoefte aan gebed moeten voelen, constant gebed voor zichzelf!

=ST Aug 7, 1879, al. 12,18-19; RH 8-16-98, 3-4-09; ST 5-2-00, 5-10-99; YI 2-15-00; 5BC 1146-1147; DA 361-363, 680; UL 80; AG 167; HP 53

Woensdag 21/5: (Zendingsintensiteit; Johannes 4:34)

„Mijn spijze is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en Zijn werk te volbrengen,” zegt Christus. “De nacht komt, wanneer een man niet langer kan werken”. Dit is het voorbeeld dat Christus ons achterliet om na te volgen. Hij was de Majesteit des hemels, de Koning der ere, toch kwam Hij naar deze aarde en ging Hij rond om goed doende. Hij was de grootste Leraar die de wereld ooit heeft gekend. Teder, gevoelig, rekening houdende met anderen, vertegenwoordigde Hij het karakter van God en was Hij constant verbonden in Zijn dienst voor Hem. En zoals Jezus was in het lichaam van een mens, zo wil God dat zijn volgelingen zullen zijn. Paulus zegt dat: “wij medewerkers Gods zijn,” geïnspireerd door de Heilige Geest. In het gevecht tegen het kwade dienen wij elke spier te strekken, elk door God gegeven kwalificatie voor rechtvaardigheid te oefenen, zodat wij de verleiding kunnen weerstaan en stap voor stap vooruitgaan in ons christelijk leven.

Gered zijn door achteroverleunen, een inactieve houding, is niet mogelijk. Het is onmogelijk voor ons om naar de hemel te drijven. Een luiaard gaat er niet naar binnen. Als we ons niet inspannen om toegang te verkrijgen tot het Koninkrijk, als wij niet ernstig zoeken welke wetten er ten grondslag aan zijn, kunnen wij geen er deel aan hebben. Zij die er naar binnengaan dienen loyaal en getrouwe dienstknechten van God te zijn, samenwerken met Christus, zijn werk doen, overwinnen net als Hij, elke dag weer worstelen met onze geërfde en aangeleerde neigingen tot het kwade, die wij moeten kruisigen....

Als u wilt werken als Christus, als u wilt overwinnen net als Hij, ga dan rechtstreeks naar Hem voor hulp, onderwerp de neigingen van de vleselijke gedachten en de passies van het natuurlijke hart. Weersta elke zondige neiging, elke bewering die verkeerde wensen goedpraat en bedenk dat Christus alles en in alles is. En dat “Hij bij machte oneindig véél meer te doen, dan wij kunnen bidden of beseffen”....

De harten van degenen die met Christus werken moeten in overeenstemming zijn met het hart van Christus. Zij moeten volledig toegewijd zijn aan Zijn dienst, gereed zijn om aan Hem gehoor te geven, om te gaan waar Zijn Voorzienigheid hen leidt, om woorden te spreken die Hij zal ingeven. Als zij Zijn werk doen, zullen hun geestelijke vermogens ontwaken en opladen. Wetende dat zij in harmonie zijn met God, voelen zij zich blij en verheugd. Onder de leiding van de Heilige Geest ondergaan zij een ervaring van onschatbare waarde. Hun intellectuele en morele krachten bereiken hun hoogste ontwikkeling, want genade is gegeven als antwoord op hun vragen.

= ST Apr 1, 1897, al. 9-10,12,14; YI 4-26-00; RH 5-1-83, 1-6-85; DA 72-74; OHC 302; SD 131; TMK 155; UL 305

Donderdag 22/5: (Onze eigen wandeling met God; 1 Johannes 2:6)

Wij lezen over de profeet Henoeh dat hij „wandelde met God...300 jaar“. Henoeh's wandelen met God was niet in een trance of in een visioen, maar bij al zijn bezigheden in zijn dagelijks leven. Hij werd geen kluisenaar, zichzelf totaal afsluitende voor de buitenwereld, want hij had een werk te doen voor God in deze wereld. In het gezin en in zijn contacten met anderen, als een echtgenoot en vader, een vriend, een stedeling, was hij de standvastige, onwankelbare dienstknecht van God. Zijn hart was in harmonie met Gods wil, want “kunnen twee samen lopen, tenzij ze het eens zijn?”

Henoeh was een openbare leraar van de waarheid in zijn tijd. Hij onderwees de waarheid; hij leefde de waarheid; en het karakter van de leraar was op elke manier in harmonie met de grootheid en heiligheid van zijn missie. Henoeh was een profeet die sprak, omdat hij geraakt was door de Heilige Geest. Hij was een licht te midden van morele duisternis, een voorbeeldig man, een man die wandelde met God, gehoorzaamend aan Zijn wet, - de wet die satan weigerde te gehoorzamen, die Adam had overtreden, die Abel had gehoorzaamd en waarvoor hij vanwege zijn gehoorzaamheid werd vermoord. Nu kon God aan het universum laten zien hoe vals de beschuldiging van satan was door te stellen dat de mens Gods wet niet kon houden. Hij kon laten zien dat ondanks het zondigen van de mens, deze zich zó kon verhouden tot God dat hij de gedachten en Geest van God kon bezitten...

Henoeh wandelde met God, terwijl om hem heen volgens het Bijbels verslag “de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was“. Henoeh's rechtvaardige leven was in duidelijk contrast met dat van de slechte mensen om hem heen. Zijn geduld, zijn puurheid, zijn ongeëvenaarde integriteit zijn het resultaat van zijn wandelen met God, terwijl de slechtheid van de wereld het resultaat was van hun wandelen met de misleider van de mensheid.

Henoeh was een actieve werker. Hij zocht geen gemak of comfort op. Ook besteedde hij zijn tijd niet aan ijdele meditatie of in het vinden van geluk voor zichzelf. Hij deed niet mee aan de festiviteiten en het amusement waar de genotzuchtigen van de duivelse wereld zich mee inlieten. In zijn tijd waren de gedachten van velen gericht op werelds plezier – plezier dat hen verleidde te ontsporen. Maar Henoeh was waarlijk oprecht. Hij ging alleen om met de zondige mensen en de werkers der ongerechtigheid om God boodschap aan hen over te brengen, om hen te waarschuwen zich af te wenden van hun slechte manier van leven en zich te bekeren en God te zoeken.

=RH Apr 15, 1909, al. 1-2,4-5; RH 4-19-70; ST 1-13-98; PP 84-88; ML 341; TMK 320; UL 228

Vrijdag 23/5: (Een goddelijke demonstratie; 1 Johannes 4:9,10)

Toen Jezus uitriep: “Het is volbracht“, triomfeerde de hemel. De strijd tussen Christus en satan met betrekking tot het uitvoeren van het verlossingsplan was beëindigd. Satan had duidelijk zijn vijandigheid naar de Zoon van God laten zien. Het was de wrede misleiding van de gevallen vijand die het verraad, de veroordeling en de kruisiging van Christus tot gevolg hadden. Zijn duivelse haat, blijkend in de dood van Jezus, plaatste satan daar waar zijn ware karakter geopenbaard werd aan alle schepselen die nog niet in zonden waren gevallen. De engelen waren verbijsterd dat een van hen zo diep kon vallen en tot zoveel wreedheid in staat was. Elke vorm van sympathie of medelijden die zij misschien voelden toen hij verbannen werd, was nu uit hun hart gerukt.

Satan heeft de sterkste pogingen ondernomen vanaf de tijd dat Christus als baby kwam in Bethlehem. Hij zocht verschillende manieren om te voorkomen dat Hij zich zou ontwikkelen van ongeschonden kinderjaren tot ware mannelijkheid, een heilige bediening en een volmaakt offer door Zijn leven neer te leggen, zonder morren, voor de zonden van de mens. Maar satan bleek niet in staat te zijn Hem te ontmoedigen of om Hem af te leiden van het werk waarvoor Hij naar deze aarde kwam. De storm van satans toorn kwam hard op Hem neer in de woestijn van Calvarie. Maar hoe genadelozer het op Hem neerkwam, hoe steviger klemde de Zoon van God zich aan de hand van Zijn Vader en ging Hij voort op het met bloedbevleete pad voor Hem. Alle pogingen van de machtige vijand om Hem neer te drukken en hem te overweldigen, brachten een puurder licht, het smetteloze karakter van Christus naar voren ...

De hemel keek met verdriet en afkeer toe hoe Christus aan het kruis hing, bloed vloeide uit Zijn wonden en zweet vermengde zich met bloed op Zijn wenkbrauwen. Het bloed droop van Zijn handen en voeten, druppel na druppel, op de rots aan het voet van het kruis.... De hemel keek vol verbazing toe, terwijl Christus bad te midden van Zijn lijden: “Vader, vergeeft het hun, want zij weten niet wat zij doen”.

Christus was de belichaming van God zelf. Het plan en de uitvoering van de verlossing van de mens waren een demonstratie van goddelijke wijsheid en kracht.

De onbegrensde liefde van God voor de mensheid door Zijn Zoon te geven om voor hen te sterven, werd hier manifest. Christus werd geopenbaard in al Zijn zelfopofferende liefde en puurheid.

=PrT Feb 18, 1886, al. 1-2,5-6; ST 1-12-15; DA 759-761

Verdere studie: DA 83; 5ABC 1130

Jezus kent de omstandigheden van elke ziel. Des te groter de schuld van de zondaar, des te meer heeft hij de Heiland nodig. Zijn hart van goddelijke liefde en sympathie gaat het meest uit naar hen, die hopeloos verstrikt zijn in de valstrikken van de vijand. Met Zijn eigen bloed heeft Hij de onafhankelijkheidsdocumenten voor de mens ondertekend. = MH89

Sabbat 24/5: (Voor de Verdrukten; Matteüs 9:36)

Christus is voor ons een patroon, de grote Zendingsarts – een voorbeeld, dat iedereen zou moeten volgen. Zijn liefde, rein en heilig, zegende allen die in de nabijheid van Zijn invloed kwamen. Zijn karakter was absoluut volmaakt, zonder de kleinste vlek van de zonde. Hij kwam als een afdruk van de volmaakte liefde van God, niet om te verdrukken, niet om te oordelen en vervloeken, maar om elk zwak, afgeweken karakter te genezen, om mannen en vrouwen te bevrijden uit satans macht. Hij is de Schepper, Verlosser en Behouder van het menselijk ras. Hij geeft aan allen de uitnodiging: “Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven [Matteüs 11:29,30]

Toen Christus de menigte zag die rondom Hem bijeenverzameld was, “werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben.” (Mat. 9:36) Christus zag de ziekte, het verdriet, de nood en de degradatie van de menigte die om Hem heen liep. Aan Hem werden de noden en de moeiten van de mensheid van de hele wereld gepresenteerd. Tussen de hogen en de lagen, zij die hoge eer ontvingen en zij die het diepst minacht werden, zag Hij zielen die verlangend waren naar elke zegen die Hij was komen brengen...

De liefde die Christus voor ons heeft aangewend, vindt zijn gelijke niet op aarde. Hoe ernstig heeft Hij gewerkt! Hoe vaak was Hij alleen in ernstig gebed verzonken, op de berghellingen of op een stille plek in de tuin, waar Hij Zijn smeekbeden onder tranen uitte. Hoe volhardend bracht Hij Zijn verzoeken ten bate van de zondaars! Zelfs op het kruis vergat Hij Zijn eigen lijden voor hen, die Hij was komen redden. Hoe koud is onze liefde en hoe zwak onze interesse in Hem, vergeleken met de liefde en de interesse van onze Heiland voor ons! Jezus gaf Zichzelf om ons te verlossen en toch staan wij telkens gereed om onszelf te verontschuldigen om toch maar niet alles aan Hem te hoeven geven ...

Vraagt u zich af, mijn broeders: Welk model zal ik kopiëren? Ik wijs u niet op grote en goede mannen, maar op de Verlosser der wereld. Als we een ware zendingshart willen hebben, moeten we doordrenkt zijn met de liefde van Christus. We moeten kijken naar de Leidsman en Voleinder van ons geloof, Zijn karakter bestuderen, Zijn Geest van zachtmoedigheid en vriendelijkheid cultiveren en in Zijn voetstappen wandelen. =WM 53-55; ST 8-25-98, 11-20-93, 8-12-97; BEcho 6-15-92

Zondag 25/5: (Voor de overspelige vrouw: Johannes 8:2-11)

Jezus heeft de zonde niet vergoelijkt noch het gevoel van misdaad verminderd, maar Hij kwam niet om te veroordelen. Hij kwam om zondaars het eeuwige leven aan te bieden. De wereld keek naar deze zondige vrouw als een die veroordeeld en gestenigd moest worden, maar de pure en heilige Jezus boog zich neer om haar toe te spreken met woorden van troost en haar aan te moedigen haar leven te beteren. In plaats van haar schuld te veroordelen, was het Zijn werk om diep te tasten in de moeiten en de degradatie van de mens en de gevallen en zondigen weer op te richten en de bevende berouwvolle mens te gebieden: “zondig niet meer”

Toen zij aldus voor Hem stond om de straf over zich uitgesproken te krijgen, ontving ze woorden die haar verbaasden en die haar niet alleen bevrijden van haar belagers, maar hen wegzond, omdat ze wisten dat zij grotere zonden hadden dan zij. Nadat ze een voor een afgedropen waren, hoorde ze de verdrietige, plechtige woorden: “Ook Ik veroordeel u niet. Ga en zondig niet meer.” Haar hart smolt met berouwvol verdriet en met dankbaarheid aan haar Bevrijder, buigt zij zich aan de voeten van Jezus en breekt in emotioneel snikken uit en belijdt haar zonden onder bittere tranen.

Dit was het begin van een nieuw leven voor deze verleide, gevallen ziel; een leven van reinheid en vrede, gewijd aan de dienst van God. Door deze vrouw tot een deugdzaam leven op te richten, heeft Jezus een grotere daad aan haar verricht dan dat van het genezen van een lichamelijke ziekte. Hij heeft de ziekte van haar ziel, dat leidde tot een eeuwige dood, genezen. De berouwvolle vrouw werd een van de trouwste vrienden van Jezus. Ze betaalde Zijn vergeving en medelijden terug met zelfopofferende liefde en aanbidding. Naderhand, toen zij overmand door verdriet bij de voet van het kruis stond en het doodstrijd op het gezicht van haar Heer zag en Zijn bittere schreeuw hoorde, ging er een steek door haar hart. Want ze wist dat dit offer was gebracht voor de zonde en haar verantwoordelijkheid, van iemand wier diepe schuld meegeholpen had dit lijden van de Zoon van God teweeg te brengen, was inderdaad erg zwaar. Ze voelde dat de steken die het lichamen van de Heiland doorboorden, omwille van haar waren. Het bloed dat uit Zijn wonden vloeide was om haar staat van zonden uit te wissen. De kreunen die aan Zijn stervende lippen ontsnapten, werden veroorzaakt door haar overtredingen. Haar hart deed zeer met een verdriet dat niet te beschrijven was en ze voelde dat een leven van zelfonthouding maar een kleine genoegdoening zou zijn voor de gave van leven, gekocht voor zulk een oneindig hoge prijs.

In de daad van vergeving en bemoediging van deze gevallen vrouw, waarmee Hij haar tot een beter leven riep, schijnt het karakter van Jezus door in de schoonheid van volmaakte gerechtigheid.

= ST Oct 23, 1879, al. 6-9; ST 5-26-90; MH 87-9

Maandag 26/5: (Voor de Kinderen: Matteüs 9:13,14)

De taak van een ouder is de meest verantwoordelijke op aarde, maar toch wordt het door het merendeel van de mensen onderschat. De dingen die vergankelijk zijn, krijgen hun tijd, inspanning en geld, maar het werk dat voortduurt tot in de eeuwigheid komt op de tweede plaats. De toekomst van de komende generatie ligt in de handen van ouders, want voor een groot deel hebben zij de bestemming van hun kinderen in handen, voor zowel deze als de toekomstige tijd. De verlossing van de jeugd is bijna volledig afhankelijk van de training die zij in hun kinderjaren hebben ontvangen. Christelijke ouders, die de heilige waarheid van God geloven, moeten hun eigen handelen onder controle hebben en door de heiligende invloed van die waarheid, door voorschrift en voorbeeld, de lessen van moraal en godsdienst op hun kinderen overbrengen. Regel voor regel, voorschrift voor voorschrift moet zij geleerd worden over de kostbare liefde van Jezus voor de mens en de deugd van Zijn verzoening. Die liefde moet gemengd worden in al hun lessen en taken.

De liefde van Jezus won de harten van kinderen en de discipelen zouden de moeders met hun kinderen hebben weggestuurd vanwege een misplaatste ijver om de waardigheid van hun Meester te bewaren, maar Jezus berispte hen, zeggende: "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet, want hunner is het koninkrijk der hemelen." Ouders, het is uw heilige plicht om uw kinderen bij Jezus te brengen en Zijn zegen te ontvangen over hen. Breng uw kinderen naar de liefhebbende Jezus en leert hen dan de liefde en de vreze des Heren, welke is het begin der wijsheid ...

Moeders, u hebt geen tijd voor ijdel vertoon of achterklap. Uw kostbare momenten zouden besteed moeten worden in de onderwijzing van uw kinderen ten aanzien van de vreze des Heren en zelfbeheersing, hun gedachten vullen met goddelijke principes die onderdeel zullen worden van hun karakter en hun levens zullen beïnvloeden. Dat zal hen zo sterk maken als een rots wanneer verleidingen komen en getrouw aan God in moeite en tegenslag. Moeders, God zal samenwerken met uw inspanningen. Als u voor de Vader pleit op de naam van Jezus, zal die naam niet zonder resultaat aangevoerd worden. De Heiland heeft de mens met God in verbinding gebracht en de aarde met de hemel. Wees geduldig; werk in vertrouwen. Geloof dat u in de nabijheid van Jezus bent. Denk aan de kroon, het kleed en de harp die voor uw kinderen zijn klaargelegd en het "wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf," de rust, de vrede en vreugde in de hemel over uw geliefden, voor wie u hebt gebeden en gestreden op aarde.

=ST Dec 19, 1878, al. 1,2,9; HR 1-1-80; ST 4-9-96; RH 12-17-89, 1-7-09; YI 7-7-92; BEcho 12-15-92; AH 273-275; TMK 40

Dinsdag 27/5: (Voor de Familie van Lazarus: Johannes 11:5; Lukas 10:38-42)

Onze Heiland stelde een rustig huis en geïnteresseerde luisteraars op prijs. Hij verlangde naar menselijke tederheid, beleefdheid en aanhankelijkheid. Zij die de hemelse instructies ontvingen die Hij altijd bereid was te geven, werden erg gezegend. Terwijl de schare Hem volgde door de velden, ontvouwde Hij voor hen de schoonheden van de natuur. Hij wilde de ogen van hun verstand openen, zodat ze zouden zien hoe de hand van God de wereld in stand houdt. Om hen op te roepen Gods goedheid en voorzienigheid op prijs te stellen, vestigde Hij hun aandacht op de zacht nederdalende dauw, op de zachte regenbuien en de felle zonneschijn, die gegeven worden aan goeden en slechten. Hij verlangde ernaar dan de mensen steeds beter zouden gaan beseffen dat God aandacht heeft voor de mogelijkheden van de mensen die Hij geschapen heeft. Maar de menigte was langzaam in het horen en in het huis te Bethanië vond Jezus rust van de vermoeiende conflicten, waarin Hij aldoor met de mensen verwickeld was. Hier zette Hij voor een geïnteresseerd gehoor het volume van de Voorzienigheid wijd open. In deze privégesprekken ontvouwde Hij aan de hoorders wat Hij niet aan de hele menigte vertelde. Hij hoefde niet in gelijkenissen tot Zijn vrienden te spreken.

Terwijl Jezus Zijn wonderbare lessen gaf, zat Maria aan Zijn voeten als een eerbiedige en toegewijde luisteraar. Op een van die gelegenheden, ging Martha, gestrest in de weer met het klaarmaken van de maaltijd, naar Jezus toe en zei: "Here, trekt Gij het U niet aan, dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg haar dan, dat zij mij komt helpen." Dit was de eerste keer dat Jezus een bezoek bracht aan Bethanië. De Heiland en Zijn discipelen hadden net een vermoeiende voetreis vanuit Jericho achter de rug. Martha was druk in de weer het hen gemakkelijk te maken en in haar drukdoenerij vergat ze beleefd te zijn tegenover haar gasten. Jezus antwoordde haar met milde en geduldige woorden: "Marta, Marta, gij maakt u bezorgd en druk over vele dingen, maar weinige zijn nodig of slechts één; want Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen" (Lukas 10:40-42). Maria was bezig de kostbare woorden van de Heiland in haar gedachten op te slaan, woorden die kostbaarder waren dan de kostbaarste aardse juwelen.

Dat "ene ding" dat Martha nodig had, was een kalme, toegewijde geest, een diepere zorg voor de kennis over de toekomst, onsterfelijk leven en de genade die nodig is om geestelijk te groeien. Ze had minder zorg nodig voor de dingen die voorbij gaan en meer voor de dingen die eeuwig blijven. Jezus wil dat Zijn kinderen elke gelegenheid aangrijpen om kennis te vergaren die hen "wijs kunnen maken tot zaligheid" (2 Tim 3:15).
=DA 524-525; RH 4-7-04; YI 3-30-99; 1SAT 5-8; 2SP 358-359; HP 63; LHU 133; OHC 281

Woensdag 28/5: (Voor Zijn Vijanden: Matteüs 5:44)

[Matteüs 5:38-42] Het voorbeeld van Jezus was een praktische illustratie van de les die hier geleerd wordt. Vernederende opmerkingen en vervolging hebben Hem nooit ertoe gebracht op dezelfde manier met mensen om te gaan. Maar het was een harde boodschap voor de wraakzuchtige Joden en zij mopperden erover onder elkaar. Jezus doet dan een nog hardere uitspraak: "Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want Hij laat zijn zoon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen." [Matteüs 5:43-45].

Het tonen van haat heeft nog nooit de kwaadwilligheid van onze vijanden gebroken. Maar liefde en vriendelijkheid wekt weer liefde en vriendelijkheid op. Hoewel God trouw deugden beloont en schuld bestraft, onthoudt Hij geen zegeningen aan de slechten, hoewel zij dagelijks Zijn naam onteren. Hij laat de zon schijnen en de regen vallen op zowel de rechtvaardigen als op de onrechtvaardigen en zegent hen beiden met aardse voorspoed. Als een heilige God zulk een geduld en goedheid kan opbrengen tegenover ontaarde en afgodische mensen, hoe nodig is het dat feilbare mensen dezelfde geest tonen aan hun medemensen. In plaats van hem, die hen pijn doet te vervloeken, is het zijn plicht om hem af te brengen van het slechte pad door de vriendelijkheid te tonen waarmee Christus hen tegemoet trad, die Hem hebben vervolgd. Jezus leerde Zijn volgelingen dat zij een christelijke vriendelijkheid moesten tonen aan alle mensen, zij moeten een goedheid tonen die dat van de wereldlingen verre te boven gaat.

De kinderen van God moeten een geest tonen die door de hemel gecontroleerd wordt. Hun principe van handelen mag niet hetzelfde karakter hebben met de kleingeestige, zelfzuchtige geest van de wereld. Volmaaktheid alleen kan aan de standaard van de hemel tegemoet komen. Zoals God zelf volmaakt is in Zijn verheven sfeer, zo zullen Zijn kinderen volmaakt zijn in de nederige sfeer die zij innemen. Alleen dan kunnen zij geschikt zijn om in de aanwezigheid van zondeloze wezens in het koninkrijk der hemelen te vertoeven. Christus roept Zijn volgelingen op deze woorden als de standaard van het christelijke karakter te bevestigen: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is." =2SP 223-224; YI 11-8-94; RH 11-16-86, 5-19-10; ST 10-17-95, 10-24-95; MB 73-75; MM 253-256

Donderdag 29/5: (Voor Israël; Matteüs 23:37)

Onbegrijpelijke innerlijke strijd drukte op de ziel van Christus en in die intense pijn van onbeantwoorde liefde, riep Hij uit: "Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn," - niet bereid om het te ontvangen hebt gij de boodschap aan u gezonden door middel van Gods dienstknechten met onverschilligheid en haat bejegend. U hebt hen zelfs het leven niet gegund -.

"Hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild" - hetzelfde werk dat u doet aan mijn boodschappers die Ik stuur zal op uw eigen hoofd neerkomen. U weigerde om bijeenvergaderd te worden en u zult beseffen wat het betekent om verstrooid te worden, om veracht te worden door alle natiën -.

In de klaagzang van Christus, goot God Zijn hart uit via Zijn vertegenwoordiger. Dit was de innerlijke strijd van scheiding, het geheimzinnig vaarwel van de lankmoedige liefde van God. Het was de uitdrukking van een onteerde en afgewezen liefde. Hij zou Zijn uitverkoren volk willen vergaderen zoals een hen haar kuikens bijeenvergadert onder haar vleugels. Hij zou hen bescherming hebben willen geven, zij zouden niet zonder verdediging alleen gelaten worden. Als de hen ziet dat haar broedsel in gevaar is, roept zij het onder haar beschermende vleugels. Ze zal elke vijand weerstaan die haar wil naderen. Ze zal liever sterven dan hen die naar haar toerennen voor bescherming onder haar beschermende vleugels, overleveren. Dit wil Christus doen voor hen, die naar Hem vluchten voor bescherming. Hij zal Zijn kinderen bijeenvergaderen onder Zijn Middelaarvleugels en daar zullen ze veilig zijn.

Maar de uitverkoren natie van God moet haar eeuwige straf ondergaan, voor haar afwijzing van de Zoon van God. "Zie, uw huis wordt aan u overgelaten," zegt Christus. Christus zelf was Heer van de tempel. Als Hij het zou verlaten, zou haar heerlijkheid verdwijnen, die heerlijkheid die eens zichtbaar was boven het verzoendeksel in het heilige der heilige, waar de hogepriester eens per jaar binnenging, op Grote Verzoendag, om verzoening te doen met het bloed van het slachtoffer, welke hij sprenkelde op het verzoendeksel, - de voorafschaduw van het bloed van de Zoon van God.

De Joodse natie wilde geen van de adviezen van Christus horen, zij verachtten al Zijn vermaningen. Zij wilden niet tot Hem komen, opdat zij mochten leven. Daarom verklaarde Hij aan hen: Uw vernietiging ligt in uw eigen hand; u bent zelf verantwoordelijk. [Mt 23:38-39]

=RH Feb 22, 1898, al. 10-13; RH 4-18-93, 12-23-90, 12-7-97; ST 2-21-78, 2-27-96; YI 2-2-01; GC 20-24

Vrijdag 30/5: (Voor de Verlorenen; Lukas 15:7)

Jezus, de Zoon van de Allerhoogste, vecht een oorlog uit tegen satan, die elk mogelijk middel gebruikt om het werk van God tegen te werken. De prijs waarvoor de machten van licht en duisternis strijden, is de ziel van de mens. De Goede Herder zoekt naar Zijn schapen en welk een zelfverloochening, problemen en moeiten moet Hij daarvoor verduren! De onderherders weten iets van het ernstige conflict, maar dat is niets vergeleken tot wat de Opperherder der schapen moet verdragen. Met welk een medelijden, welk een verdriet, welk een volharding zoekt Hij naar de verlorenen! Hoe weinigen beseffen welke wanhopige pogingen worden gedaan door satan om het doel van de Herder te dwarsbomen. Als de Herder ten slotte Zijn verloren schapen vindt en ze met vreugde in Zijn armen neemt, draagt Hij ze op Zijn schouders terug naar de kooi. En de harpen van de hemel worden bespeeld en een lied van vreugde over de verlossing van de afgedwaalde schapen wordt gezongen. "Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenenegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben."

Hoe komt het verschil naar voren tussen de scheldende Schriftgeleerden en Farizeeën en de Christus, die zij veroordeelden, zijn zending verkeerd uitlegden en Zijn woorden op de meest verschrikkelijke manier verdraaiden? De Zoon des Mensen kwam om dat wat verloren was te zoeken en te redden. Een verloren schaap vindt nooit alleen zijn weg terug naar de kooi. Als er niet naar gezocht wordt en het gered wordt door de zorgzame herder, doolt het totdat het sterft. Wat een voorstelling van de Herder geeft dit weer! Als Jezus, de Goede Herder, niet was gekomen om de dwalenden te zoeken en te redden, waren we voor altijd verloren. De Farizeeën hadden geleerd dat niemand dan de Joodse natie gered zou worden en zij behandelden alle andere nationaliteiten met minachting. Maar Jezus trok de aandacht van hen die door de Farizeeën geminacht werden en Hij behandelde hen met zorg en beleefdheid...

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Deze liefde voor de mens, tot uitdrukking gebracht in Zijn eniggeboren Zoon, heeft een erge haat opgeroepen bij satan, zowel tegen de Gever als tegen de kostbare Gave. Satan had de Vader valselijk aan de wereld voorgesteld, maar door deze grote Gave zijn zijn voorstellingen bewezen vals te zijn, want hier was liefde zonder weerga en het bewijs dat de mens gered is voor een onbetaalbare prijs. =ST Nov 20, 1893, al. 5-7

Citaten uit de les : DA 462; GW 117

Verdere studie: DA 524-536, 710-715, 720-722.

====Les 10: 31 Mei – 6 Juni De betekenis van Zijn dood

De dood van Christus aan het kruis van Golgotha is onze enige hoop in deze wereld en het zal het onderwerp zijn in de toekomstige wereld. =ST Dec 30, 1889, al. 4

Sabbat 31/5: (Een Opgeheven Standaard; Markus 10:45)

Christus houdt ons een opgeheven standaard voor, die wij alleen kunnen bereiken door te overwinnen zoals Hij overwonnen heeft. Hij wenst dat wij deelhebben aan de goddelijke natuur, zodat Hij hen aan de Vader kan voorstellen, die Hij aan Hem gegeven heeft, als degenen die meer dan overwinnaars zijn door Hem die ons heeft liefgehad. Dit uitzicht plaatst ons onder de verantwoordelijkheid om dienstbaar te zijn aan onze naaste, zoals Christus dienstbaar is geweest aan ons. Hij laat ons Zijn liefde zien in Zijn dienstwerk.

Het woord van God wordt omgeven met een atmosfeer van geestelijke liefde. Maar het woord wordt niet goed begrepen en nauwelijks aanvaard. Gedurende elk uur van de wandeling van de Verlosser hier op aarde, vloeide de liefde van God door Hem naar de mensen, steeds weer de gave uitdelend in een niet aflatende stroom ...

Tot ons als Zijn discipelen zegt Jezus: "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander." Dit zijn de bevoegdheden die de volgelingen van Christus hebben, de wereld te tonen dat zij ware discipelen zijn. Door hun eenheid en liefde voor elkaar, openbaren zij aan de wereld de liefde waarmee Christus hen heeft liefgehad. God wil dat wij onze liefde voor elkaar koesteren, opdat Hij in ons verheerlijkt wordt. De liefde van Christus zal door omstandigheden onder druk staan, maar het zal niet afnemen of veranderen. Zoals Hij ons heeft liefgehad, zo moeten we ook elkaar liefhebben ...

De waarde van het kruis van Golgotha kan alleen gezien en naar waarde geschat worden door mannen en vrouwen die allereerst van God houden en van hun naaste als zichzelf. Zo ver als wij ons geven in de dienst van Christus, zo ver zullen wij de diepten van Zijn liefde begrijpen. Als we doordrenkt zijn met Zijn Geest, zullen we steeds meer redenen vinden om lief te hebben zoals Hij heeft liefgehad. We zullen niet langer voor onze eigen zelfzuchtige doelen leven. De woorden van Paulus zullen waarheid worden in ons. Ik leef," schrijft hij, "maar niet ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven." Het hele werk van genade is een voortdurend dienstwerk van inspanningen van liefde, van zelfverloochening en van zelfopoffering. "Gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen." En wanneer Christus in ons leeft, zullen we dienstbaar zijn aan anderen voor Hem. =YI Dec 23, 1897, al.1,2,4; RH 3-13-88, 11-7-93; YI 12-16-97, 1-3-95

Zondag 1/6: (Geboren om te sterven; Lukas 2:25-35)

Maria keek uit naar het koninkrijk van de Messias op de troon van David, maar ze zag niet de doop van lijden waardoor het zou worden volbracht. Door Simeon werd haar geopenbaard dat de Messias geen doorgang zonder obstakels zou hebben in de wereld. In de woorden tot Maria: "en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan" gaf God in Zijn tedere genade aan de moeder van Jezus een blik in de verschrikking die haar door Hem te wachten stond..

"Opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden." In het leven van de Verlosser, zou het hart van allen, van de Schepper tot de prins der duisternis, openbaar worden. Satan had God voorgesteld als een zelfzuchtig en wrede heerser, die alles eist en niets geeft, die de dienst van Zijn schepselen verlangt voor Zijn eigen eer, maar zelf geen offer brengt voor hun welzijn. Maar de gave van Christus openbaart het hart van de Vader. Het bewijst dat de gedachten van God over ons zijn "gedachten van vrede en niet van onheil," Jer. 29: 11. Het verklaart dat, terwijl Gods haat voor de zonde zo sterk is als de dood, Zijn liefde voor de zondaar sterker is dan de dood. Zichzelf gevend voor onze verlossing zal Hij geen middel ongebruikt laten, dat nodig is om Zijn werk te volbrengen. Geen enkele waarheid dat nodig is voor onze redding, wordt achtergehouden, geen wonder van genade genegeerd, geen heilig middel blijft ongebruikt. Zegen wordt gelegd bij zegen en gave bij gave. De hele schatkamer van de hemel staat open voor hen, die Hij wil redden. En als Hij de rijkdommen van het universum en de bronnen van oneindige kracht heeft opengelegd, zal Hij dat alles in handen van Christus leggen en zeggen: Dit alles voor de redding van de mens. Gebruik deze gaven om hem te overtuigen dat er geen groter liefde dan de Mijne in hemel en aarde te vinden is. Zijn grootste vreugde zal gevonden worden in het liefhebben van Mij.

Door het leven en de dood van Christus worden de gedachten van de mensen ook op dat beeld gericht. Van de kribbe tot het kruis, was het leven van Christus een oproep tot zelfovergave en gemeenschap met hen die lijden. Hij heeft de overleggingen van de mens blootgelegd. Jezus kwam met de waarheid van de hemel en een ieder die luisterde naar de stem van de Heilige Geest werd tot Hem aangetrokken. Zij die zichzelf aanbaden, behoorden tot het koninkrijk van satan. In hun houding ten opzichte van Christus, liet iedereen zien aan welke kant hij stond. En zo sprak iedereen een oordeel over zichzelf uit.
=DA 56-57; RH 12-28-97; PrT 2-4-86, 2-18-86; 3SP 164-170

Maandag 2/6: (Hoe het gebeurde; Matteüs 27:45,46)

Op Christus als onze plaatsvervanger en borg werden al onze ongerechtigheid gelegd. Hij werd gerekend tot de overtreders, zodat Hij ons kon redden van de vervloeking van de wet. De schuld van elke afstammeling van Adam drukte zwaar op Zijn hart. De toorn van God tegen de zonde, de verschrikkelijke openbaring van Zijn ongenoegen tegen de ongerechtigheid, vulde de ziel van Zijn Zoon met ontzetting. Zijn hele leven heeft Christus het goede nieuws van genade van een vergevende God aan een gevallen wereld gebracht. Verlossing voor de grootste zondaar was Zijn onderwerp. Maar nu, met het verschrikkelijke gewicht van de schuld op Zich, kon Hij het verzoenend gezicht van de Vader niet zien. De terugtrekking van het goddelijk aangezicht vanuit de nabijheid van de Verlosser in dit gewichtig uur der beproeving, doorboorde Zijn hart met een verdriet die wij mensen nooit goed zullen kunnen begrijpen. Zo groot was deze verschrikking dat Hij zijn lichamelijke pijn nauwelijks voelde.

Satan wrong het hart van Jezus uit met zijn scherpe verzoeken. De Verlosser kon niet voorbij de portalen van het graf kijken. Aan Hem werd niet de hoop gepresenteerd van de overwinning over het graf, die Hem vertelde van de aanvaarding van het offer door de Vader. Hij vreesde dat de zonde zo afschuwelijk was voor God, dat Hun scheiding voor eeuwig zou zijn. Christus voelde de wanhoop welke de zondaar zal voelen wanneer genade niet meer zal pleiten voor de schuldenaars. Het was dit gevoel van zonde, dat de toorn van de Vader op Hem als de plaatsvervanger van de mens legde, dat maakte dat Hij een bittere beker dronk en dat het hart van de Zoon van God brak.

Met afschuw sloegen de engelen de wanhopige strijd van de Verlosser gade. De hemelingen bedekten hun gezicht voor het afschrikwekkend tafereel. De niet levende natuur betuigde haar sympathie met haar vernederde en stervende Auteur. De zon weigerde te schijnen op het verschrikkelijk schouwspel. Haar volle, verlichtende stralen die de aarde beschijnen op het midden van de dag, werden plotseling gedoofd. Complete duisternis, als van een grafkleed, omhulde het kruis

Te midden van de verschrikkelijke duisternis, naar Zijn gevoel verlaten door God, heeft Christus de laatste druppels van de beker van de straf van de mens gedronken. In deze laatste uren heeft Hij volledig vertrouwd op de bewijzen van de Vaders aanvaarding die Hij tot dan toe had ontvangen. Hij kende het karakter van de Vader; Hij begreep Zijn rechtvaardigheid, Zijn genade en Zijn grote liefde. Door het geloof heeft Hij zichzelf overgegeven aan Hem, die Hij altijd vol vreugde heeft gehoorzaamd. En toen Hij zich in onderwerping aan God had overgegeven, verdween het gevoel van verlaten te zijn van de goedkeuring van de Vader. Door het geloof, was Christus de overwinnaar.

=DA 753,756; BTS 3-1-08; ST 11-25-89; RH 7-19-92; 5BC 1108-1109; DA 752-757; FLB 101; LHU 43

Dinsdag 3/6: (Wat het teweeg bracht -1; 1 Korintiërs 2:2;15:3; Galaten 6:14)

Het leven van Jezus was niet voorbij voordat Hij het werk had afgerond wat Hij was komen doen en Hij met Zijn laatste adem uitriep: "Het is volbracht." Engelen juichten toen deze woorden op aarde geuit werden. Zij wisten dat satan overwonnen was, zijn koninkrijk ten einde was. Het grote plan van verlossing, dat afhankelijk was van de dood van Christus, was volgens plan uitgevoerd en er was blijdschap in de hemel over het feit dat door Christus de zonen van Adam eindelijk weer toegang konden hebben tot de troon van God. ...

Niets anders dan eeuwige, verlossende liefde kon Christus ertoe bewegen om Zijn eer en majesteit in de hemel op te geven en naar een zondige wereld te komen, om daar genegeerd, veracht en verstoten te worden door hen, die Hij was komen redden en om uiteindelijk te lijden aan het kruis. De diepte van deze liefde zal altijd een mysterie blijven. O wat een liefde! Wat een wonderbaarlijke liefde! dat de Zoon van God naar de aarde zou komen om voor ons zonde te worden, zodat wij verzoend konden worden met God en verhoogd konden worden naar een plaats met Hem in de hemelse woningen der heerlijkheid. En O, wat is de mens dat voor hem zo'n prijs voor verlossing betaald moest worden!

Als we de reikwijdte en de betekenis van dit grote offer van de Majesteit der hemelen voor de ten dode opgeschreven mens ten volle begrijpen, wordt het plan van verlossing verheerlijkt in onze ogen en alleen al de gedachte aan Calvarie zal in het christelijk hart een heilige en levende emotie opwekken. Lofprijzing aan God en aan het Lam zal in ons hart opwellen en door onze lippen geuit worden. Want trots en zelfaanbidding kunnen niet bloeien in een hart dat de taferelen van Calvarie levend houdt.

Tegen welke kosten is deze verlossing bewerkt! Wat zal ons deel zijn als we geen acht slaan op deze verdiensten van genade? Wat zal het lot zijn van hen die belijden volgelingen van Christus te zijn, maar die hun kruis niet willen opnemen als nederige discipelen? Hoe velen verachten de onderwijzing van deze liefdevolle Heiland en staan toe dat zelfzuchtige verlangens de deur dichtslaan in het gezicht van de Zoon van God! "Hij, die om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij door zijn armoede rijk zoudt worden." Hij was gekleed met het licht van de heerlijkheid, omringd door miljoenen hemelse engelen die staan te popelen om Zijn wil te doen en toch heeft Hij de verschijning van een mens aangenomen en werd Hij aan ons gelijk "in een vlees, aan dat der zonde gelijk," en werd Hij zonde voor ons, "opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem." "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." Hierin is een liefde die in woorden van geen enkele taal uit te drukken is.
=BEcho Sept 15, 1892, al. 5,7-9

Woensdag 4/6: (Wat het teweeg bracht – 2: Hebreëen 2:17)

Terwijl het licht van het evangelie schijnt te midden van een moreel verduisterde wereld, komt het ware karakter van de zonde tevoorschijn en wordt duidelijk hoe uitermate zondig het is. Terwijl de gerechtigheid van Christus wordt uiteengezet, worden zielen tot Hem getrokken en beantwoorden zij Zijn liefde voor hen. Ze beseffen dat dit het werk is dat Christus doet om verzoening voor de zonde van de wereld te bewerken. "Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen." [Hebr 2:17-3:1 e.v.]

Hoe is God verzoend met de mens? Door het werk en de verdienste van Jezus Christus, die elk obstakel heeft verwijderd en elk ding opzij heeft gezet dat tussen Gods vergevende liefde en de mens zou kunnen komen. De wet die de mens had overtreden is niet veranderd om de zondaar in zijn gevallen staat tegemoet te komen, maar is juist bevestigd door het voorschrift van Jehova's karakter, - de uitwerking van Zijn heilige wil, - en is verhoogd en groot gemaakt in het leven en het karakter van Jezus Christus. Toch is in een weg tot verlossing voorzien, want het smetteloos Lam van God is gepresenteerd als Een die de zonden van de wereld wegneemt. Jezus staat in de plaats van de zondaar en neemt de schuld van de overtreder op Zich. Kijkend naar de plaatsvervanger van de zondaar en de zekerheid die Hij biedt, kan de Heer Jehovah rechtvaardig zijn en toch de rechtvaardigmaker van hem zijn, die in Jezus gelooft. Aan hem, die Jezus aanvaardt als zijn gerechtigheid, als zijn enige hoop, wordt vergeving aangekondigd, want God is in de Christus de wereld met zichzelf verzoenende. De rechtvaardigheid, waarheid en heiligheid van Christus, welke door de wet worden geëist, vormen een kanaal waardoor genade gecommuniceerd wordt naar de berouwvolle, gelovige zondaar.

Zij die niet in Jezus Christus geloven, worden niet verzoend met God. Maar zij, die in Hem vertrouwen schuilen in Christus bij God. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." Door de toegerekende gerechtigheid van Christus, mag de zondaar voelen dat hij vergeven is en mag hij weten dat de wet hem niet langer veroordeelt, omdat hij (door Christus) in harmonie leeft met al de voorschriften van de wet. Het is zijn voorrecht om zichzelf als zondeloos te beschouwen wanneer hij leest en nadenkt over de oordelen die zullen komen over de ongelovigen en de zondaars. Door het geloof mag hij beslag leggen op de gerechtigheid van Christus en hij beantwoordt de grote liefde van God met liefde en dankbaarheid voor het geven van Zijn enige Zoon, die gestorven is zodat de Hij licht van leven en onsterfelijkheid kon brengen door middel van het evangelie.

=YI Nov 29,1894, al. 1-3;RH 12-22-91, 3-1-92; GCB 2-25-95; YI 12-6-94, 12-13-94; ST 12-9-97

Donderdag 5/6: (De zekerheid van het Universum; Rom. 3:10,23; 1 Kor. 2:2; 15:3; Gal. 6:14)

De dood van Christus aan het kruis heeft de vernietiging verzekerd van hem, die de macht heeft over de dood en die de oorsprong van de zonde is. Als satan vernietigd is, zal niemand meer de zonde uitproberen. De verzoening zal nooit meer herhaald worden en er zal geen risico meer zijn voor een nieuwe opstand in het universum van God. Alleen dat wat ons op effectieve manier van de zonde kan afhouden in deze wereld, zal maken dat er geen zonde meer kan plaatsvinden in de hemel. De betekenis van de dood van Christus zal door alle heiligen en engelen begrepen worden. De gevallen mens kon zijn huis in het paradijs van God niet behouden zonder het Lam van God dat geslacht is van de grondlegging der wereld af. Zullen we dan niet het kruis van Christus verhogen? De engelen zullen eer en heerlijkheid betonen aan Christus, omdat zelfs zij niet beschermd zijn, behalve als ze zien op het lijden van de Zoon van God. Het is door de doeltreffendheid van het kruis dat de engelen van de hemel behoed worden voor afval. Zonder het kruis zouden zij niet meer beschermd zijn tegen de boze dan de engelen waren voor de zondeval van satan. De volmaaktheid van engelen heeft gefaald in de Hof van Eden, het glorieuze paradijs. Iedereen die op aarde en in de hemel beschermd wil zijn, moet opkijken naar het Lam van God.

Het plan van verlossing, dat tot uiting is gekomen door de gerechtigheid en de liefde van God, voorziet in een eeuwige bescherming tegen afvalligheid in zowel een ongevallen wereld als voor hen die verlost zullen worden door het bloed van het Lam. Onze enige hoop is een volmaakt vertrouwen in het bloed van Hem, die volkomen kan behouden, wie door Hem tot God gaan. De dood van Christus op het kruis van Calvarie is onze enige hoop in deze wereld en het zal ons onderwerp zijn in de toekomstige wereld. O, we begrijpen de waarde van de verzoening niet voldoende! Als we dat zouden doen, dan zouden we er meer over spreken. De gave van God in Zijn geliefde Zoon was de uitdrukking van een onbegrijpelijke liefde. Het was alles wat God kon doen om de heerlijkheid van Zijn wet te bewaren en toch de overtreder te behouden...

Zonder het kruis kan de mens geen verbinding hebben met de Vader. Op haar is al onze hoop gevestigd. Zie op het kruis mag de christen zijn weg vervolgen als overwinnaar. Want van het kruis stroomt het licht van de liefde van de Heiland. Als de zondaar reikt naar het kruis en opkijkt naar de Ene, die gestorven is om hem te redden, dan reikt hij naar de hoogste plaats die een mens kan bereiken. Het licht van de kennis van de heerlijkheid van God is geopenbaard in Jezus Christus. En de woorden van vergeving worden gesproken: Leef, O schuldige zondaars, leef. Uw berouw is aanvaard, want Ik heb de losprijs voldaan. =5BC 1132-1133; ST 1-16-96, 12-30-89; BEcho 7-15-93

Vrijdag 6/6: (De doeltreffendheid van het kruis; Efeziërs 2:4-7; 3:15)

De uitwerking van het grote plan van verlossing, dat geopenbaard is in de geschiedenis van deze wereld, is niet alleen voor mensen, maar ook voor engelen een openbaring van de Vader. Hierin zien we enerzijds het werk van satan in het degraderen en vernietigen van de mensheid door de zonde en anderzijds het werk van God in het herstellen en verhogen van de mens door de genade van Christus. Elke ziel die een rechtvaardig karakter ontwikkelt en de macht van de boze weerstaat, is een getuigenis tegen de valse aantijgingen van satan tegen Gods heerschappij. In alle eeuwigheid zal de verheffing van de wil van de verlostten een getuigenis zijn van Gods liefde en genade. Dit wordt in heel mooie woorden door Paulus aldus weergegeven: "God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, 5 ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus" [Efeziërs 2:4-7].

In alle eeuwen zal het afstotende karakter van de zonde te zien zijn in wat het de Vader en de Zoon heeft gekost, de vernedering, het lijden en de dood van Christus. Alle werelden zullen zien op Hem als het levende bewijs van de slechtheid van de zonde. Want in Zijn goddelijke verschijning zal Hij de merktekens van de vloek dragen. Hij is in het midden van de troon als een Lam dat geslacht is.

Niet alleen mensen, maar ook engelen zullen eer en heerlijkheid geven aan de Verlosser, want ook zij zijn alleen beschermd door het lijden van de Zoon van God.

Het is door de doeltreffendheid van het kruis dat de inwoners van de niet-gevallen werelden beschermd zijn tegen afval. Daarin zijn de misleidingen van satan op effectieve wijze ontmaskerd en zijn aanspraken zijn weerlegd. Niet alleen zij, die zijn gewassen in het bloed van Christus, maar ook de heilige engelen, worden tot Hem getrokken door Zijn Koninklijke daad van het geven van Zijn leven voor de zonden van de wereld. Gods handelen met de opstand van satan is gerechtvaardigd voor het hele universum. De gerechtigheid en genade van God zijn volledig rechtvaardig verklaard, zodat, in alle eeuwigheid, er nooit meer een opstand zal plaatsvinden. Dit is de betekenis van Zijn woorden toen Hij voor de laatste keer in de tempel leerde, met zijn offerdood in het vooruitzicht: "Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden en als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken" (Joh 12:31,32). Zal ik, "naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt," niet alleen de aarde, maar ook de hemel tot Mij trekken. Efeziërs 3:15.

=BTS Dec 1, 1907, al.1,3-4; DA 760-764

Citaten uit de les: 5BC 1132.

Vedere studie: DA 744-757, 758-764

Christus was bekleed met het recht om onsterfelijkheid te verlenen. Het leven dat Hij in Zijn menselijkheid heeft neergelegd, heeft Hij weer opgenomen en teruggegeven aan de mensheid. =YI Aug 4, 1898, al. 5

Sabbat 7/6: (Voortdurend levend; Openbaring 1:12-18)

Lees Openbaring 1:12-18. Dit is degene die vandaag tegen ons zegt: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." Blijf U vastklampen aan Hem. Ik smeed u, onteer uw Verlosser niet door u van Hem af te keren en hulp bij mensen te zoeken. Help hen die zwak zijn in hun geloof door hen uw vertrouwen in God te tonen. Ontmoedig deze zielen niet door te leunen op menselijke steun. Beledig de Heiland niet door u van Zijn beloften af te wenden, van de volheid van Zijn liefde en u te keren naar menselijke hulpmiddelen. Spreek geen woord van twijfel uit over de Ene die van u houdt, aan wie u toebehoort door schepping en verlossing. Ga niet om hulp vragen bij hen die net zo afhankelijk zijn als u. Christus heeft verklaard: "Zonder mij kunt gij niets doen." " Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven."....

Wanneer u hulp nodig heeft, ga naar Hem, de enige die uw zonden weg kan nemen. Geen mens kan dit werk doen. Waarom dan gaat u naar mensen voor wijsheid? "Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden."

Kom tot Christus in uw onwaardigheid en hulpeloosheid en zeg: "Heer, red mij, of ik verga." Van Hem kunt u de veelkleurige wijsheid van God leren, wijsheid, kostbaarder dan woorden kunnen uitdrukken. "Bidt en u zal gegeven worden.".....

Iedereen wordt uitgenodigd om te eten van het brood des levens. Het is belangrijk voor ons huidig en eeuwig geluk om deze uitnodiging te aanvaarden. Laten wij, wanneer wij behoefte hebben aan leiding en raad, direct naar die Ene gaan die zegt: "Ik weet uw werken." "Ik ben ... de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden." Onze Heer ligt niet in het nieuwe graf van Jozef. Hij heeft over het graf heen verkondigd: "Ik ben de opstanding en het leven". Breng dan uw verdriet en moeilijkheden niet bij mensen. Vertoon uzelf aan Hem, die in staat is om "oneindig veel meer te doen" dan u kunt vragen of denken. Hij weet precies hoe Hij arme, bevende zielen moet bijstaan. Keer u niet af van de liefdevolle, meelevende Verlosser naar menselijke vrienden, die, hoewel ze u het beste van zichzelf kunnen geven, u naar het verkeerde kunnen leiden. Breng al uw problemen naar Jezus. Werp uw hulpeloze ziel op Hem, die niet alleen uw lasten opneemt, maar u ook zal ontvangen, versterken en troosten. Hij is de grote Heelmeester van alle kwalen.

=RH Nov 19, 1901, al. 6,8,10; LHU 204; TMK 360

Zondag 8/6: (Het verhaal van de opstanding - 1 Matteüs 27:62-66)

De moordenaars van Jezus hebben alles gedaan wat maar mogelijk was om Zijn lichaam in het graf te houden. Op de dag volgend op de dag van de Voorbereiding, gingen de opperpriesters en de Farizeeën naar Pilatus en zeiden: "Heer, wij hebben ons herinnerd, dat die verleider bij zijn leven gezegd heeft: Na drie dagen word Ik opgewekt. Geef daarom bevel het graf te verzekeren tot de derde dag; anders konden zijn discipelen Hem komen stelen, en tot het volk zeggen: Hij is opgewekt uit de doden, en de laatste dwaling zou erger zijn dan de eerste." (Matteüs 27:65-66).

Opdat de voorspelling van Christus niet uit zou komen, hebben zij aan de steen van het graf het Romeinse zegel gehecht en plaatsen er omheen een afdeling soldaten. Hoe weinig beseften deze moordenaars hoe waardeloos hun inspanningen waren om het lichaam van Jezus in het graf te houden. Dezelfde voorzorgsmaatregelen die zij hadden genomen, waren door God ontworpen om de feiten van de opstanding te bewijzen...

Vroeg op de ochtend van de opstanding, voordat iemand bij de graf was aangekomen, was er een zware aardbeving. De machtigste engel van de hemel, hij die de positie beklede die satan had verloren, ontving zijn opdracht van de Vader; en bekleed met de wapenrusting van de hemel, verdreef hij de duisternis van zijn pad. Zijn gezicht was als de bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. De Romeinse garde was bezig met hun vermoeiende wacht, toen deze engel naar de aarde kwam en zij in staat werden gesteld om dit schouwspel te zien; want ze hadden een getuigenis over te brengen van de opstanding van Christus. Het licht van de hemel omcirkelde het graf en de hele hemel werd verlicht door de heerlijkheid van de engel. De engel naderde het graf en nadat hij de steen had weggerold alsof het een kiezelsteen was, ging hij erop zitten. Toen hoorde men zijn stem: Zoon van God, kom naar buiten, uw Vader roept u, en Jezus kwam naar buiten met de tred van een machtige overwinnaar. Er was een uitbarsting van triomf van de hemelse familie, die op Hem wachtte om Hem te verwelkomen. En de machtige engel, gevolgd door een hemels leger, boog voor Hem neer in aanbidding toen Hij, de Heerser van de hemel, over het gehuurde graf van Jozef heen verkondigde: "Ik ben de opstanding en het leven." Allen verenigden zich in het lied: "Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren! Gij alleen zijt heilig. ... Uw gerichten zijn openbaar geworden. . "die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende."

= YI July 28, 1898, al. 5-8; YI 8-4-98, 8-11-98, 4-25-01; RH 12-28-97; DA 756-759; 12MR 385-387; 5BC 1108-1109; 3SP 178-182; 1SG 60-65

Maandag 9/6: (Het verhaal van de wederopstanding – 2; Lukas 24: 36-39)

De twee discipelen hadden gedacht dat zij vermoeid waren, maar nu is hun kracht vernieuwd. De ontgoocheling is voorbij. Zij stoppen niet voor eten, evenmin hebben zij er behoefte aan, maar haasten zich om terug te keren op hun voetstappen op het ruwe pad die zij zo pas met Jezus hebben bewandeld.

Zij hebben een boodschap van vreugde te verkondigen aan hun treurende broeders. Zij hebben Jezus gezien en met Hem gesproken. Hij is uit de dood opgestaan. Hun harten zijn een en al licht en vreugde en vrede.

Zij spoeden zich op hun weg door de verduisterde straten en klimmen naar het bovenvertrek. Binnen is het stil maar na herhaaldelijk kloppen horen zij de grendel schuiven. De deur wordt voorzichtig geopend en zorgvuldig weer achter hen vergrendeld. Nauwelijks hebben zij het fantastische verhaal van hun wandeling naar Emmaüs tegen de ongelovige volgelingen verteld, als zij tot hun verbazing een andere in hun midden zien. Het is Jezus. De grendels en bouten zijn niet teruggetrokken. Zij hebben geen voetstappen gehoord en zijn doodsbang. Hun verbazing wordt groter als zij Zijn stem horen zeggen: "Vrede zij met u" en verder gaat met het geruststellen van de doodsbange discipelen: "Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart? Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb." "En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier iets te eten? En zij gaven Hem een stuk van een gebraden vis, en van honigraten. En Hij nam het en at het voor hun ogen. Hij zeide tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden. Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen." (Lucas 24: 41-48 ev).....

Wij hebben een groot werk te doen om getuigen te zijn van de vervulling van Gods woord. En "altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is." Het is noodzakelijk dat wij in deze tijden van vrede bekend raken met de profetieën die de gebeurtenissen voorspellen die in onze tijd zullen plaatsvinden; dat, net zoals bij de discipelen onze gedachten alleen nog verfrist om bemoedigd te worden en dat dezelfde beproeving die ons schijnbaar verwacht, juist een toren van kracht wordt en een getuigenis dat God het ware woord der profetie aan het volbrengen is.

=ST Jan 20, 1888, al. 12-13,16; 3SP 216-219; DA 802-805

Dinsdag 10/6: (Het gaf kracht aan een beweging; Handelingen 3:14-16)

Toen Jezus stierf, dachten de priesters dat er geen wonderen meer verricht zouden worden, dat de opwinding zou uitsterven en dat de mensen weer naar de menselijke tradities zouden terugkeren. Maar zie daar! Midden onder hen waren de discipelen wonderen aan het verrichten en de mensen waren vol verwondering.

Jezus was gekruisigd en zij vroegen zich af waar Zijn volgelingen deze kracht vandaan hadden. Toen Hij in leven was, dachten zij dat Hij hen kracht gaf, maar toen Hij gestorven was hadden ze verwacht dat de wonderen zouden ophouden.

Petrus begreep hun verwarring en zei tot hen: "Mannen van Israël, wat verwondert gij u hierover, of wat staart gij ons aan, alsof wij door eigen kracht of godsvrucht deze hadden doen lopen? De God van Abraham en Isaak en Jakob, de God onzer vaders, heeft zijn knecht Jezus verheerlijkt, die gij hebt overgeleverd en verloochend ten overstaan van Pilatus, ofschoon deze oordeelde, dat men Hem moest loslaten. Doch gij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend." (Handelingen 3:12-16 ev).

De hogepriesters en ouderlingen konden deze woorden niet verdragen en in hun opdracht werden Petrus en Johannes gearresteerd en in de gevangenis gezet. Maar duizenden hadden zich bekeerd en geloofden in de wederopstanding en verrijzenis van Christus door enkel naar een van de toespraken van de discipelen te luisteren. De priesters en ouderlingen waren bezorgd. Ze hadden Jezus gedood zodat de gedachten van het volk naar hen zou terugkeren, maar de situatie was erger dan voorheen. Ze zijn openlijk beschuldigd door de discipelen van het vermoorden van de Zoon van God en ze konden niet vaststellen tot hoever deze dingen zouden kunnen uitgroeien of hoe zij zelf zouden worden gezien door het volk. Ze hadden al te graag Petrus en Johannes willen doden, maar durfden dat niet uit angst voor het volk.

De volgende dag werden de discipelen voor de raad gebracht. Dezelfde mannen die vol enthousiasme het bloed van de Rechtvaardige hadden geëist, waren aanwezig. Ze hadden Petrus Jezus horen verloochenen met verwensingen en vloeken toen hij beschuldigd werd één van zijn discipelen te zijn en zij hoopten hem weer te kunnen intimideren. Maar Petrus was bekeerd en hij zag nu een kans om de smet van die onbezonnen, laffe ontkenning te verwijderen en de naam die hij onteerd had te verhogen. Met heilige schaamteloosheid en in de kracht van de Geest, verklaarde hij onverschrokken tot hen: "dat door de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër, die gij gekruisigd hebt, maar die God heeft opgewekt uit de doden, dat door die naam deze hier gezond voor u staat." (Handelingen 4: 10-12 ev.)

= EW 192-193; YI 10-4-00, 10-11-00; RH 4-22-90, 1-24-99; BTS 10-1-16; ST 5-12-98, 8-9-05; AA 57-61; UL 78

Woensdag 11/6: (Gegeven gezag om te getuigen; Filippenzen 3:7-14)

"Maar één ding doe ik." Paulus deed veel dingen. Hij was een wijze onderwijzer. Zijn brieven aan de verschillende gemeenten staan bol van leerzame lessen. Hij oefende met zijn handen zijn vak uit en verdiende op die manier zijn brood. "Deze handen," zei hij, "hebben in mijn behoeften ... voorzien." Hij droeg een zware last voor de gemeenten met zich mee en zocht in alle oprechtheid naar mogelijkheden om hen op de juiste weg te leiden.

Maar Paulus liet niets toe wat hem van dat ene overheersende doel van zijn leven zou kunnen afleiden. In al zijn drukke activiteiten heeft hij nooit zijn doel uit het oog verloren – om met alles wat in hem was te streven naar de beloning van zijn hoge roeping. Een doel hield hij zich vastberaden voor ogen – om trouw te zijn aan Christus, die, toen Paulus Zijn naam belasterde en gebruikmakend van alle macht die hij tot zijn beschikking had om anderen aan te zetten tot godslastering, zich aan Hem heeft geopenbaard ...

Mijn beste medewerkers, laat het grote doel die Paulus aanspoorde om verder te gaan, ondanks ontbering en moeilijkheden, u ertoe leiden uzelf volledig te wijden aan Gods dienst. Aardse bekingen zullen zich aanmelden om uw aandacht af te leiden van de Here Jezus, maar ga, alle last op zij leggend en de zonde die ons zo gemakkelijk overvalt, voort naar het hemelse doel door aan de wereld, de engelen en de mensheid te laten zien dat de hoop Gods aangezicht te mogen zien alle moeite en opoffering waard is dat het verwerven van die hoop vereist...

Stap naar voren bij de oproep van God. Wanneer Hij een taak geeft om in Zijn naam te doen, pak dat werk in volle overtuiging op. Misschien ziet u door de bomen het bos niet. Complexe situaties zullen u misschien omringen. Anderen zullen u vertellen over beren op de weg. Ga niettemin door en zeg: de Heer wil dat dit werk wordt gedaan en ik zal trouw mijn deel doen. Ik zal niet falen en evenmin zal ik ontmoedigd raken.

Af en toe schijnt de arm van geloof te kort om zelfs het gewaad van de Heiland aan te raken, maar daar staat de belofte, met God er achter: "Als gij dan roept, zal de HERE antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik. Wanneer gij uit uw midden het juk wegdoet, het wijzen met de vinger en het spreken van boosheid nalaat, wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. En de HERE zal u voortdurend leiden." (Je. 58:9-11 ev.)

Het zijn niet onze inspanningen die de overwinning brengen; het is God zien achter de belofte en in Hem geloven en op Hem vertrouwen. Grijp in vertrouwen de hand van oneindige macht. De Heer is betrouwbaar, die beloofd heeft.

=RH Dec 29, 1910, al.3-4,6-8; RH 4-22-90, 4-29-90, 1-24-99; ST 5-12-98, 8-9-05; AA 319-21; EW 192-6

Donderdag 12/6: (Garanties voor onze eigen opstanding; 1 Korintiërs 15:20)

Johannes presenteert aan ons de liefde van de Vader voor de mensenkinderen. De liefde van God is aan ons geopenbaard door het geschenk van Zijn geliefde Zoon. De apostel kan geen woorden vinden om de grootsheid en de tederheid van Zijn liefde te beschrijven, maar hij roept de wereld op om deze te aanschouwen. Dit moet ons werk worden. Wij moeten onze medemens wijzen op de liefde van God die zich heeft geopenbaard door de oneindige prijs van Golgotha. Jezus was één met de Vader, Hij deelde in Zijn heerlijkheid en zaligheid. God heeft een oneindig offer gebracht toen Hij Zijn geliefde Zoon gaf om voor de wereld te sterven, maar weinigen hebben waardering voor deze grote liefde, die getoond is aan een gevallen ras. Degenen die wel waardering daarvoor hebben, worden niet met sympathie door de wereld bekeken. De apostel zegt: (1 Johannes 3:1-3 ...).

We hebben een grote opdracht voor ons liggen om niet alleen onze karakters te vormen voor het eeuwige leven, maar ook om erop toe te zien dat anderen uitgerust worden voor het hemelse koninkrijk. Wij moeten onze voorkeuren en onze gewoontes eenvoudiger maken. Wij kunnen ons niet veroorloven om hand in hand te lopen met de wereld en haar gewoontes en mode te volgen. Wij moeten natuurlijk blijven, niet gekunsteld. En hoe mooi is het natuurlijke in tegenstelling tot de namaak!

Wij zouden harten moeten hebben die overlopen van sympathie voor de zielen voor wie Christus gestorven is. Wij zouden moeten proberen onze kinderen op te voeden met ontzag voor God, hen te leren dat Christus voor hen is gestorven en dat zij kosteloos verlossing kunnen krijgen. Het zal nog maar een korte tijd zijn voordat Jezus weer komt om Zijn kinderen te redden en om de laatste hand te leggen aan hun onsterfelijkheid. "Dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijkheid aangedaan heeft." De graven zullen open gaan en de doden zullen zegevierend tevoorschijn komen, roepend: "Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?" Onze geliefden die in Jezus zijn ingeslapen, zullen voortkomen gekleed in onsterfelijkheid. En als de verlostenaars naar de hemel zullen rijzen, zullen de deuren van de heilige stad openzwaaien en degenen die de waarheid hebben bewaard zullen binnengaan. Een stem, mooier dan welke muziek ooit door stervelingen gehoord, zal gehoord worden, zeggende: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af." Dan zullen de rechtvaardigen hun beloning ontvangen.

Hun levens zullen in de pas lopen met het leven van Jehovah. Zij zullen hun kronen aan de voeten van de Verlosser werpen, de gouden harpen aanraken en de hemel overladen met rijke muziek.

=ST Apr 15, 1889, al.1-2,4-5; GC 549; 6BC 1092; AA 319-321; FLB 180; TMK 362; HP 353

Vrijdag 13/6: ("Gij zult ook leven"; Johannes 14:19)

Nadat Hij verklaard had dat de wereld Hem niet meer zou zien, voegde Jezus eraan toe: "Maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven." Hij zinspeelde op Zijn leven na de opstanding. Hij zou hen niet troosteloos achterlaten, maar Hij openbaarde Zich aan hen na Zijn opstanding, zodat zij Hem niet als dood zouden beschouwen, liggend in Jozefs nieuwe graf, maar als een levende Verlosser, Eén die Zijn leven neer kon leggen en het weer kon oppakken.

"Want Ik leef en gij zult leven." (Johannes 10:15-18). Hij stierf opdat wie dan ook, die in Hem geloofd het eeuwige leven zal hebben, want "allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel."

"Omdat ik leef zult gij ook leven", want ik zal u uit uw graf halen, omdat deze macht aan Mij is gegeven...

O, als wij maar wisten en konden beseffen wat Jezus voor ons betekent, wat een hoeveelheid onnodige bezorgdheid zou voor altijd terzijde worden gelegd! Ongeloof zou weggevaagd worden. Dan zou de Here Jezus aan ons de waarde van een menselijke ziel kunnen openbaren. Dan zou iedere stem gehoord worden net als de stem van Johannes: "En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft." Schitterende verklaring! Laat de zielen die besluiteloos en aarzelend zijn, in God geloven en niet langer twijfel en ongeloof koesteren, want zij hebben de belofte dat Christus Zijn belang vereenzelvigd met de onze. Wees moedig, geloof alleen en geef de strijd niet op.

Waarachtig als de liefde van een moeder voor haar kind, is de liefde van Jezus voor ons. Het blijft onveranderlijk net als Hijzelf. De geliefde Heiland faalt niet, evenmin is Hij ontmoedigd en als wij één met Hem zijn, zal ons geloof van dezelfde blijvende aard zijn. Wij zullen ons aan Jezus vastklampen met een onverzettelijk geloof, afstand doen van onze eigen wil en manier van handelen en ze aan Hem overgeven en ons hart verbinden aan Zijn grote hart van liefde. Wij zullen leven zoals Hij leeft, werken zoals Hij werkt en omdat wij op Hem vertrouwen voor hulp, zullen wij niet falen of ontmoedigd worden in het grote werk om onze ziel en de zielen van anderen te redden. O, wat een liefde, wat een weergaloze liefde! Hij zal niet falen of ontmoedigd worden in zijn toezicht op onze belangen, om ons op te roepen op te stijgen naar een edeler en reiner leven. Wij moeten dichterbij de troon van God komen waar wij de atmosfeer van de hemel kunnen inademen en door de genade van God worden toegestaan om Hem te verheerlijken, die Ene, "alles aan hem bekoorlijkheid," en "uitblinkend boven tienduizend."

=ST Nov 23, 1891, al.7,11-12; YI 11-18-97; 5BC 1113-1114; DA 480-484

Verdere studie: DA 785-786

===Les 12: 14-20 Juni

De doeltreffendheid van Zijn priesterschap

De bemiddeling van Christus is met een doorboord en gebroken lichaam. Het is een bemiddeling van een rein en overwinnend leven, het pleiten van alle wonden van Gogoltha. Het is de bemiddeling van onze Hogepriester, die ontroerd is door het meevoelen met onze zwakheden en die op elke manier net als wij is verzocht, doch zonder zonde is. = ST 9 maart 1888, al. 15

Sabbat 14/6: (Onze ware Priester; Hebreeën 8:1)

De kerk kan af en toe door een Predikant bezocht worden en toch een groeiende kerk zijn, want Jezus is onze Priester. We moeten nooit denken dat we alleen gelaten zijn. Jezus laat nooit de kudde van Zijn weide in de steek. "Hij heeft, juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan".

De menselijke priester mag zijn best doen om u in al uw moeilijkheden te helpen, maar hij is een sterfelijk mens en kan u geen andere dienst bewijzen dan u te wijzen op de ware Priester. Hij moet al zijn werk doen in totale afhankelijkheid van God, en u moet uw werk doen. U heeft dezelfde bron als hij waaruit u licht en kracht ontvangt en op elk moment van nood, mag u vrijmoedig tot de troon van genade komen. Van de bovengenoemde Priester is geschreven (Hebr. 8:1-2): "De hoofdzak van ons onderwerp is, dat wij zulk een hogepriester hebben, die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen, de dienst verrichtende in het heiligdom, in de ware tabernakel, die de Here opgericht heeft, en niet een mens".

Aardse priesters zijn mensen met dezelfde verlangens als wij en de Heer wil dat Zijn volk tot Hem komt met de volle zekerheid van geloof. U kunt Jezus alles vertellen en Hij zal nooit misbruik maken van uw zwakte. Hij heeft altijd geleefd om voor u te bemiddelen. "Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham. Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden..." (Hebr. 2:16-18; 4:15-16).

Zal dan niet elk kind van God met deze beloften tot Jezus komen in de volle zekerheid des geloofs? Zal de kerk dan niet sterk zijn in de Heer en in de kracht van Zijn macht? Zal het volk van God begrijpen dat zij, hoewel verstoken de van continue aanwezigheid van een predikant, de bediening van Jezus kunnen hebben? Ze kunnen tot Hem gaan en sterk worden in Zijn kracht. De reden waarom er zoveel zwakken zijn in de kerk, is omdat zij niet in geloof tot Jezus komen. Ze zijn niet betrokken in Zijn dienst. Zij hebben van zichzelf geen wortels, omdat Christus niet door geloof in hun harten woont.

=RH 17 jan 1893, al.11-12, 14-15; GC 412-417

Zondag 15/6: (Aanwijzingen uit het oude heiligdom; Exodus 25:9,40)

De Heer gaf een belangrijke les aan Zijn volk door alle eeuwen heen toen Hij aan Mozes op de berg instructies gaf betreffende het bouwen het tabernakel. In dat werk verlangde Hij perfectie in elk detail. Mozes was vakkundig in al de kennis van de Egyptenaren. Hij had kennis van God en Gods doelen waren hem geopenbaard in visioenen, maar hij wist niet hoe hij moest graveren en borduren. Toen vertelde God hem zelf hoe het werk gedaan moest worden. Hij heeft bij name de personen genoemd van wie Hij verlangde dat ze een bepaald werk zouden doen. Besaleël moest de architect worden. Deze man behoorde tot de stam van Juda, een stam over wie het God behaagde om hen de eer te geven ...

“En zie, Ik heb naast hem gesteld Oholiab, de zoon van Achisamak, uit de stam Dan; in het hart van ieder die kunstvaardig is, heb Ik wijsheid gelegd. Zij zullen alles maken, wat Ik u geboden heb: de tent der samenkomst, de ark voor de getuigenis, het verzoendeksel dat daarop ligt, en al het gerei der tent, de tafel met haar gerei, de kandelaar van louter goud met al zijn gerei, het reukofferaltaar, het brandofferaltaar met al zijn gerei” (Ex 31:6-9).

De Here eist oprechtheid in de kleinste als ook de grootste zaken. Zij die uiteindelijk geaccepteerd worden als leden van het hemels gericht, zullen mannen en vrouwen zijn die hier op aarde gezocht hebben om wil des Heren te doen in elke aspect. Zij hebben gezocht om op hun aardse werken het stempel van de hemel te drukken. Om te zorgen dat de aardse tabernakel het hemelse vertegenwoordigt, moeten alle onderdelen perfect zijn en het moet tot in de kleinste details zijn als het voorbeeld in de hemel. Zo is het ook met de karakters van hen, die uiteindelijk geaccepteerd worden door de hemel. Gods Zoon kwam naar de aarde, zodat in Hem mannen en vrouwen een voorbeeld mochten hebben van de perfecte karakters, die God alleen kan accepteren. Door de genade van Christus werd elke voorziening gemaakt voor de redding van de menselijke familie. Het is mogelijk om elke handeling, gedaan door hen die belijden christenen te zijn, net zo rein te laten zijn als de daden van Christus. En de ziel die de verdiensten van het karakter van Christus accepteert en zich de verdiensten van Zijn leven toe-eigent, is in Gods ogen net zo dierbaar als Zijn eigen geliefde Zoon.

Oprecht en onvervalst geloof zijn voor Hem als goud en wierook en mirre, de gaven van de wijze mannen aan het Kind in Bethlehem en het bewijs van hun geloof in Hem als de beloofde Messias.
=RH 11 Jan, 1912, al. 10-12,14-16; ST 6-24-86; PP 350-355; GC 412-416; Ed 35-37

Maandag 16/6: (Alle aanwijzingen leiden naar Hem; Joh 1:29)

God geeft mensen een proeftijd in deze wereld, zodat hun principes sterk bevestigd mogen worden in het goede, om zo de mogelijkheid tot zonde te voorkomen in het toekomstig leven en om zo het geluk en zekerheid van allen te verzekeren. Alleen door de verzoening van Gods Zoon, kon kracht aan de mens gegeven worden om hem te bevestigen in rechtvaardigheid en om hem geschikt te maken voor de hemel. Het bloed van Christus is het eeuwige tegengif voor zonde. Het agressieve karakter van de zonde is te zien in de vernedering die Gods Zoon heeft moeten betalen in lijden en dood. Alle werelden zagen in Hem een levende getuigenis voor de slechtheid van de zonde, want in Zijn heilige staat heeft Hij de tekenen van de vloek gedragen. Hij is in het midden van de troon als het Lam dat geslacht is. De verlost en levendige indrukken hebben van het hatelijk karakter van de zonde, wanneer zij Hem zullen zien die voor hun overtredingen gestorven is. Het waardevolle van het Offer zal ten volle gerealiseerd worden als de met bloed gewassen menigte volledig begrijpt hoe God een nieuwe en levende weg voor de redding van de mens heeft gemaakt, door de vereniging van het menselijke en het goddelijke in Christus...

De grootste gave die God de mensen kon schenken, werd geschonken in het geven van Zijn geliefde Zoon. De apostel zegt: “Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” Niets werd achtergehouden. Er zal nooit nog een tweede proeftijd gegeven worden. Als de onbeschrijfelijke gave van God de mens niet tot bekering leidt, dan is er niets dat ooit zijn hart zal bewegen. Er is geen reserve kracht achtergehouden die op zijn geweten zal inwerken en zijn verstand zal aanwakken. Gods volle karakter werd in Zijn Zoon geopenbaard, de hele reeks van hemelse mogelijkheden is ten toon gespreid voor het aanvaarden van de mens in de Zoon van Die Enige Almachtige. De weg voor de terugkeer van de mens naar God en de hemel kent geen barrières. De oneindige diepten van de liefde van de Heiland werd getoond en als deze manifestatie van Gods liefde voor de menskinderen hen er niet toe brengt tot Hem aangetrokken te worden, dan is er niets dat dit ooit kan doen...

De aandacht van de bewoners van de werelden zal gericht worden op het kruis van Christus, dat omringd is door het buitengewone en eeuwige belang van heerlijkheid. De verbeelding raakt uitgeput om het wonderbare werk van verlossing te begrijpen. Het verlossingsplan is te groot om volledig door de mens begrepen te worden. Het is zo groot dat het ons verstand te boven gaat.

=ST Dec 30, 1889, al. 3,6,8; RH 11-11-90, 6-21-92, ST 6-27-92; ST 7-4-92

Dinsdag 17/6: (Onze Hoge Priester; Hebreeën 7:25)

Christus als de grote Hogepriester, die een perfecte verzoening doet voor zonde, staat alleen in Zijn goddelijke majesteit en heerlijkheid. Andere hogepriesters waren alleen een type en toen Hij kwam, kwam er een eind aan hun dienst. "Hij heeft doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan (Heb 7:24-27; 10:19-24)..

Mensen, die onderworpen zijn aan verleiding, moeten eraan denken dat in de hemelse gewesten zij een Hogepriester hebben, die meevoelt met hun zonden, omdat Hij op dezelfde wijze als hen is verleid. En laten zij, die verantwoordelijke posities bekleden er speciaal aan denken dat zij onderworpen zijn aan verleiding en dat ze totaal afhankelijk zijn van de verdiensten van de Heiland. Hoe geheiligd het werk waartoe ze geroepen zijn ook is, ze blijven zondaars, die alleen gered kunnen worden door de genade van Christus. Op een dag zullen zij voor Gods troon staan, gered door het bloed van het Lam of veroordeeld tot de straf van de slechten...

Christus is onze Koning – Hij die genoemd wordt Wonderbare Raadman, de Machtige God, de eeuwige Vader, de Vrededorst." Hij is niet alleen onze Koning, maar onze Heiland. Tot Hem kunt u gaan met al uw zorgen. Hoe groot uw zonde ook is, u hoeft niet bang te zijn voor afwijzing. Als u uw broeder pijn hebt gedaan, ga naar hem toe en belijdt het verkeerde dat u hem hebt aangedaan. Los de problemen op die tussen u en hem zijn. Wanneer u dit gedaan hebt, kom tot uw Koning en vraag Hem om vergeving. Hij zal nooit misbruik maken van uw belijdenissen. Hij zal u nooit teleurstellen. Hij heeft beloofd dat Hij uw overtredingen zal vergeven en u zal reinigen van alle onreinheid. De namen van Zijn volk zijn geschreven in Zijn Boek des Levens.

Bedenk dat Christus onze enige hoop is, onze enige toevlucht. Hij "droeg op het kruis onze zonden in Zijn eigen lichaam, omdat wij die dood waren voor de zonde, in gerechtigheid mogen leven." "Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?" (Heb 9:13-15)

=RH Mar 17, 1903, al. 3,5,16-17; RH 3-17-03; ST 3-9-88; SSW 2-1-96; YI 12-13-94; 15MR 99-104; FW 105-108; AG 174; OHC 50; TMK 74

Woensdag 18/6: (Het verschil dat het maakt – 1; Hebreeën 4:16; 9)

Jezus gaf Zijn leven om het eeuwige leven voor mannen en vrouwen zeker te stellen. De Vader waardeert elke ziel, omdat Zijn Zoon die gekocht heeft met het geven van Zijn leven. Elke voorzorg is voor ons genomen om geheiligde kracht te ontvangen, welke ons in staat stelt om verleidingen te overwinnen. Door gehoorzaamheid aan alle regels van God, is de ziel behouden voor het eeuwige leven...

Christus zal de gedachten van mensen verhogen, zuiveren, reinigen van alle vuiligheid, zodat Hij de liefde zonder weergave mag gaan waarderen. Hij leidt hen naar grotere hoogte, waar Hij de schatten van de eeuwigheid aan hen onthult. Hij opent voor hen de grootte van Zijn voorzienigheid en gebiedt hen om de hele openbaring zo goed mogelijk te bevatten. Hij vertelt hen dat in dit boek geschreven is de naam van elk individu, elk detail uit hun geschiedenis, zelf het getal van de haren op hun hoofd. Hij leidt de mens ertoe om te denken aan Gods liefde welke geopenbaard is door het geven van Zijn eniggeboren Zoon om voor deze wereld te sterven.

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe". Zo bewees God Zijn liefde voor de mens. Met Christus gaf Hij de gehele hemel, zodat het morele imago van God hersteld mocht worden in de mens.

De Here Jezus is onze grote Hogepriester, onze Voorspraak in het hemelse gericht. De plechtige positie waarin wij als aanbidders voor Hem staan, wordt niet gewaardeerd. Voor onze huidige en toekomstige voordeel moeten we deze relatie begrijpen. Als wij Zijn kinderen zijn, zijn we samen verenigd in de band van christelijke broederschap, en zullen we elkander liefhebben, zoals Hij gedaan heeft; verenigd in de heilige relatie van zij die gewassen zijn in het bloed van het Lam. Verbonden met Christus in God, moeten we onze broeders liefhebben..

Nu is de tijd voor ons om te werken voor de eeuwigheid. Christus pleit namens ons. Zullen we onszelf offeren als een vrijwillig, Gode welgevallig offer? Zullen we onze zonden bedekken of zullen we ze belijden, zodat wij genade en goedertierenheid mogen vinden wanneer we dat nodig hebben? Terwijl Christus voor ons pleit, zullen we dan de zonde niet verafschuwen, die de oorzaak is van zo'n groot lijden en dood van de Zoon des mensen? Terwijl Jezus zoveel om ons geeft, zullen wij dan ook niet veel om onszelf geven? Zullen wij dan onze zielen niet uitstorten in belijdenis en betrouwen, en de belofte van een nieuw hart ontvangen?

God zegt: "Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons".

=GCB Oct 1, 1899, al. 2,5,13,15; LHU 345

Donderdag 19/6: (Het verschil dat het maakt – 2; Hebreeën 10:19-25)

Er bestaat niet zo iets als neutraliteit in de dienst van God. Hij kan niet tevreden zijn met wat minder is dan algehele toewijding - toewijding van gedachten, stem, geest, elk orgaan van gedachte en lichaam. Het is niet genoeg dat de kruik leeg is. Het moet gevuld zijn met de genade van Christus. Elk persoon die door de waarheid verlicht is, moet Christus vertegenwoordigen. Christus moet van binnenin gevormd worden, de hoop der heerlijkheid. De mens kan de rechtvaardigheid van Christus niet accepteren als een levend blijvend principe in de ziel, zonder een verandering in het hele karakter te ondergaan. Hij moet het vlees eten en het bloed drinken van Gods Zoon, welke het eeuwige leven is voor iedereen die het ontvangt. Zij die overtuigd zijn dat Jezus de Christus is, moeten begrijpen dat zij hun krachten moeten gebruiken in samenwerking met hun Verlosser. Zij moeten Zijn juk dragen en volgens Zijn regels werken.

Wanneer Christus bezit neemt van het fort van de ziel, dan wordt de mens een met Hem. En hij die een is met Christus, die Zijn eenheid bewaard, Hem in zijn hart laat wonen en Zijn geboden gehoorzaamt, is verlost van de valstrikken van de slechte. Verbonden met Christus, vergaart hij voor zichzelf de genadegaven van Christus en wijdt sterkte en kracht en doelen aan de Heer om zielen voor Hem te winnen. Door samen te werken met de Heiland, wordt hij een instrument waardoor God werkt. Wanneer satan dan komt en strijdt om bezit te nemen van de ziel, dan zal hij ondervinden dat Christus hem sterker gemaakt heeft dan een sterke en gewapende man...

Als de belijdende volgelingen van Christus levend geloof uitoefenen in een persoonlijk verlosser, als ze naar Hem opkijken als volledig van Hem afhankelijk, Degene waar hun hoop op het eeuwige leven om draait, dan zouden ze rein, heilig en onbevlekt zijn. Ze zouden met God wandelen. "Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen". (Hebr. 4:15).

God heeft Zijn volk tot "een schouwspel gemaakt voor deze wereld, voor engelen en de mensen". "Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden. En ook de heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis." Zijn kinderen zullen het juk van gevangenschap niet dragen, maar het juk van Christus, die zei "gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb." Over Zijn volk zegt Hij: "Hun zonde en ongerechtigheden zal ik niet meer gedenken." Daarom, "hebben wij een grote priester over het huis Gods, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs." (Hebr. 10:21-23)
=RH Dec 12, 1899, al. 3,5,10,12; SW 3-13-02; 4T 121-122; LHU 321, UL 233

Vrijdag 20/6: (Gereed voor Zijn Verschijning; Efeziërs 5:27, Hooglied 6:10)

Het Heiligdom was de sleutel welke het mysterie van de teleurstelling in 1844 heeft ontsloten. Het opende een kijk op een compleet systeem van waarheid, samenhangende harmonie, erop wijzende dat Gods hand deze grote adventbeweging geleid heeft, omdat het hen de tegenwoordige waarheid geopenbaard heeft toen het de positie en het werk van Zijn volk belichtte. Net zoals de discipelen van Jezus na hun beangstigde nacht van verdriet en teleurstelling, zij "verblijd waren, toen zij de Here zagen," zo verheugden degene zich, die in geloof uitkijken naar Zijn wederkomst. Zij verwachtten dat Hij in heerlijkheid zou verschijnen om Zijn dienaars te belonen. Toen zij in hun hoop teleurgesteld werden, hadden zij het zicht op Jezus verloren en samen met Maria bij het graf riepen ze uit: "Zij hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd." In het Heilige der Heiligen zagen ze Hem weer, hun liefhebbende Hogepriester, die spoedig zou verschijnen als hun Koning en Verlosser. Licht uit het Heiligdom verlichtte het verleden, heden en de toekomst. Zij wisten dat God hen geleid had door Zijn onvervalste voorzienigheid. Net als de eerste discipelen hadden zijzelf gefaald de boodschap te begrijpen die ze hadden ontvangen, maar toch was het in elk opzicht juist...

"Doch wie kan de dag van zijn komst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt?" (Mal. 3:2-3). Zij die op aarde leven wanneer Christus Zijn bemiddeling in het Hemels Heiligdom afgesloten heeft, zullen voor het aangezicht van een Heilige God staan zonder een bemiddelaar. Hun gewaden moeten onbevlekt zijn, hun karakters moeten gereinigd zijn van zonde door het bloed der besprenging. Door de genade van God en hun eigen ijverige inspanningen, moeten zij overwinnaars zijn in de strijd tegen het kwaad. Terwijl het onderzoekend oordeel zich voltrekt in de hemel, en de zonden van berouwvolle gelovigen verwijderd worden uit het heiligdom, zal er een speciaal werk van reiniging onder Gods volk op aarde zijn van het afleggen van zonde. Dit werk wordt duidelijk gemaakt in de boodschap van Openbaring 14.

Wanneer dit werk voltooid gereed zal zijn, dan zullen de volgelingen van Christus gereed zijn voor Zijn verschijning.

"Dan zal het offer van Juda en van Jeruzalem de HERE aangenaam zijn als in de dagen van ouds en als in vroegere jaren." Mal 3:4. Dan zal kerk, die onze Heer voor zichzelf bij zijn komst zal ontvagen, een stralende kerk, zonder vlek of rimpel zijn (Efeziërs 5:27; Hooglied 6:10)

=GC 423, 425; 4MR 242-246; GC 423-426

Citaten uit de les: PP 351-354; DA 756, 757

Verdere studie: GC423-426; PP 350-358

Jezus komt binnenkort terug en we moeten voorbereid zijn om Hem in vrede te ontmoeten. .. Als we enkel maar de Koning kunnen zien in Zijn schoonheid, zullen we voor altijd gezegend zijn. Het voelt alsof ik hardop moet uitroepen: "We gaan naar huis!" =Mar 311

Sabbat 21/6: (De grondgedachte van de Schrift, Hebreeën 9:28)

Een van de meest plechtige en ook glorieuze waarheden die in de Bijbel worden geopenbaard is de wederkomst van Christus om Zijn grote verlossingwerk tot voltooiing te brengen. Aan Gods volk van pelgrims, dat zo lang moest verblijven in "het land en de schaduw des dood" is een kostbare, vreugdevolle hoop geboden in de belofte van Zijn verschijnen, Hij "de opstanding en het leven", die "laat terugkeren die hij verstoten heeft". De leer van de wederkomst is de grondgedachte van de Heilige Schrift. Vanaf de dag dat het eerste mensenpaar met verdrietige schreden Eden de rug toekeerden, hebben de kinderen des geloofs de komst van de Beloofde verwacht om de macht van de vernietiger te breken en hen terug te voeren naar het verloren Paradijs.

Godsmannen uit vroeger tijden zagen uit naar de komst van de Messias in heerlijkheid, als vervulling van hun hoop. Henoch, slechts de zevende in afstamming van hen die in Eden verbleven, die drie eeuwen op aarde wandelde met God, werd toegestaan om van verre de komst van de Verlosser te aanschouwen. Hij verklaarde: "Zie, de Here is gekomen met zijn heilige tienduizenden, om over allen de vierschaar te spannen." Judas 14,15. Aartsvader Job riep in de nacht van zijn beproeving met ongeschonden vertrouwen uit: "Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden. ...zal ik uit mijn vlees God aanschouwen, die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde".

De wederkomst van Christus is door de eeuwen heen de hoop van Zijn volgelingen geweest. De belofte van de Verlosser bij Zijn hemelvaart van de Olijfberg, dat Hij weer zou komen, heeft de toekomst van de discipelen verlicht, en hun harten vervuld met vreugde en hoop, die niet door verdriet en verzoeken kon worden weggenomen. Te midden van lijden en vervolging, was de verwachting en "de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus," de zalige hoop." Toen de Tessalonicenzen vervuld waren met verdriet als zij hun doden begroeven, die op de komst van de heer hadden gehoopt, wees Paulus, hun leraar, hen op de opstanding, die zal plaatsvinden bij de komst van de Verlosser. Dan zullen de doden in Christus opstaan en samen met de levende opgenomen worden en de Here tegemoet gaan in de lucht. "En zó, "zei hij, "zullen wij altijd bij de Here wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden." (1 Tess. 4:16-18, SV) =GC 299, 302; ST 6-24-89, 11-10-87; 1SG 157-165; HP 370, 357; RC 258

Zondag 22/6: (Wachten in de Voorhof; Hebreeën 9:28)

We leven heden ten dage in het tegenbeeld van Grote Verzoendag. Het grote, plechtige afsluitend werk worden voortgezet in het hemelse heiligdom. Ieder mens wordt opgeroepen om zijn bedroefde ziel tot God te buigen en in overeenstemming te brengen met de goddelijke wil. In deze belangrijke tijd stelt de grote vijand zichzelf steeds tussen de mens en diens Schepper, steeds erop uit om Gods volk te scheiden van de liefde van Jezus, om hen uit Zijn beschermende zorg weg te trekken. Deze vijand veroorzaakt de geneigdheid van de ziel tot zelfingenomen trots. Hij brengt mensen ertoe de aandacht die ze God zouden moeten geven, op zichzelf te vestigen. ...

De hele hemel stelt belang in de mens en verlangt diens redding en heil. Dat is het grote doel van God in al Zijn bemoeienissen met mensen. Nu ... pleit Jezus ten gunste van Zijn volk. Het hemelse leger is uiterst verbaasd dat het voor zo weinigen van belang lijkt om bevrijd te zijn van de slavernij van het kwade, dat er slechts weinigen zijn die al wat in hun vermogen ligt willen aanwenden om in overeenstemming met Christus het grote verlossingswerk voor hun bevrijding te willen doen. Als mensen maar onder de sluier zouden kunnen zien, die de werken van de grote misleider, waarmee hij hen vast houdt in de val van bittere wrok en slavernij aan ongerechtigheid verhuult, hoe naarstig zouden ze dan de werken van de duisternis verwerpen, op hun hoede zijn uit vrees om voor verleiding te zwichten. Hoe zorgvuldig zouden ze ieder gebrek dat het beeld van God in hen besmeurt, onder ogen willen zien en verwijderen. Hoe zouden ze zich aan Jezus zijde vastklampen en hoe zouden oprechte smekingen voor een kalmere, gelukkigere, intiemere wandeling met God ten hemel opstijgen. ..

Het pad naar bevrijding van zonde komt eerst door kruisiging van het eigen-ik en strijd met de machten der duisternis. Laat niemand ontmoedigd raken in het zicht van de hevige beproevingen in de tijd van de Jacobs benauwdheid, die nog voor hem ligt. We moeten ijverig en verlangend werken, niet voor die dag van morgen, maar voor vandaag. We moeten NU kennis van de waarheid zoals die in Christus is en ook NU persoonlijk ervaringen met God hebben. In deze kostbare laatste uren van beproeving hebben we een diepe, levende ervaring te winnen. Zo zullen we karakters vormen, die ons zullen verzekeren van onze verlossing ten tijde van moeite en strijd...

Jezus, onze Pleitbezorger, nodigt ons uit om met Hem te wandelen. Hij bepleit de zaak van wie verleid worden, van wie dolen en dwalen en tekort schieten in geloof. Hij streeft ernaar hen op te tillen naar gemeenschap met Hemzelf. Het is Zijn werk Zijn volk te heiligen, hen te reinigen en nobeler te maken en hen te louteren en hun harten te vullen met vrede. Zo maakt Hij hen geschikt voor heerlijkheid, eer en eeuwig leven, voor een erfenis rijker en blijvender dan van welke aardse prins ook.

=RH Aug 12, 1884, al. 5, 7, 10, 14 SW 1-24-05; LHU 283

Maandag 23/6: (Gericht tegen angst; Matt. 25:31-33, 41; 2Thess. 1: 6-9; Heb. 12: 25-29)

Wie zal beweren dat God niet zal doen wat Hij zegt te zullen doen? "God [is] waarachtig en ieder mens leugenachtig" (Rom. 3:4). De Heer zal komen in vlammend vuur om wraak te nemen op die zondaars die God niet kennen en Zijn boodschap niet gehoorzamen. En omdat Hij in Zijn oneindige genade Zijn komst uitstelt om de wereld een grote spanne tijds te geven om tot inkeer te komen, vleien zondaars zichzelf met de gedachte dat Hij nooit zal komen.

In de publieke pers, in de holen van zonde en verderf en ook in de scholen van zogeheten wetenschap is maar één gevoel: Ze krullen hun lippen met hoon en scherts, maken de hen gegeven waarschuwingen belachelijk en kijken op naar de duizenden die niet geloven. Er worden grappen en grollen ten beste gegeven, geestige krantenartikelen gepubliceerd, ten koste van hen die uitzien naar en wachten op Zijn verschijnen, en die, met vrees, zoals Noach, zich voorbereiden op de gebeurtenis. Dit is niet nieuw, maar zo oud als de zonde, zo vals als de vader der leugen.

Terwijl predikanten, boeren, handelaren, juristen, belangrijke en ogenschijnlijk ook goede mensen zeggen: "Het is alles vrede en rust," zal de verwoesting plotseling komen. Lucas geeft de woorden van Christus weer, dat de dag van God komt als een valstrik – het beeld van een dier, in de bos op rooftocht naar prooi en zie, ineens zit hij verstrikt in het verborgen net van de vogelaar.

Geliefde broeders en zuster, Christus komt spoedig. Zal Hij u gereed en wachtend aan treffen? De bruidslampen moeten in gereedheid zijn gebracht en moeten branden. De raderen van Zijn strijdswagen zijn vertraagd vanwege zijn geduld met ons, omdat Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat ieder tot berouw zou geraken en eeuwig leven hebben. Als we met de verlostten staan aan de glazen zee, met citers van God en kronen van heerlijkheid en de onmetelijke eeuwigheid voor ons, dan zullen we zien hoe kort de wachttijd der beproeving eigenlijk was. "Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zó bezig zal vinden" [wakende] (Luk. 12:37).

Ik richt me tot u die deze brief voor zich gebracht krijgen, die leiders bent, die wellicht prinses heten onder het volk: "Reinigt u, gij die de vaten des HEREN draagt. (Jesaja 52:11). Verneder uw ziel voor God. Jezus is in het heiligdom. We zijn in het tijdperk van de grote verzoening. Als het onderzoekend oordeel voor de levenden nog niet is aangevangen, dan zal het toch snel beginnen en op hoe velen zijn de woorden van waarachtig getuigenis van toepassing: "Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God." (Openbaring 3:1-3 ev)

=10MR 265-6; RH 1-12-86, 11-22-98; 10MR 265-267; PP 339-342

Dinsdag 24/6: (Aan de andere kant ... Lukas 21:28)

Diezelfde Jezus, teder en vol mededogen, komt terug. Op de Olijfberg deelde Hij Zijn discipelen de tekenen mee, die aan Zijn komst vooraf zullen gaan. Maar de dag en het uur heeft Hij niet onthuld. De precieze tijd van de wederkomst van de Mensenzoon is een geheimenis van God. De hele wereld is vol bandeloosheid, uitpattingen en oproer, vol goddeloos genieten, en is in slaap, slapend in zinnelijk veilig wanen . . .

Maar Christus zegt: "Zie, Ik kom als een dief." Terzelfder tijd als de wereld honend zal vragen: "Waar blijft de belofte van Zijn komst?" zullen de tekenen in vervulling gaan. Tijdens de roep, "vrede en rust," zal plotselinge vernietiging komen. Als de honende en de verwerper van de waarheid aanmatigend is geworden; als de sleur van alle dag in verschillende gebieden van winstbejag plaatsvindt, zonder nog acht te slaan op principes; als de student ijverig naar kennis zoekt, overal behalve in zijn Bijbel, dan komt Christus als een dief.

Geleidelijk sluipt de crisis naderbij. De zon schijnt aan de hemel in zijn gewone baan, de hemelen verkondigen nog Gods lof. Mensen zijn nog doende met eten en drinken, planten en bouwen, huwend en ten huwelijk gevend. Handelaren blijven kopen en verkopen. Mensen verdringen zich om de hoogste posities. Genotzoekers bevolken theaters, paardenrennen en gokhallen. Het hoogste genot zal zegevieren, maar toch zal de tijd van het onderzoekend oordeel snel tot afsluiting komen en elk geding voor eeuwig worden beslecht. Satan ziet dat hij weinig tijd heeft. Hij heeft alles op alles gezet om mensen maar te misleiden en bedriegen, druk bezig te houden en te betoveren met verrukkingen, totdat het onderzoekend oordeel geëindigd zal zijn en de genadepoort voor altijd gesloten.

Christus komt op de wolken in grote majesteit. Een menigte stralende engelen zal Hem vergezellen. Hij zal de doden opwekken en de levende heiligen van heerlijkheid tot heerlijkheid veranderen. Hij zal hen komen eren, die Hem liefgehad hebben en Zijn geboden bewaard hebben en hen tot Zich nemen. Hij is noch hen, noch Zijn belofte vergeten. De verbroken familiebanden zullen hersteld worden. Als we onze doden zien, mogen we denken aan de morgen waarop de bazuin des Heren zal schallen, als "de doden onvergankelijk opgewekt zullen worden en wij veranderd zullen worden." Nog even en we zullen de Koning zien in Zijn schoonheid en Hij zal

Ons "onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde." Daarom zei Hij, de tekenen gevend van Zijn komst: "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt."

=SW Oct 3, 1905, al. 6-9; RH 12-7-97, 11-22-92; ST 10-9-01; GC 308-309; DA 631-636; Mar 311

Woensdag 25/6: (Wanneer zullen we Jezus zien?-1; Matteüs 24)

De wereld slaapt. De mensen kennen het tijdstip van hun bezoek niet. Op hen zijn de woorden van toepassing: "Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient; maar thans is het verborgen voor uw ogen." Allen moeten gewekt worden. We kunnen het ons niet veroorloven in slaap gesust te worden in de wieg van zinnelijke veiligheid of onverschilligheid, want we beslissen inzake onze eeuwige bestemming. Het verslag van het schandelijke proces in de rechtszaal is naar de hemel gebracht en is de standaard waaraan allen afgemeten zullen worden, of ze staan onder de bloedbevleete banier van Christus, dan wel onder het zwarte vaandel van de prins der duisternis. . .

Een ieder van ons heeft een belangrijke vraag te beantwoorden: bent u aan de kant van satan, een overtreder van de Gods wet, of bent u loyaal aan de God die zichzelf verklaard te zijn: "HERE, HERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar (de schuldige) houdt Hij zeker niet onschuldig, de ongerechtigheid der vaders bezoekende aan kinderen en kinds kinderen, aan het derde en vierde geslacht." (Ex 34:6,7). God karakter wordt hier voorgesteld als Zijn heerlijkheid. God heeft alle oordeel in de hand van Zijn Zoon gelegd en als een rechtvaardig rechter, zal Christus het oordeel op ieders werk vellen, hetzij goed of slecht. Oordeel is zowel een uitdrukking van liefde als van genade...

De wereld zal niet beter worden voordat God van Zijn plaats komt om haar te straffen voor haar slechtheid. Dan zal de aarde het bloed onthullen dat in haar gevloeid is en niet langer bedekken wie er in haar zijn afgeslacht. Christus heeft Zijn discipelen gewaarschuwd: "Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden. Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden..." [Matteüs 24:4-13].

Op dit moment wordt de beslissing genomen. De taferelen die bij het kruis plaatsvonden zullen weer plaatsvinden. In de gemeenten die van de waarheid en gerechtigheid zijn afgeweken, komt tot uiting wat de menselijke natuur kan doen en zal doen als de klieft van God geen gekoesterde principe in het hart is. We moeten ons over niets verbazen dat nu zal plaatsvinden. We moeten ons niet verwonderen over verschrikkelijke ontwikkelingen. Zij die de wet van God vertreden onder hun onheilige voeten, hebben de zelfde geest als de mannen hadden die Jezus hebben verraden en aangeklaagd. Zij zullen de vragen stellen die kwamen van de verraderslippen van Judas: wat zult u mij geven als ik Jezus aan u overlever? =RH Jan 30, 1900, al. 3,5,7,9; RH 4-14-96; ST 6-4-94; DA 628-629; FLB 346

Donderdag 26/6: Wanneer zullen we Jezus zien?-2: Johannes 14:1-3)

We leven in de laatste taferelen van de geschiedenis van deze aarde. Profetie gaat snel in vervulling. De uren van de genadetijd gaan snel voorbij. We hebben geen tijd – geen moment- te verliezen. Laten we niet slapende gevonden worden op onze wacht. Laat niemand in zijn hart of door zijn werken zeggen: "Mijn heer toeft te komen." Laat de boodschap van de spoedige terugkomst van Christus doorklinken in oprechte woorden van waarschuwing. Laten we bij mannen en vrouwen overal erop aandringen zich te bekeren en te vluchten voor de toorn die zal komen. Laten we hen wakker schudden tot onmiddellijke voorbereiding, want we kennen de tijd niet, die voor ons ligt. Laten predikanten en leken op pad gaan om de rijpe velden te oogsten, om de onbezorgden en onverschilligen te vertellen dat ze de Here moeten zoeken, nu Hij nog te vinden is. De werkers zullen hun oogst vinden waar zij ook de vergeten waarheden van de Bijbel verkondigen. Zij zullen hen vinden die de waarheid zullen accepteren en hun leven wijden aan het winnen van zielen voor Christus.

De Heer komt spoedig en we moeten bereid zijn om Hem in vrede te ontmoeten. Laten we vastbesloten zijn alles te doen wat we kunnen om het licht te brengen aan hen die rondom ons zijn. We moeten niet verdrietig zijn, maar vrolijk en we moeten ons de Heer Jezus altijd voor ogen houden. He komt spoedig en we moeten gereed zijn en wachtende voor Zijn verschijning. O, hoe heerlijk zal het zijn Hem te zien en welkom geheten te worden als Zijn verlost! Lang moeten we daarop wachten, maar onze hoop mag niet verflauwen. Als we maar de Koning kunnen zien in Zijn schoonheid, dan zullen we voor altijd gezegend zijn. Ik voel dat ik luidop moet roepen: "Wij zijn op weg naar huis!" We naderen de tijd dat Christus zal komen in kracht en grote heerlijkheid om zijn vrijgekochten mee te nemen naar hun eeuwig thuis....

In het grote afsluitend werk, zullen we met verschillende verbijsterende dingen geconfronteerd worden, zodat we niet weten wat te doen, maar laten we niet vergeten dat de drie grote machten van de hemel aan het werk zijn, dat een goddelijke hand aan het stuur is en dat God Zijn beloften aan ons in vervulling zal doen gaan. Hij zal van de wereld Zijn hel volk bijeenbrengen die Hem zullen dienen in gerechtigheid. [Johannes 14:1-3]

Lang hebben we geacht op de wederkomst van de Verlosser. Maar niettegenstaande, de belofte is zeker. Spoedig zullen we in ons beloofde thuis zijn. Daar zal Jezus ons leiden naar de levende rivier die stroomt vanuit de troon van God en Hij zal ons de donkere omstandigheden uitleggen, waar Hij ons op deze doorheen heeft gebracht om onze karakters te vormen. Daar zullen we zonder omfloerst gezicht de schoonheid van het herschapen Eden zien. We zullen onze kronen, die Hij op onze hoofden heeft gelegd, aan de voeten van de Verlosser gooien, en onze harpen opnemen, en de hemel vullen met lofprijzing aan Hem die zit op de troon.

=8T 252-254; RH 10-19-97, 7-29-90; ST 1-17-78, 1-27-88; YI 8-25-98; TMK 363; TDG 202

Vrijdag 27/6: (Ons Anker; Hebreeën 6:17-20)

Op Christus is onze hoop op eeuwig leven gebouwd. Paulus verklaart: "Daarom heeft God, toen Hij des te nadrukkelijker aan de erfgenamen der belofte het onveranderlijke van zijn raad wilde doen blijken, Zich onder ede verbonden, opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die (tot Hem de) toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt. Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel" Heb. 6:17-20.

De hoop die voor ons ligt – wat is dat? De hoop op eeuwig leven. Niets minder is genoeg voor de Verlosser en het is ons aandeel om die hoop te grijpen door een levend geloof in hem. Als wij deel hebben aan Hem in Zijn lijden zullen we deelhebben aan Hem

In Zijn heerlijkheid, want door Zijn verdiensten heeft hij vergeving en onsterfelijkheid voor elke zondaar en verloren ziel, gekocht. Deze hoop "hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is." Ons vertrouwen in deze hoop, gekocht voor ons door de verzoening en bemiddeling van Christus, moet ons standvastig en onvermurwbaar houden in elke uur van de strijd. Zullen wij, met zulk een hoop als deze voor ons, satan de gelegenheid geven om een schaduw over onze weg te laten vallen, om ons de blik op de toekomst te ontnemen?

Christus schat de waarde van de mens veel hoger dan de mens zich kan voorstellen. Laten we daarom geloof aanmoedigen. Neem de blik van u zelf. Geloof en hoop zijn niet gevestigd op zelf. Zij moeten binnen gaan voorbij het voorhangsel, waar onze Heiland voor ons is binnen gegaan. Spreek van de zalige hoop en de heerlijke verschijning van onze heer en heiland Jezus christus. We moeten het grote morele gevaar ontmaskeren en als we op onszelf vertrouwen en niet hoger kijken, zal ons geloof schipbreuk lijden. Geef niet op en wees niet ontmoedigd. Hoop is een anker voor de ziel, zeker en vast, wanneer het voorbij het voorhangsel is binnen gegaan. Zo worden door storm heen en weer geschudde zielen verankerd in Christus. Te midden van de razende stormen, zullen hun boten niet op de rotsen slaan, of in een draaikolk terecht komen. Hun schip zal veilig door de storm komen ...

De machtigste kracht heeft ons verzekerd dat wij sterk zullen staan. Kijkend naar Jezus, is het ons voorrecht om vrijmoedig en toch nederig te zeggen: De Heer is mijn helper; ik zal niet wankelen. Mijn leven is verbonden aan het leven van Christus. Omdat Hij leeft, zal ik ook leven.

=BEcho Sept 24, 1900, al. 3-6,8; ST 4-16-02

Verdere studie: DA 832

Literatuurlijst

7ABC	Bible Commentaries, Vol. 7A
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	Australasian Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
AUGleaner	Atlantic Union Gleaner
BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GW	Gospel Workers (1892)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
LHU	Lift Him Up
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MCP	Mind Character and Personality
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MM	Medical Ministry
MR	Manuscript Releases
NPU	North Pacific Union Gleaner
OHC	Our High Calling
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
Red	Redemption: The Miracles of Christ, The Mighty One
RH	Review and Herald
SAT	Sermons and Talks
SD	Sons and Daughters of God
SG	Spiritual Gifts
SJ	The Story of Jesus
SM	Selected Messages
SP	Spirit of Prophecy
SSW	Sabbath School Worker
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
T	Testimonies for the Church
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
UL	Upward Look
WM	Welfare Ministry
YI	Youth's Instructor